Nr 9. ÅRG. 34. 10 MAJ 1929. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Årsberättelsenummer.

Svenska Missionens i Kina 42:a verksamhetsår.

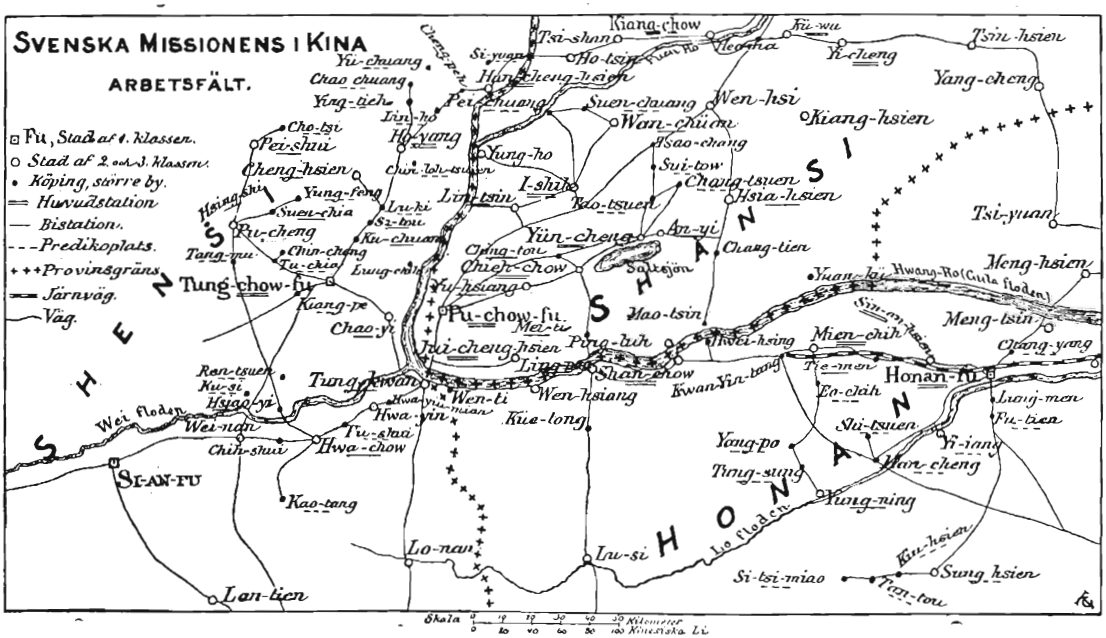

Karta över Svenska Missionens i Kina fält.

SVAGHET EN FÖRUTSÄTTNING FÖR ATT ÄGA KRAFT.

»Min nåd är dig nog, ty min kraft fullkomnas i svaghet». 2 Kor. 12: 9.

Hur orimligt för allt vad människoförnuft heter, att svaghet skulle vara förutsättning för att äga kraft, och att kraft ej skulle kunna föras till fullkomning utan erfarenhet av svaghet.

Guds rikes historia vittnar genom mångfaldiga exempel om sanningen av dessa ord. Redan i begynnelsen av människosläktets historia gjorde sig Kains släkt bemärkt för sin självmedvetna styrka. Det kraftigaste uttrycket därför ger oss Lemek i sin sång till sina hustrur Ada och Silla. Kain och hans efterkommande gjorde sig bofasta på jorden, satte som sitt livsmål att utveckla dess resurser för att sålunda skaffa sig maktmedel. Seths släkt åter sökte sin styrka hos sin Gud. Längre fram i tiden finna vi, att Hams avkomlingar valde Kains väg. Av Nimrod, våldsmannen framför andra, skapades det första mot Gud fientliga världsväldet, som blev en föregångare för antikrists rike, då vi i Sems släkt åter finna sådana män som Melkisedek och Abraham. Melkisedek, fridens konung, och Abraham, trons fader.

Abrahams trosväg var svaghetens väg. Av sin Gud hade han mottagit stora och härliga löften, löftet om en talrik avkomma och löftet om en härlig besittning. Men av landet avstod han den bästa delen åt Lot, för sig själv förvärvade han endast en gravplats och det genom köp, och barnlös förblev han ända in i sin ålders höst. Då löftessonen äntligen föddes, var denne så svag, att Ismael gjorde spe av honom. Men i sin svaghet var Abraham stark, stark i sin tro, stark i sin bekännelse, stark i sin seger, ty främlingen Abraham fick rädda Kanaan från de mäktiga inkräktarna från östern. Det heter om honom: »Han försvagades icke i sin tro, när han betänkte, huru hans egen kropp var såsom död och huru jämväl Saras moderliv var såsom dött. Han tvivlade icke på Guds löfte i otro, utan blev fastmer starkare i sin tro, ty han ärade Gud.» (Rom. 4: 19.) För Jakob åter låg frestelsen nära till hands att vinna löftena genom egna kraftansträngningar. Därför måste Herren själv taga upp kampen med honom vid Jaboks vad. Ur den kampen utgick Jakob som Israel, men först sedan hans egen krafts höftsena brutits och han själv under tårar bedit Herren om nåd (Hos. 12: 4). Israels konungars historia ger oss också många exempel på huru »Herren störtat de mäktiga från sina troner och upphöjt de ringa» (Luk. 1: 52 ff.). Och då vår Frälsare kom för att utföra sitt stora frälsningsverk bland människorna, utblottade han sig själv och antog tjänareskepnad. Hans apostel Paulus finner i sin svaghet sin berömmelse. Han hade nämligen klart insett, att det är just det svaga och det ringa, i vilket Gud finner behag. »Det som i världen var svagt, det utvalde Gud, för att han skulle låta det starka komma på skam. Och det som i världen var ringa och föraktat, det utvalde Gud — ja, det som ingenting

var, för att han skulle göra det till intet som någonting var», heter det i 1 Kor. 1: 28.

Endast den, som intet är i sina egna ögon, kan intaga en sådan beroende ställning inför Gud, att Gud kan använda honom i sin tjänst. Guds kraft måste ensamt få rum hos en människa för att kunna komma till utövning. Det var över Serubbabel utan andra resurser än ett mätsnöre, som Guds sju andar gladdes. Det var därför, att han saknade egna möjligheter att falla tillbaka på, som Gud kunde taga hand om motståndets berg, om otrons och klentrons jämmer och giva sin kraftiga försäkran: »Serubbabels händer hava lagt grunden till detta hus, Serubbabels händer skola ock fullborda det.» Det var i den egna svaghetens tecken, Paulus kunde arbeta mer än alla de andra och föra Guds evangelium till den då kända världens yttersta gränser.

Detta är Guds paradox. Detta är för den naturliga människan idel dårskap, men det är denna dårskapens väg Herren valt för sina syftens förverkligande i världen.

Varför har då Gud valt en sådan väg? Aposteln ger ett svar på denna fråga med dessa ord: Ty han ville icke att något kött skulle kunna berömma sig inför Gud (1 Kor. 1: 29). Den mänskliga kraften, den mänskliga visdomen står ofta Gud i vägen, då han vill utföra sin vilja bland människorna. Endast på svaghetens väg kan Gud bli förhärligad. Endast på den vägen kan hans vilja ske utan hinder, endast så kan Guds rike byggas upp i världen.

Vilken dyrbar vinst i livet att i egen svaghet få nåd till att ge rum åt Guds kraft. Här är det tron får sin rot och sitt fäste. Här är det den näres och växer sig stark. Tron måste få tillfälle att leva i Guds närhet och att skåda Guds under för att kunna utvecklas och komma i utövning. »Den som tror på mig, han skall ock själv göra de gärningar, som jag gör och ännu större än dessa skall han göra.» Endast genom att se på Jesus och lita på hans ord kunde Petrus gå på vattnet. »Varför kunde icke vi driva ut den onde anden», frågade lärjungarne Mästaren, och svaret blev: »För eder otros skull.» Välsignade väg att få gå i trons skola på sådana villkor att ej behöva räkna med egen kraft men få helt och fullt räkna med Guds kraft. Då kan Jesu bekännelse också bli lärjungens: »Jag kan intet göra av mig själv.» Jag får stundligen vandra trons väg, där jag får överlåta allt åt min Gud och där jag får vänta allt av honom.

På den egna svaghetens väg vinner också kärleken sin tillväxt och fullkomning. »Jag älskar Herren, ty han hör min röst», säger psalmisten. Den själ som i trons fullvisshet i bön söker sitt allt hos sin Gud, kan ej annat än tillväxa i kärlek. Hur skulle någon kunna ha sin umgängelse i det himmelska, i bönegemenskap med vår förebedjande överstepräst, som är full av förståelse, barmhärtighet, ömhet och medlidande utan att fyllas av hans kärlek. Där inför hans nådetron finner en själ sig lyckligast att få intaga Johannes plats, få vila vid Frälsarens bröst, att trots egen svaghet,

brist och synd dock få känna sig omsluten av de eviga armarne, få mycken förlåtelse, mycken uppmuntran, få försäkran om aldrig svikande trofasthet. Då lovsången i 103 psalmens tonart stämmes upp, då sprider kärlekens nardus sin väldoft.

Och slutligen då bekännelsen om egen svaghet tränger fram, då stärkes det levande hoppet, vartill vi äro födda. Den av vandringen trötte pilgrimen får lyfta upp sitt huvud och i anden skåda löftets land. Hoppet att snart vara vid målet ger ny kraft att hålla ut under vandringen. Vi behöva i denna tid få en ny syn på vårt saliga hopp. Vi behöva bliva upplyftade till vårt samfund i himmelen. Då skola vi få känna, huru hållfast vårt ankarfäste är innanför förlåten. Frestelsen till klenmod skall då vika ifrån oss. Ja, vissheten om att vårt hopp icke skall komma på skam skall hjälpa oss att med tålamod hålla ut i bedrövelser, trångmål och lidanden »till dess han kommer».

Missionens väg är alltfort en trång väg. Vi ha på många sätt fått pröva på huru hjälplösa vi äro under de starka stormar, som alltjämt oavbrutet avlösa varandra på det stora folkhavet. Men vi få vila på Herrens ord även där. Herren menar ej, att han skall övergiva oss eller prisgiva sitt verk, som blivit oss ombetrott. Han vill blott åter och åter lära oss läxan: »Min nåd är dig nog, ty min kraft fullkomnas i svaghet.» — Må vi få den nåden att hålla ut intill änden, som är hans segers dag, dagen då vi få avkläda oss svagheten och ikläda oss härligheten. Erik Folke.

»En bönhörande Gud är han.»

Så ofta under utförandet av vår missionsgärning föras vi in i förhållanden och svårigheter, där ingen annan utsikt gives oss och andra med oss, än att hos Herren söka hjälp därutur. Så ofta få vi även erfara, huru Herren besvarar böner, att jag torde få räkna det som en stor brist, att jag ej nedtecknat dessa erfarenheter till glädje, tröst och trons stärkande för dem som såmedelst kunde ha fått kännedom därom.

Ett nytt sådant bönesvar meddelades mig i brev i går, vilket jag — i trots av mycken brådska — känner plikten mana mig att översätta, till uppmuntran för dem som med sina böner ständigt följa och understödja oss. — Men först måste jag då inviga Eder i saken, som det omhandlar:

Den 10 okt., just kort efter vår återkomst till fältet, kom ett rövareband på omkr. 70 man och omringade helt plötsligt en statens skola, som ligger endast 10 kilometer norr om staden Hancheng, infångade hela dess personal, band den och bortförde den till sitt näste omkring 100 kilometer inne bland bergen. Bland de fångna voro 3 lärare, 1 portvakt, 1 kock och 23 elever. Det säges ej ha tagit dem mer än 15 minuter att intaga skolan och sammanbinda dem till en kedja och sålunda med gevärsmynningarna driva dem mellan sig. Kocken lyckades komma upp på ett tak, där han gömde sig på baksidan av takåsen, men observerades, och ett par skott avlossades mot honom, vilka dock ej träffade, men hade till följd, att han släppte sitt tag, rullade ner, föll i marken och dog. En 60-årig, grundligt skolad och vördnadsbjudande lärare, orkade ej följa dem på deras marsch över bergåsar och djupa dalar, varför han bad om nåd, men fick bönen besvarad med, att han sköts till döds på stället. Vid 4-tiden på morgonen hade de infångat sina offer och sedan drevo de dem utan rast eller ro c:a 65 kilometer, då de befallde dem att kasta sig ned och vila på en åker. Själva lade sig rövarna

runtomkring dem, var och en med sitt gevär i handen.

Det blev ett mummel i hela distriktet, när man fick höra om rövarnas djärvhet. Men soldaterna i Hancheng voro för få, icke var heller rövarnas styrka känd, så man vågade ej förfölja dem.

Bland fångarna hade vi 2 församlingsmedlemmar. Den ene var lärare i skolan, son till en vår nitiske diakon Ki, som vid vårt Presbyteriemöte den 12 sistl. januari blev vald till församlingsäldste. Han, sonen, hade utbildats i vårt seminarium i Yuncheng. Den andre var en elev om 15 år, som först i fjol hade blivit döpt i Hancheng, och vars far var ledare för en vår utstation långt upp bland bergen mellan staden I-Chuan och Hancheng. Gudstjänsterna hållas i hans eget hem, och när han söndagen den 11 oktober höll på att styra i ordning lokalen för första mötet, bönemötet, kom underrättelsen, att sonen var bortförd av rövare.

Det blev gråt, som lätt förstås, men fadern fortsatte det oaktat att iordningställa lokalen. Modern, som ännu icke var omvänd, protesterade, menande, att hans plikt var nu att ge sig ut och söka efter sonen. Fadern menade dock, att han först skulle tillsammans med bröderna fira sin gudstjänst och med dem förena sig i bön för sonen, varefter han ville göra, vad han trodde vara hans plikt. När de sedan lago på sina knän och ropade till Herren för sonen öppnades dörren och sonen trädde in. Herren hade befriat honom.

Men huru blev han fri, hör jag någon fråga. Jo, rövarna, som hade tillryggalagt 35 kilometer den natten, de infångade sitt byte, hade jämte alla de övriga insomnat så djupt, att gossen, som ej kunde sova, började försöka, om han ej kunde göra sig fri från sina rep; men ack, förgäves. Han bad då och gjorde nya försök, bad åter och försökte på nytt och så lossade knutarna. Så klev han mellan rövarna och gevären, och väl utom ringen började loppet, som ej avstannade, förrän han nådde hemmet, 25 kilometer från lägerplatsen.

Alla de övriga fördes upp till rövarnas fäste. Några andra nyheter har ej kunnat erhållas från dem, än att 60,000 doll. begärdes som lösen för dem, om de skulle återkomma med livet, att det var ytterst kallt i fästningen däruppe på bergets krön, och att vår vän, läraren Ki, hade blivit förbjuden att bedja i lägret. »Ty», förklarade rövarna, »det tjänar ingenting till att bedja till din Gud. Tror du han kan hjälpa dig? Nej, icke mindre än 60 tusen dollar kan sätta eder fria.»

*

Så ha månaderna gått, och hans föräldrars böner ha dagligen blandats med tårar. När hans far kom till vårt presbyteriemöte, förundrade mången sig över att han ville komma, ty det innebar att komma 2 dagsresor längre bort från sin son. Då han hörde därom, sade han: »Herrens angelägenheter äro viktigare än vara privatärenden.»

Under vårt möte såväl som förut och sedan har »oavlatlig bön» hållits för den unge läraren, och i går kom följande brev från hans fader, den nyvalde församlingsäldsten: — — — »Under natten den 31—1/2 erbjöd sig ett tillfälle för min son, hans medlärare och en av eleverna att rymma från deras instängda håla. Förföljd rullade Yung-luh (sonen) sig i snön utför en djup brant och hamnade djupt ner i en dalgång. Här upptäckte han spår, som han trodde skulle föra honom till någon mänsklig boning. Då han till daggryningen hade tillryggalagt minst 20 kilometer, upptäckte han, att ingen människa hade före honom gått där fram efter det sista snöfallet, utan att det varit tigrar och leoparder, som banat vägen för honom.» (Snöfallet har denna vinter varit särskilt stort i dessa trakter och i all synnerhet uppe bland bergen.) »Ytterligare fick han vandra några timmar, varunder han först mötte två välbeväpnade rövare, för vilka han lyckades dölja sig. Icke långt därefter mötte han två andra, som likväl icke hörde till den liga, varifrån han rymt, och dessa läto honom av medlidande fortsätta. Han kom omsider fram till en by närmare 50 kilometer från rövarelägret. Efter

att ha bjudit på förfriskning hyrde därvarande volontärledare djur åt honom och sände honom ridande ned emot Hancheng. Efter 45 kilometers färd på detta sätt kom han till en köping 10 kilometer från Hancheng. Utmattad blev han därifrån buren i en korg till skolstyrelsen in i staden. Här samlade sig stadens borgmästare, polismästare, högste militärbefälhavare och stadens övriga ledare omkring honom, och han fick grundligt redogöra för sina och medfångarnas erfarenheter under 4 månader, på 10 dagar när. Därvid hade han bland annat att berätta, att två av eleverna hade dött av svält och köld, att den med honom flyende kamraten och eleven förmodligen blivit infångade igen och då hade att utstå svåra lidanden, att de under långa tider ej fingo annat än smutsigt kött att äta och t. o. m. fingo vara utan salt till maten. Då de utfrågat honom om allt, skaffade de honom en bärstol, vari de sände honom till hemmet i byn Si-Yuen. Här blev glädjen hos far och mor och syskon outsäglig och ej minst hos hans egen hustru. Jublet hade inga gränser. —

Så full av glädje och tacksamhet är jag, att jag måste frambära ett tackoffer till Herren. Jag har redan inbetalt till Hanchengförsamlingen några tiotal kronor, och jag ber härmed Er, min pastor, att till Hoyang och Chenghsien-församlingarna, som kämpat med mig i bön för denna sak, utbetala 40 kronor. — —»

— — »I går ryckte en major och flera kompanier soldater ut från Hancheng och upp emot Lo-Chuan-bergen för att tillintetgöra rövareligan. — —

Er tacksamme tjänare, Ki Shang-tsing, bugar sig vördsammast.»

»Men de ropade till Herren i sin nöd och han frälste dem ur deras trångmål.»

Ps. 107: 6.

Siyuen den 3 februari 1929.

Rob. Bergling.

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

Redovisningen.

På grund av att Kristi Himmelsfärdsdag i år infaller så tidigt, att detta nummer av vår tidning måste bliva årsberättelsenummer i stället för numret för den 25 maj, i vilket vi vanligen införa årsberättelsen, måste redovisningarna för influtna medel under april månad överstå till nästa nummer. Detta kommer på grund härav att utgivas 16-sidigt.

Steningevännernas syförening

samlas v. G. hos *Fröken Louise Ulff, S:t Eriksgatan 106,* Stockholm, *torsdagen den 23 innevarande maj kl. 7 e. m.* Glöm ej dagen! Välkomna!

Missionärer, som framkommit till Kina.

Missionärerna *Johannes Aspberg* och fröken *Maria Björklund* framkommo till Tientsin den 30 mars efter en god och snabb resa. — Bedjen Herren rikligen välsigna deras ingång i arbetet!

S. M. K:s årsmöte.

Då detta nummer av Missionstidningen Sinims Land kommer läsarna till handa hålla vi v. G. på att samlas till årshögtid. Vi bedja därför att få rikta ett varmt välkommen till dem av vår läsekrets, som vid framkomsten till årsmötet erhålla tidningen. Och till dem, som ej kunna deltaga i högtiden ville vi få rikta en varm vädjan: Bedjen för årsmötet!

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Såsom vi tidigare meddelat, komma vi, v. G., att innevarande sommar anordna två Bibel- och Ungdomsveckor, en i *Skellefteå den 25 t. o. m. 30 juni* samt en som vanligt på *Steninge den 6 t. o. m. 11 aug.*

Utförligt meddelande inflyter i nästa nummer av Sinims Land.

S. M. K:s årsberättelse för dess 42:a verksamhetsår.

»Berget där Herren låter se sig.»
1 Mos. 24: 14.

Vid studiet av föreståndarens på fältet årsrapport och då tankarna gått tillbaka till det gångna årets erfarenheter i övrigt har ett uttryck ur 1 Mos. 22: 14 blivit på nytt levande för sinnet: *»Berget, där Herren låter se sig.»* — Det synes, som om det ordet vore en god sammanfattning av det gångna årets erfarenheter och på samma gång en uppmuntran för dagar som komma.

»Berget, där Herren låter se sig» var en offerplats. Abrahams lydnad för Gud sattes, då befallningen att offra sonen kom till honom, på ett hårt prov. Skulle han kunna uthärda på offervägen, i offergärningen? — Ja, »genom tron var det, som Abraham frambar Isak såsom offer, när han blev satt på prov; ja, sin ende son frambar han såsom offer, han som hade mottagit löftena». (Hebr. 11: 17.)

»Berget, där Herren låter se sig» var en plats, där Gud kom sin trogne vän till hjälp. Ställningen syntes hopplös, då »Abraham räckte ut sin hand och tog kniven för att slakta sin son». (1 Mos. 22: 10.) Den var dock ej så hopplös att ej Gud kunde hjälpa, men hjälpen var så underbar, att hebreerbrevets författare säger: »Från de döda fick han honom ock tillbaka, liknelsevis talat.» (Hebr. 11: 19.)

Så blev »Berget, där Herren låter se sig» även platsen, där Gud uppenbarade sin härlighet, lät se sig. Han uppenbarade sin härlighet först genom att utse det ställföreträdande fåret till brännoffret och sedan genom sitt underbara och rika löfte. Vem mer än Gud i sin härlighet kunde lova: »Därför skall jag rikligen välsigna dig och göra din säd talrik såsom stjärnorna på himmelen och såsom sanden på havets strand; och din säd skall intaga sina fienders portar.» (1 Mos. 22: 17.)

*

Missionen är också en offergärning och särskilt under början av S. M. K:s 42:a verksamhetsår måste denna offergärning utföras under förhållanden, då tron på Gud och lydnaden för missionsbefallningen sattes på hårda prov. Förra årsberättelsen talade ju om, att man syntes vara i en dal, där utsikten skymdes och varifrån stigen upp mot höjderna syntes brant och svår. Genom tron höllo dock våra vänner härhemma såväl som arbetarna därute ut i offergärningen, även när den syntes som mest hopplös.

I missionsarbetet har under det gångna året Gud också kommit sina trogna till hjälp. Jämför man ställningen i stort nu och för ett år sedan, är man nästan färdig fråga: Är det sant, att förhållandena verkligen undergått en så avgjord förändring till det bättre, eller är det endast sken utan verklighet? — Den frågan är nog kanske också ännu för tidigt att slutgiltigt besvara. Ännu kan mycket stöta till som förvärrar och kanske åter förvirrar läget. Och dock, det synes som om vi trots allt med frimodighet kunde säga: Guds hjälp har varit så underbar, att man liknelsevis kan tala om liv från de döda. Det för ett år sedan fruktansvärt hopplösa är nu åtminstone ägnat att inge hopp för framtiden.

Herren har låtit se sig och sin härlighet i missionsarbetet, och han gör så alltjämt.

Trots alla stormar och strider står hjälten från Golgata, Jesus Kristus, alltjämt obesegrad. Han och hans offergärning är fast klippgrund. Missionens altare blir, då det bygges på den klippgrunden, alltjämt »Berget, där Herren låter se sig».

Föreståndarens på fältet årsrapport för 1928.

Det är rätt att börja med ett tack till Gud för hans bevarande och uppehållande nåd under den gångna orostiden och för de lugnare förhållanden, varunder denna rapport skrives, samt för att vi ännu ha något att skriva om. Missionsarbetet är lika mycket som Gamla Testamentets prästämbete »en gavotjänst». 4 Mos. 18:7.

Missionärernas frånvaro. Fastän verksamheten i mer eller mindre begränsad form pågick under missionärernas av den politiska spänningen föranledda frånvaro, märktes det av oss, som vistades på fältet, att den drivande kraften saknades, där missionären ej var med. Detta var helt naturligt, alldenstund ansvaret för ledningen alltid legat på missionärerna, och de infödda arbetarne därför varken ägde erfarenheten eller, i förhållande till medarbetarne, myndigheten att dirigera arbetet. Lägger man härtill det lamslående inflytandet av kommunistisk och följaktligen kristendomsfientlig propaganda, så är det blott att undra på att missionsverksamheten ej led större avbräck än den gjorde, och att de infödda ledarne kunde åstadkomma det matt av sammanhållning och frimodighet, som adagalades i arbetet. Deras vård om missionsegendom och missionärernas privata tillhörigheter i dessas frånvaro var också i allmänhet synnerligen erkännansvärd, så mycket mer som de utförde sitt arbete under prövande och stundom för dem själva farliga förhållanden.

Fältets återbesättande. Missionärernas återvändande till fältet blev följaktligen den faktor, som under det gångna året mest direkt inverkade på arbetets omfång och intensitet. I Honan kunde under året inga av de utrymda stationerna åter bemannas, dels emedan somliga lägenheter använts av militära och andra myndigheter, så att de voro obrukbara, och dels emedan — med undantag för Barnhemmet i Sinan — stämningen ej var färdig för missionärers permanenta vistelse därstädes. Den allmänna verksamheten i sagda provins var alltså fortfarande under de infödda ledarnas tillsyn, med den hjälp som vederbörande vårdhavande missionärer kunde ge vid besök på stationerna och resor i distrikten. Barnhemmet i Sinan ägde förmånen att ha sin föreståndarinna bosatt där.

De stationer i Shansi och Shensi, som stått utrymda, kunde efterhand tagas i besittning, allt eftersom missionärerna återvände till fältet, byggnaderna återlämnades och distrikten befriades från krigsoperationer och rövares herravälde.

Den ekonomiska ställningen. Resorna till fältet ävensom semesterresorna till hemlandet och besöken i de obesatta distrikten samt renovering av återfångna lägenheter medförde extra påfrestningar för missionens ekonomi. Under senare delen av året blev den alltmer överhängande hungersnöden ett avsevärt hinder i verksamheten, fastän blott mindre dyrtidstillägg kunde ges till de infödda medarbetarna. Fransett den lokala dyrtidens inflytande är den allmänna levnadsstandarden i ständigt stigande, så att löneförhöjning för de anställda snart nog torde vara ofrankomlig. De mångfaldiga krigspalagorna på alla kommunikationsmedel och nya tullsatser för olika ändamål medföra väsentligt höjande även av missionärernas rese- och levnadsomkostnader. Trots dessa förhållanden kunde budgeten med alla de extra tilläggen under de två krävande år, som gått till ända, utgå oavkortad, och missionärerna erhalla normalt underhåll. I sanning, »Herren förser».

Politiska förhållanden. Den minskade spänningen i förhållande till utlandet återverkade på myndigheternas och partistyrelsens ställning till missionen. Visserligen var frånvaron av visiter vid nyåret och andra högtider ett tecken till, att vi ej räknades bland ståndspersonerna i samhället, men å andra sidan fick prediko- och skolverksamhet pågå utan något hinder från myndigheter eller politiska sammanslutningar. Inom de demokratiska klubbarna och bland den studerande ungdomen samt i lärarekåren bedrevs intensiv propaganda för att få dessas kristna medlemmar att avsvärja sin tro, vilket i en del fall lyckades beträffande ungdomar, hos vilka patriotismen utträngde alla andra känslor. »De tre demokratiska principerna», läroboken om folkets nationella, medborgerliga och ekonomiska liv, förklarades böra intaga den plats, som Bibeln har hos de kristna, och förbud utfärdades mot all kritik av densamma. Så länge kriget mot Mandschu-

Bild från en av våra utstationer.

herraväldet pågick, kunde nationalistregeringen ej ägna sig åt de inre angelägenheterna, men sedan Peking intagits, upphörde den värsta hetsen. Det blev räfst med kommunister och andra ytterlighetsmän inom partiet, och militären nödgades efterhand åtlyda de givna orderna om återlämnande av beslagtagna missionsstationer. Därvid återställdes ju ej de förstörda husen, och ej heller gottgjordes förluster av privategendom, som i stor utsträckning plundrats på en del platser. Enligt missionens grundsatser krävdes ej någon ersättning för dessa förluster, och ej heller upprättelse för lidna oförrätter, såsom t. ex. mordet på evangelisten Yao vid nationalisttruppernas intagande av Tungchow, eller återtagandet utan ersättning för gjorda förbättringar av den förut till K. F. U. M:s i Yuncheng förfogande ställda byggnaden.

Verksamhetsformer. De från fältet bortavarande missionärerna deltogo dels i skolarbete och predikoverksamhet i Peking och omnejd, dels vistades somliga längre eller kortare tid på Sv. Alliansmissionens och Helgelseförbundets fält i N. Shansi. På vårt eget fält var det på alla områden samarbete med den infödda församlingen, vilken till en viss grad även fick bära ansvaret för verksamheten. Så var synnerligen fallet på de stationer, där missionärerna voro oförmögna att själva övervaka arbetet, men även sedan de utländska arbetarna återkommit, läto de i så stor utsträckning som möjligt församlingsledningen taga del i arbetsledningen. Därför gjorde också de troende själva väsentliga insatser, personliga och pekuniära i evangelisationsarbetet, särskilt tältverksamheten. Sedan bedrevs i Shansi och Shensi på olika ställen med stor framgång

vad beträffar intresse och mottaglighet från folkets sida. I olikhet mot tidigare använda arbetsmetoder stannade tältet i allmänhet en månad eller mer på varje plats, där öppna dörrar gåvos, och genom denna grundligare bearbetning av jordmånen framkallades även synlig frukt, i det att det på några ställen bildades grupper av forskare, vilka fortforo att samlas för att erhålla undervisning, även sedan tältet flyttats till annan plats. I Honan kunde denna form av verksamheten ej bedrivas, emedan rövare lade hinder i vägen, och militär ville lägga beslag på tälten. Bok- och traktatspridning kunde i begränsat omfång pågå över hela fältet.

Vid nyårstiden gjordes särskilda ansträngningar att nå de helgfirande skarorna med evangelium, och särskilda möten höllos vid olika tidpunkter för olika samhällsklasser, med skioptikonförevisning eller andra åtgärder för att göra sammankomsterna tilldragande. Arbetet bland fångar och fattiga fortsattes utan hinder, men försök att vinna tillträde till soldaterna slog fel, delvis på grund av krigstillståndet och delvis emedan studiet av »De tre principerna» upptog all ledig tid. I de uppbyggande arbetsgrenarna, söndagsgudstjänster, söndagsskolor, bibelklasser o. d. deltogo även frivilliga krafter. För de kinesiska medarbetarnas fortbildning, stärkande i tron och livande i nitet hölls en för hela fältet gemensam sommarkonferens i Yuncheng, och bibelkvinnorna samlades mot slutet av det kinesiska året i olika grupper till bibelstudium och uppbyggelse i tron.

Skolarbetet. En form av samarbetet mellan missionen och församlingsorganisationen är på undervisningsområdet. Gosskoleverksamheten hade redan för några år sedan börjat bedrivas som en del av församlingens uppgift med visst stöd av missionsmedel. Detta understöd utbetalades på vissa villkor till Synoden, som sedan ägde fördela det på de olika skolorna och kontrollera dess användning genom en av Synoden tillsatt inspektor och genom denne även verkställa gemensamma skriftliga prövningar av skolornas elever.

Under det gångna året kunde detta maskineri ej fungera, utan de i gång varande skolorna fingo sina anslag enligt förut gällande norm och sköttes av de lärare, som de olika församlingarna anställt, och under kontroll av vederbörande försam-

En infödd evangelist med familj.

lingsledare med eller utan missionens hjälp. Hoyang gosskola kunde på grund av krigstillståndet ej öppnas, och Honanskolorna voro av regeringens förbud förhindrade att träda i verksamhet. Vid barnhemmet i Sinan fick skolan dock, med vissa inskränkningar, hållas i gång såsom »hemskola». För flickskoledriften gällde ungefär samma begränsningar som för gosskolorna, men för denna blev ej församlingen ombedd att åtaga sig ansvaret, utan skolorna sköttes på uppdrag av missionens ledning. Det är ovisst om och i vilken utsträckning missionens skolverksamhet kan fortsättas i den hittills gängse formen. Möjligen kan det bli frihet för församlingen att med missionsunderstöd bedriva sadan, om ej liksom i Turkiet all religiös propaganda förbjudes i skolorna, under det att missionen ägnar sig åt bibelskolor av olika slag, samt medhjälpares utbildning. Tre kvinnoskolor voro under längre eller kortare tid i verksamhet med i det närmaste uteslutande religiös kurs, varjämte kortare kurser i fonetisk skrift höllos i syfte att ge kvinnorna direkt tillträde till Guds Ord.

Församlingsväsendet. De olika lokalförsamlingarna skötte i allmänhet själva om *det organisatoriska arbetet och finanserna.* Däremot voro de vad predikan och undervisning beträffar i stor utsträckning hänvisade till missionens infödda arbetare eller missionärer, vilket ju är ett svaghetstecken. Så få ekonomiskt oberoende kunna ägna sig åt Ordets tjänst och de som äro upptagna med näringsomsorger få ej mycken tid övrig varken till egen uppbyggelse eller förberedelse att tjäna andra, och församlingarnas inkomster räcka ej till att underhålla egna predikanter.

Genom splittringen i samband med Adventist-pingströrelsen och av andra orsaker förlorades också en del *frivilliga arbetare.* En äldste trädde ut ur församlingen, en drog sig tillbaka från ämbetet, och en annan dog, under det ännu en förföll i opiebruk och måste frånskiljas, varjämte den gamle, trogne pastor Ching av ålderdomssvaghet nödgades draga sig ifrån det mera aktiva arbetet. Även på andra områden gjorde församlingen förluster, men a andra sidan tillkommo en del nya krafter eller ställdes de åtminstone på mer ansvarsfulla poster. En evangelist avsade sig sin lön för att verka fritt på vårt eget och angränsande fält. Organisationen kunde på detta sätt hållas något så när på samma ståndpunkt som förut, och ökningen i församlingens medlemsantal genom dop motsvarar trots alla motigheter ungefär förlusterna genom dödsfall, uteslutningar o. d. Församlingens ekonomiska tillskott till arbetet utgick mest till underhåll av eller bidrag till infödda arbetare, eller bekostande av viss evangelisations- eller skolverksamhet, frånsett elevernas underhåll, vilket skolorna ej åtaga sig. Flera utstationsförsamlingar bidrogo dock till att anskaffa eller förbättra lägenheter för verksamheten, och i Ishih särskilt arbetades det nitiskt med insamling för den blivande kapellbyggnaden.

Presbyterisammanträden höllos i Shansi och de två Shensi-presbyterierna. Dessa kännetecknades av innerligt samförstånd med missionen och ansvarskänsla gentemot arbetet, men också av den svaghet som ligger i att flertalet ombud voro anställda i missionens tjänst. Detta är svårt att undvika, så länge det finnes så få för båda uppgifterna kvalificerade personer. Honanpresbyteriet kunde ej samlas under året och ej heller Synoden. Dessa organ kunna knappt återställas till full funktionsmässighet, förrän samhället i allmänhet återvinner något av sin stabilitet. Krig och hungersnöd verka så upplösande på all sammanhållning, att missionen under tiden måste till en del återtaga sin uppgift som föreningsband även mellan församlingarna. Tillämpningen av China Inland Missions »Statement of Policy», som i princip antogs av missionärskonferensen, kommer därför i stort sett att först och främst betyda återupprättandet och stärkandet av de genom de senare årens förvirring åsidosatta eller försvagade samfundsorganen. Återljudet av frihetssträvandena även på det religiösa området

och C. I. M:s åtgärder för att skilja på missionens och församlingens organisation och verksamhet å deras närgränsande fält i Shansi framkallade en viss osäkerhet beträffande S. M. K:s ställning i dithörande frågor. Det förhållandet, att på vårt fält en mer detaljerad och enhetlig församlingsordning finnes, gör dock själva gången av frågornas behandling självskriven och därigenom lättare, även om utgången ännu ej är klar. En följd härav är att sådana slitningar, som under de senaste åren ofta förekommit i andra delar av landet, varit i det närmaste okända på vårt fält. Finge Guds Ande helt hand om dem som bekänna Jesu namn och främst alla i ledande ställning, så behövde vi ej hysa någon fruktan angående församlingens framtid.

Missionsarbetarna. Med undantag för jämförelsevis få av *de infödda medarbetarna,* vilka genom döden eller av annan orsak avgått ur arbetet, är denna kår oförändrad. Dessa våra medarbetare buro under förra delen av året större delen av det direkta ansvaret för verksamhetens vidmakthållande, och även sedan missionärerna börjat återkomma, voro de helt naturligt de initiativtagande i arbetets detaljer. På detta sätt bildas en brygga för det fullständigare överlåtandet av de verksamhetsgrenar, som församlingen efter hand kan övertaga ansvaret för.

Missionärskåren blev ej blott tillfälligt förminskad genom de hemsemesterresor, som ansågos lämpliga under den ofrivilliga frånvaron från missionens egentliga fält. Den led även en ännu mer kännbar förlust, i det att missionens åldrige föreståndare, *August Berg,* och hans maka efter mångårig, trogen tjänst till allas saknad drogo sig tillbaka från arbetet på fältet. De följdes av tacksamhet för den hjälp, vartill de varit här, och av välönskningar för den gärning, vari de inträdde i hemlandet. Mot slutet av året ankom en mer än välkommen förstärkning, två nya arbetare och en återvändande. *Vi vänta alltjämt på de unga,* som skola komma och intaga våra platser, när de stå tomma. Sådan som ställningen nu är torde det dröja ganska länge, innan den utländske arbetarens biträde ej behöves ens inom de arbetsgrenar, som närmast falla inom församlingens område. Ännu längre dröjer det innan evangelisationsarbetet kan anses vara så långt avancerat, eller församlingarnas andliga och ekonomiska bärkraft så utvecklad, att missionen kan överlåta även detta åt den inhemska organisationen. Fördenskull ha vi alltfort en stor och viktig uppgift att fylla på det fält, vi av Herren fått oss anvisat, och vi vilja lägga detta fält och denna uppgift på missionsvännernas hjärtan, att de må tillsammans med oss bära bördan, så länge Herren behagar giva oss förmanen av att få utföra denna andliga tempeltjänst.

Swedish Mission, Yuncheng, Sha. China.
Den 2 mars 1929.

Carl F. Blom.

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén. Kommittén för Svenska Missionen i Kina har under det gångna verksamhetsåret gjort en mycket smärtsam förlust, i det att Kommitténs mångårige och älskade ordförande, överste *H. Dillner,* fått bryta upp för att vara med Herren.

Ehuru många andra uppgifter också anförtroddes åt överste Dillner, ägnade han sig med aldrig slappnande intresse åt sin uppgift som ordförande inom S. M. K. Han fick också naden att vara verksam i denna och andra uppgifter ända in i det allra sista. Även de sista dagarna av hans jordeliv gåvo prov på huru han följde oss och vart arbete med innerlig kärlek, varmt intresse och uthållig förbön. Vid sammanträden och möten, som hållits efter hans hemförlovning, har saknaden efter honom varit synnerligen stor. Nu, då vi samlas till årsmöte, gör den sig ånyo starkt gällande. Hans insats vid sammanträden och möten var alltid så värdefull. I sanning hava vi därför anledning känna *saknad* men ock stor anledning till *tacksamhet*

Doktor Karl Fries,
Kommitténs nye ordförande.

för allt vad Gud givit oss genom överste Dillner.

En av suppleanterna i Kommittén, grosshandlare *A. Hemberg,* har också fastän av annat skäl lämnat denna sin uppgift. Grosshandlare Hemberg har nämligen av förhållandena hindrats att taga del i Kommitténs arbete och har därför begärt att få avgå ur Kommittén. Med sin kärlek är han emellertid alltfort med oss i arbetet, och vi tacka Gud för grosshandlare Hembergs varma intresse och trofasta kärlek.

Såsom *nya ordinarie ledamöter* i Kommittén ha, sedan förra årsberättelsen skrevs, fröken *Selma Nyblad,* Skellefteå, och missionär *Aug. Berg* inträtt och såsom *suppleant* fru *Ester Fredberg,* Alingsås.

Det är med stor glädje vi hälsat dessa välkomna såsom ledamöter i Kommittén. Vi tacka Gud för dem och för vad han redan givit och skall giva genom dem. I detta sammanhang vilja vi också giva uttryck för vår stora glädje och tacksamhet för förmanen av att få doktor *Karl Fries* som överste Dillners efterträdare *såsom ordförande* i Kommittén för Svenska Missionen i Kina.

Kommitténs funktionärer äro: Doktor *Karl Fries,* ordförande; missionsföreståndare *E. Folke,* vice ordförande, och direktör *H. Hallencreutz,* kassaförvaltare. Missionssekreterare är missionär *M. Lindén.*

Kommitténs *arbetsutskott* består av följande personer: Doktor *Karl Fries,* missionsföreståndare *E. Folke,* rektor *Joh. Rinman,* direktör *H. Hallencreutz* och missionär *Aug. Berg* såsom ordinarie ledamöter samt musikdirektör *H. Gillgren* och komminister *Joh. Lindberg* såsom suppleanter.

Från *S. M. K:s Californiakommitté* och *S. M. K:s Minnesotakommitté* hava vi ej, då årsberättelsen skrives, haft glädjen mottaga några rapporter.

Kvinnokommittén. Inom S. M. K:s Kvinnokommitté ha under året inga förändringar ägt rum.

Missionärskandidater. Två missionärskandidater hava under 1928 utsänts såsom missionärer till arbetsfältet i Kina, nämligen fröknarna *Karin Andersson* och *Elsie Rudvall.* Två andra komma v. G. att nu vid vårt årsmöte avskiljas för sin heliga tjänst för att sedan på sensommaren utresa till Kina: Kandidat *V. Bergling* och fröken *Ingrid Israelsson.* Ännu några andra fortsätta sin utbildning med tanke på uppgiften på missionsfältet.

Fröken Selma Nyblad,
nyinvald ledamot i Kommittén för S. M. K.

Missionär August Berg,
nyinvald ledamot i Kommittén för S. M. K.

För denna förstärkning äro vi synnerligen glada och tacksamma till Gud. Behovet av flera arbetare på fältet är dock alltjämt synnerligen stort. Särskilt bedja vi Gud sända oss unge män för den mycka skörden.

Breven därutifrån påminna oss ofta om, att flera av missionärerna börja bli gamla, och man frågar: Var äro de unge männen, som skola träda i vårt ställe? — Ja, var äro de?

Samtidigt som vi uppmana våra vänner att tacka för här ovan omnämnda personer och komma ihåg dem i förbön bedja vi alltså att få tillägga: »Skörden är mycken och arbetarna äro få. *Bedjen fördenskull skördens Herre, att han utsänder arbetare till sin skörd.*»

Hemkomna missionärer. Missionärerna *Morris* och *Carola Bergling, August* och *Augusta Berg* samt fröken *Anna Janzon* hava under året återkommit till hemlandet. Dessutom har fru *Marie Linder* av hälsoskäl lämnat Kina och vistas nu i Californien, Amerika, där missionärsparet Linders barn gå i skola.

Utresande missionärer. Under sista hälften av år 1928 utreste missionär *C. J. Bergquist* till arbetsfältet i Kina. Under innevarande år hava missionärerna *Johannes Aspberg* och fröken *Maria Björklund* utrest till Kina. Dessutom äro missionärsparet *Nils* och *Olga Styrelius* samt fröken *Elna Lenell* på väg till Kina. De sistnämnda resa över Amerika och befinna sig för närvarande i detta land.

Utträdande missionärer. Fröken *Elna Gunnardo* har på grund av hälsoskäl begärt och erhållit utträde ur Svenska Missionen i Kina. Missionärsparet *Josef* och *Johanne Olsson,* som under flera år vistats i Amerika för studier, hava utträtt ur Svenska Missionen i Kina för att såsom medlemmar av Kina Inlandsmissionens amerikanska gren utresa till Kina.

Möten. Även i år hava de möten anordnats i Stockholm, vilka årligen bruka hållas där. De hava varit högtidsstunder, då vi fått mottaga rik välsignelse från Gud, och då vi också fått mottaga mycken uppmuntran genom missionsvännernas kärleksfulla intresse.

Tisdagsbönemötena i Betesdakyrkan ha pågått som vanligt. Deltagareantalet har varit ungefär såsom föregående år. Särskilt sista tisdagen i varje månad, då »Steningevännerna» har sin »särskilda dag», ha vi haft glädjen se flera unga vänner ibland oss.

Fru Ester Fredberg,
nyinvald suppleant i Kommittén för S. M. K.

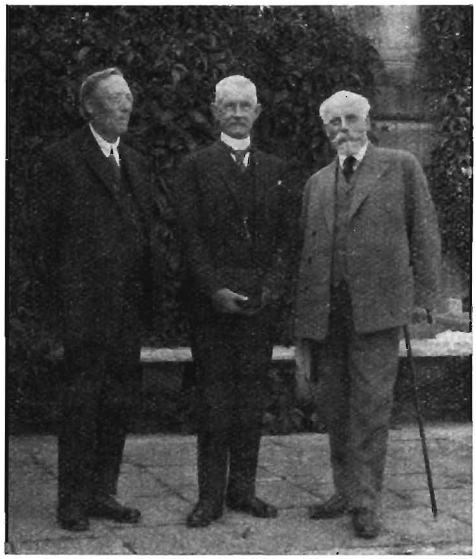

Ledarna vid den första Bibel- och Ungdomsveckan.

»Steningevännerna» i Stockholm hava börjat en *syförening* i hopp om att vid försäljningen till hösten kunna anordna ett »Steningevännernas bord». Detta initiativ såväl som de symöten, som hittills hållits, hava berett oss mycken glädje och uppmuntran.

För att stärka intresset för tisdagsbönemötena ha början gjorts med s. k. *»månadsmöten»*. Meningen är, att dessa tisdagsbönemöten med utökat program skola hållas en tisdag i månaden de månader, då andra större möten ej anordnas. Programmet för dessa möten upptager förutom bönestunden: Bibelstudium, en skildring från missionsfältet samt sällskaplig samvaro i samband med tedrickning.

*

Bland möten på andra platser än Stockholm märkas *missionärsavskiljningarna* i Brunflo och Jönköping samt den *S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka,* som även 1928 anordnades på Steninge. I likhet med föregående år beredde oss även denna vecka stor uppmuntran. Vi ha därför känt oss frimodiga nog att innevarande sommar planera *två sådana möten:* Ett som vanligt på *Steninge* och ett liknande i *Skellefteå.* Ansvaret kännes dock stort, och vi känna stort behov av våra vänners förböner och bistånd.

Vi behöva hjälp *för att få särskilt de unga med* såsom deltagare i Steningeveckan. Ungdomen lockas ju i vår tid åt så många håll. Många äro också de kurser, som under sommaren anordnas för de unga. Vi tro emellertid, att Gud även har en uppgift för oss just i detta avseende, och äro vissa om att våra vänner vilja göra vad de kunna för att hjälpa oss i detta hänseende.

Samtidigt som vi sålunda framhålla Steningeveckan såsom ett särskilt böneämne, vilja vi också till våra förebedjande vänner framföra vårt varma tack för deras så värdefulla bistånd. Vi tänka med synnerlig glädje och tacksamhet på bönekretsarna och syföreningarna, om vilka vi dagligen påminnas genom de vita nålarna (en för varje krets) på kartan i sekretariatet, och på andra förebedjande vänner, som i sina böner ihågkomma vårt arbete. Give Gud oss alla nåd till uthållighet! Vi förstå alltfort huru belysande för det nuvarande läget det ordet är: »Den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna» (Ef. 6: 12).

Reseverksamheten. Även under det gångna året har en rätt omfattande reseverksamhet ägt rum. Många platser i vårt land hava därvid besökts av missionsföreståndaren, sekreteraren, missionens reseombud eller de hemmavarande missionärerna. Härunder har mycken uppmuntran beretts dem, som sålunda fått tillfälle besöka Herrens och missionens vänner i olika delar av landet. Många gripande bevis hava de fått se på missionsvännernas kärlek och trofasta uthållighet. Vi hava sålunda rik anledning tacka Gud för de vänner han givit oss. Nu ville vi

också så gärna till dem alla uttala ett varmt tack för allt, vad de varit för oss under det år, som flytt, ej minst för den gästfrihet och kärlek de låtit Missionens sändebud få röna.

Missionsexpeditionen. På expeditionen hava följande personer haft sitt permanenta arbete: fröken *Lisa Blom*, kassör, fröken *Svea Forsberg*, skrivbiträde, fru *Kerstin Danek*, stenograf. Dessutom hava missionsföreståndaren och sekreteraren tjänstgjort på expeditionen.

Även i arbetet på denna plats få vi ofta, ja, dagligen, se prov på missionsvännernas kärlek och offervillighet. Till alla dem, som berett uppmuntran och glädje genom gåvor och brev, som kommit till expeditionen, eller genom personliga besök därstädes bedja vi att också få uttala ett varmt tack.

Missionshemmet. Verksamheten på Missionshemmet vid Duvbo har fortgått ungefär såsom föregående år. Såsom ordinarie föreståndare för Missionshemmet har missionärsparet *August* och *Augusta Berg* under året inträtt.

Missionsvännerna ha även under det gångna året i stor kärlek ihågkommit missionshemmet och på olika sätt givit det sitt stöd. Vi bedja därför att till dem, som på ett eller annat sätt visat sitt kärleksfulla intresse för hemmet, få uttala vårt varma och innerliga tack.

Missionens publikationer. *Missionstidningen Sinims Land* har under det förflutna året utgivits efter samma plan som föregående år. Missionskalendern *»Hans Stjärna i Östern»* har också utgivits som vanligt. En ny upplaga av *»Sändebud till Sinims Land»*, som i förra årsberättelsen uppgavs vara under tryckning, har sedan dess utkommit. Helt nyligen hava också två andra små böcker utkommit på vårt förlag: *»Praktiska Vinkar för Studiet av Kinesiska Språket»* av missionär *Johannes Aspberg* samt *»Upplevelser i Guds skola»* av framlidna *Sofia Svensson i Skärstad*, ett av S. M. K:s trogna ombud, som under mycket lidande fick förhärliga sin Herre och Frälsare.

Vi bedja att härmed få tacka alla dem, som bistått oss med hjälp för att sprida Missionens publikationer. Det arbetet är mångenstädes ofta nog så påkostande, men det skall ej bliva förgäves. Vi ville också härmed få rikta en varm vädjan till alla våra vänner: Gören vad göras kan för att sprida dessa våra publikationer!

S. M. K:s ombud. Under verksamhetsåret hava följande ombud slutat sitt jordeliv: Kyrkoherde *C. A. Carlstedt*, Vena; fröken *Charlotta Andersson*, Vadstena, samt fröken *Sofia Svensson*, Skärstad. För deras insats i Missionens arbete tacka vi Gud. Välsignat vare deras minne!

Såsom nya ombud hava vi härmed glädjen meddela, att följande personer inträtt: Lantbrukare *Anders Andersson*, Gisselås; herr *Nils Andersson*, Håkansta, Brunflo; kyrkoherde *E. Byström*, Råneå; läraren *Thure A. J. Carlsson*, Villa Soliskog, Jönköping; härasdomare *O. Forsman*, Forshem; stationsföreståndare *K. A. Gunnardo*, Åsaka; lantbrukare *Arvid Johansson*, Jonsund, Järlåsa; lantbrukare *Per Jonsson*, Bodåker, Söräng; nämndeman *A. M. Persson*, Älgebo, Åker; överlärare *K. A. Renqvist*, Piteå; rektor *K. Rudvall*, Jönköping; folkskoleinspektör *G. Stagnér*, Kristinehamn; fröken *Elin Andersson*, Vadstena; fröken *Adelia Forssell*, Lobonäs; fru *Hulda Gavelin*, Stöde; sjuksköterskan *Ossie Granath*, Grycksbo; fröken *Jenny Gustafsson*, Vadstena; lärarinnan fröken *Emma Göransson*, Brunflo; fru *Hanna Pettersson*, Karlstad, samt fröken *Anna Tommos*, Månsta, Älvdalen.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma.

Statistiska uppgifter rörande Svenska Missionen i Kina för år 1928.

Stationer	Missionärer manl.	Missionärer kvinnl.	Inf. medarbetare manl.	Inf. medarbetare kvinnl.	Bistationer	Övriga predikoplatser.	Hela antalet nattvardsber.	Döpta under året	Döpta från missionens början	Hela antalet anhängare	Spridda bibeldelar (omkr.)	Söndagsskolor	Elever i söndagsskolor	Seminarier	Elever i Seminarierna manl.	Elever i Seminarierna kvinnl.	Vardagsskolor	Elever i vardagsskol. manl.	Elever i vardagsskol. kvinnl.	Bidrag från infödda kristn. Kr.
Yuncheng	2	4	4	2	—	4	142	14	—	250	—	3	176	—	—	—	2	30	40	1,750
Ishih	1	2	3	3	—	10	294	19	—	—	—	1	20	—	—	—	2	21	20	—
Chiehchow	1	1	3	3	2	1	120	4	—	180	—	3	60	—	—	—	—	—	—	371
Puchow	1	—	3	1	3	—	109	5	—	200	2,025	—	—	—	—	—	2	34	14	1,200
Juicheng	1	2	5	3	2	1	73	—	—	—	6,112	2	75	—	—	—	1	18	—	328
Tungkwan	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tungchow	—	2	6	2	2	—	175	31	—	—	—	—	—	—	—	—	-	—	—	627
Pucheng	1	—	10	4	4	5	269	19	—	—	—	—	—	—	—	—	2	26	—	1,650
Hoyang Hancheng	1	2	12	6	9	33	935	103	—	1,450	—	38	950	—	—	—	8	67	34	4,700
Honanfu	—	—	7	1	5	10	729	25	—	1,000	7,555	—	—	—	—	—	—	—	—	680
Sinanhsien	—	1	2	1	1	2	127	16	—	300	5,090	1	120	—	—	—	4	53	62	550
Mienchih	—	—	9	—	1	6	487	72	—	800	10,230	10	150	—	—	—	—	—	—	410
Shanchow	—	—	4	2	1	1	147	39	—	250	—	—	—	—	—	—	—	—	—	260
Summa	8	14	68	28	30	73	3,607	347	5,466	4,430	31,012	58	1,551	—	—	—	21	249	170	12,526

Anm.: Ovanstående statistik upptager endast det antal missionärer, som under arbetsåret varit i verksamhet på stationerna. Hela antalet missionärer är 54. Missionen har ock ett barnhem i Sinan med 47 barn. Uppgifterna äro i flera fall, på grund av den politiska oron under år 1928, ofullständiga.

Revisionsberättelse.

Undertecknade, utsedda vid Svenska Missionens i Kina senaste årsmöte att granska denna missions räkenskaper för år 1928, få, efter att hava fullgjort detta uppdrag, däröver avgiva följande berättelse.

Missionens inkomster och utgifter under det gångna året samt den ekonomiska ställningen vid årets slut framgår av följande redogörelse.

Behållning från 1927:

På bank innestående		
S. M. K:s Pensionsfond	22,533: 53	
Missionshemsfonden ...	9,000: —	
G. & A. Svenssons fond	2,000: —	
Allm. missionsmedel...	143: 95	
Kontant i kassan	626: 80	
Obligationer, aktier och inteckningar	75,567: 73	109,872: 01

Inkomster:

a) Gåvomedel:		
Allm. missionsmedel...	146,982: 34	
Div. missionsändamål (inf. arb., skolverks., manl. o. kvinnl. seminarierna m. m.).....	22,777: 63	109,872: 01
Transport	169,759: 97	109,872: 01
Transport	169,759: 97	109,872: 01
S. M. K:s Pensionsfond	2,033: 66	171,793: 63
Försålda värdepapper (bokf.-värde 2,730: —, kursvinst 2,584: —)...		5,314: —
Emilie Åkerlunds fond.....		2,326: 47
b) Duvbo Fastighetskonto:		
Hyror å missionshemmet.....		1,749: 99
c) Inkomst av tidn. o. bokförlag:		
Pren.-med. för tidningen	4,224: 51	
Sålda böcker o. kalendrar	3,413: 27	7,637: 78
d) Räntemedel:		
Utdeln. på obligationer och aktier	3,584: 60	
Ränta på inteckn.	307: 04	
Bankräntor	1,509: 92	5,401: 56
Kronor		304,095: 44

Utgifter:

a) Missionsutgifter:		
Utsänt till Kina		
av Allm. missionsmedel.....	62,480: 30	
av Div. ändamål.....	23,535: 71	
Andf. Sv. Skolan i Kina u. p. a.	775: 28	
Transport	86,791: 29	

Transport	86,791: 29	
Missionsresor	2,667: 34	
Hemarbetares underhåll	23,915: 50	
Hemmav. missionärers och barns underhåll	46,746: 30	
Missionärskand. utbildning och underhåll	1,714: 53	
Missionärers utrustning och utresor	3,462: 08	
Hyra och omkostn. för exp., postporto, telefon o. telegraf, skrivmater., annonsering m. m.	6,966: 52	
Inventarier på exp.	100: —	
Omkostn. för missionshemmet	1,332: 80	
Utb. till missionshemmet, räntemedel	150: 00	173,846: 36

b) Kostn. för Duvbo fastighet:

Underh. och reparationer å Duvbo		1,538: 25

c) Kostn. för tidn. och bokförlag:

Tryckning och exp. av tidn. Sinims Land	6,218: 99	
Tryckn. för bokförlaget	3,677: 90	9,896: 89

d) S. M. K:s Pensionsfond:

Utbetaln. enl. särsk. bestämmelser		700: —

e) Försålda värdepapper:

Testamentsmedel		2,730: —

Behållning till 1929:

På bank innestående:		
Rob. Barnhemsfond	1,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond	21,491: 32	
Missionshemsfonden	15,000: —	
G. och A. Svenssons fond	2,000: —	
Emelie Åkerlunds fond	2,326: 47	
Allm. missionsmedel	1,296: 53	43,114: 32
Kontant i kassan		717: 89
Obligationer, aktier och inteckn.		71,551: 73
Kronor		304,095: 44

Tillgångar den 31 dec. 1928.

I hemlandet.

Obligationer, aktier och inteckn.:		
Missionshemsfonden	5,000: —	
A. Koskulls fond	2,000: —	
S. S. fond	3,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond	52,399: —	
Roberts barnhemsfond	9,152: 73	71,551: 73
På bank innestående	43,114: 32	
Kontant i kassan	717: 89	43,832: 21
Fastigheter i Duvbo	48,000: ...	
Inventarier i Duvbo	2,627: 49	
D:o på missionsexp.	2,430: 18	53,057: 67

I Kina.

Fastigheter	86,803: 20	
Andelar i Andelsföreningen Svenska Skolan i Kina u. p. a.	31,800: 00	118,603: 20
Kronor		287,044: 81

Skulder.

Inga

Till missionsvännernas kännedom och tacksam hågkomst av donatorerna få revisorerna meddela, att genom testamentariska dispositioner av följande avlidna personer nedanstående belopp influtit under räkenskapsåret, nämligen:

Testamentsmedel efter avl. lärarinnan fröken Augusta Andersson, Käxle skola, Stjärnhov	965: 05
Fröken Emelie Åkerlund, Stockholm, testamentsmedel	2,326: 47
Testamentsmedel efter avl. prostinnan Hildur Elmers, Vånga	1,000: —
Ytterligare testamentsmedel efter avl. lärarinnan fröken Augusta Andersson, Käxle skola, Stjärnhov	112: 15
Från avl. Kerstin Björklund	200: —
Efter hemgångna Sofia Svensson, Skärstad	427: 75
Transport	5,031: 42

Transport	5,031: 42
Från avl. änkefru Kristina Hansson	100: —
Gåva av framlidne födorådstagaren Per Andersson, Knutbränna, Häggenås	25: —
Från avl. fru Emy Widmark, Hälsingborg, jämte ränta	512: 50
Testamentsmedel efter avl. fröken Fanny von Otter, Gränna	2,000: —
Summa kronor	7,668: 92

Revisorerna hava tagit del av kommitténs protokoll, varjämte revisorerna blivit företedda ovannämnda obligationer, aktier och inteckningar jämte insättningsbevis å missionens kontant innestående medel ävensom åtkomsthandlingarna till missionens egendom i Duvbo tillika med brandförsäkringsbrev å följande belopp:

För missionens fasta egendomar:

Kr. 70,000: — för Missionshemmet och kr. 80,000: — för Barnens hem.

För lösegendom:

Kr. 14,000: — vid hemmen och kr. 5,000: — vid kontoret, allt i Brandförsäkringsaktiebolaget Norrland.

Vid allt detta har intet varit att erinra.

Räkenskaperna med tillhörande verifikationer jämte värdehandlingar hava befunnits uti utmärkt god ordning, och då under revisionen ingen anledning till anmärkning förekommit, få vi tillstyrka att full och tacksam ansvarsfrihet för förvaltningen av missionens medel under år 1928 varder Kommittén för nämnda mission beviljad.

Stockholm den 19 april 1929.

F. T. Olsson. *Carl Boberg.*

Ch. D. Tottie.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter:*

Karl Fries, fil. d:r, ordförande, Saltsjö-Storängen (r. 1897, o. 1908, r. 1921, o. 1925).*

Erik Folke, missionsföreståndare, vice ordf., S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, Stockholm (1907).

H. Hallencreutz, direktör, kassaförvaltare, Djursholms Ösby (1921).

G. Arbman, kyrkoherde, Järpen (1922).

August Berg, missionär, Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg (1929).

Anna Gauffin, fröken, Kristianstad (1921).

Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (1921).

J. von Malmborg, doktor, Stockholm (r. 1922, o. 1927).

K. Nilenius, apotekare, Göteborg (1921).

Selma Nyblad, fröken, Skellefteå (1928).

J. Rinman, rektor, Stockholm (o. 1897, r. 1921, s. 1926, o. 1927).

Gust. Törnqvist, disponent, Norrköping (1924).

b) *suppleanter:*

Knut Bergh, med. d:r, Tranås (r. 1897, s. 1926).

Ester Fredberg, fru, Alingsås (1928).

H. Gillgren, musikdirektör, Stockholm (r. 1922, s. 1926).

Joh. Lindberg, komminister, Stockholm (1926).

V. Wisborg, ingenjör, Malmö (1927).

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
Elin Holmgren, fru (1902).
Louise Schön, fröken (1902).
Emma Beskow, fröken (1904).
Bell Fries, fru (1908).
Inez Bölling, fru (1910).
Louisa Tottie, överstinna (1921).
Karin Wennerström, fru (1922).
Judit Högman, fru (1928).
Emma Kruse, fröken (1928).

S. M. K:s Californiakommitté.

A. Danielsson, mr., ordf.
O. Pearson, mr., kassör.
Ole Alen, mr., sekr.
John Loven, mr.
K. G. Lindkvist, mr.
Carl Fahlén, mr.
E. H. Lindquist, rev.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

Södergren, C. J., pastor, teol. d:r, ordf.
Johansson, Albert M., pastor, sekr.
Miller, Samuel M., pastor.
Dahlhielm, Erik, redaktör.
Williams, Josef G., mr.

* Årtalen angiva året för inval i kommittén. Tecknen o. = ordinarie; r. = rådgivande; s = suppleant.

S. M. K:s missionärer

samt året för deras första ankomst till Kina.

Carl Henrik Tjäder 1889
Hilma Tjäder (f. Blomberg) 1892
*Fredrika Hallin 1889
Axel Hahne 1890
Anna Hahne (f. Watz) 1893
*Anna Janzon 1890
Frida Prytz 1890
Carl Fr. Blom 1892
Ethel Blom (f. Usher) 1901
*Theodor Sandberg 1892
*Sekine Sandberg (f. Storhaug) 1891
Robert Bergling 1892
Dagny Bergling (f. Aas) 1893
*Anna Eriksson 1892
*Ebba Burén 1894
Hugo Linder 1894
**Marie Linder (f. Bordson) 1903
*Emma Andersson 1895
Maria Pettersson 1896
*Inez Bölling (f. Berzelius) 1902
*Ossian Beinhoff 1902
*Edith Beinhoff (f. Rowe) 1902
Oscar Carlén 1902
Gerda Carlén (f. Wetterstrand) 1904
G. V. Wester 1903
Maria Nylin 1904
*Richard Anderson 1905
*Hildur Anderson (f. Engström) 1908
*Judit Högman (f. Gustafsson) 1905
Maria Björklund 1907
*Maria Hultkrantz 1907
Malte Ringberg 1908
Ida Ringberg (f. Andersson) 1903
**Nils Styrelius 1909
**Olga Styrelius (f. Ahlman) 1905
*Ester Berg 1912
Ingeborg Ackzell 1912
Estrid Sjöström 1915
Judith Hultqvist 1916
C. J. Bergquist 1916
*Nath. Engbäck 1919
*Elsa Engbäck (f. Engström) 1921
**Elna Lenell 1919
*Hanna Wang 1921
Johannes Aspberg 1922
*Morris Bergling 1922
*Carola Bergling (f. Rudvall) 1922
Minnie Nicholson 1923
Lisa Gustafsson 1923
*Martin Bergling 1925
Berta Flodberg 1926
Ida Söderberg 1926
Karin Andersson 1928
Elsie Rudvall 1928

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare 1887
Mimmi Folke (f. Beskow).

* Vistas f. n. i hemlandet.
** Vistas f. n. i Amerika.

August Berg 1890
Augusta Berg (f. Hulander) 1892
Martin Lindén, sekreterare 1916
Gustaf Adolf Österberg, reseombud.
Lisa Blom, fröken, kassör.
Svea Forsberg, fröken, skrivbiträde.
Kerstin Danek, fru, stenograf.

S. M. K:s ombud.

a) *Manliga ombud.*

Andersson, Anders, lantbrukare, Gisselås.
Andersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård, Norrköping.
Andersson, Nils, herr Håkansta, Brunflo.
Anderson, S., lantbrukare, Brodderud, Mariestad.
Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
Andersson, Gust., lantbrukare, Hagshult, Klevshult.
Andersson, Valfr., predikant, Hvetlanda.
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre).
Berggren, Karl, kyrkoherde, Torsås.
Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
Blom, F. G., läroverksadjunkt, Wästbroga, Älvsjö.
Bohlin, A., folkskollärare, Källunge.
Bolin, Rud., landstingsman, Alfva, Hemse.
Boman, E. G., kyrkoherde, Hammerdal.
Bredin, J. A., kyrkoherde, Byarum.
Brodin, E., fabrikör, Madängsholm.
Byström, E., kyrkoherde, Raneå.
Carlbom, A. E., kyrkoherde, Backe.
Carlsson, C. W., predikant, Sjötorp.
Carlson, Henrik, kyrkoherde, Sanda.
Carlsson, S. A., herr, Hvetlanda.
Carlsson, Thure A. J., lärare, Villa Soliskog, Jönköping.
Dahlberg, F. G., f. d. folkskollärare, Lundsbrunn.
Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
Dahlström, O., predikant, Malmbäck.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Elmers, O., kontraktsprost, Vånga.
Eriksson, E., förste lärare, Falun.
Eriksson, C. Th., herr, Berga Stenhuggeri, Kumla.
Eriksson, Erik S., lantbrukare, Vad, Vingåker.
Eriksson, E., mjölnare, Ullungsfors, Edsbyn.
Fagerström, F. V., herr, Kramfors.
Falk, J., kommminister, Högsjö.
Feldt, Oscar, redaktör, Vittsjö.
Flodin, Hj., handl., Motala.
Forshell, J., Plym-, kyrkoherde, Hvetlanda.
Forsman, O., häradsdomare, Forsbem.
Forssander, Carl, handl., Herrljunga.
Forsell, Ruben, herr, Lövriset.
Forsgren, Fred., herr, Sundsvall.
Frídén, Joh., herr, Ulricehamn.
Gerner, A., överingenjör, Malmö.

Gunnardo, K. A., stationsföreståndare, Åsaka.
Gustafsson, K., lantbrukare, Sunneränga, Flisby.
Gustafsson, P. J., lantbrukare, Tenhult.
Gustafsson, Vilh., fabrikör, Tibro.
Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenässjön.
Hall, G., hemmansägare, Rök.
Halvarsson, O., herr, Strömsdals bruk.
Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
Hansson, O., kontraktsprost, Sollentuna, Norrviken.
Hansson, Viktor, lantbrukare, Mo, Klevshult.
Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
Hemberg, A., grosshandlare, Husgärdet, Axvall.
Hoflund, K. J., disponent, Råsunda.
Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
Hultberg, N., f. d. folkskollärare, Värnamo.
Hylander, A., kyrkoherde, Fjärdhundra.
Häger, Nils, kontraktsprost, Ryggsten, Motala.
Isacsson, Efr., handl., Mariestad.
Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
Jansson, Alfr., grosshandlare, Saltsjö-Storängen.
Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla, Ramfall.
Johansson, Arvid, lantbrukare, Jonsund, Järlåsa.
Johansson, F., lantbrukare, Tyskagården, Kinnemalma.
Johansson, J. Georg, folkskollärare, Oviken.
Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
Johansson, J., lantbrukare, Essgärde, Husaby.
Johansson, S., handlande, Eksjö.
Johansson, S., grosshandlare, Luleå.
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping.
Johnsson, J. F., folkskollärare, Hovslätt.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
Jonsson, Per lantbrukare, Käringstorp, Stensjön.
Jonsson, Per, lantbrukare, Bodåker, Söräng.
Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
Karlsson, David, lantbrukare, Åsen, Ekenässjön.
Karlsson, E. grosshandl., Fjugesta.
Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bohult.
Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
Karlsson, Karl, lantbrukare, Järvsö.
Kjellberg, E., brukspatron, Valåsen.
Klingner, G., kyrkoherde, Göteborg.
Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
Kårström, Aug., stationsinspektor, Sprängsviken.
Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
Larsson, Lars, kommunalordf., Alsta, Norderön.
Larsson, Oscar, lantbrukare, Ånaryd, Brötjemark.
Laurell, E., komminister, Stockholm.
Leijonhufvud, K., kontraktsprost, Södertälje.
Lindelöw, Josef, folkskollärare, Ämmeberg.
Linder, Josef, lärare, Höganäs (nedre).
Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden
Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
Lingström, A., folkskollärare, Klintehamn.
Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
Markgren, Albert, kyrkoherde, Bygdeå.
Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
Mogensen, F., handlande, Mörby.
Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
Nilsson, A., folkskollärare, Örebro.
Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.
Nilssén, Ernst, kantor, Kristdala.
Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby
Nylin, C., f. d. folkskollärare, Örebro.
Odhner, C., rådman, Mariestad.
Ohlsson, N. A., folkskollärare, Grötlingbo.
Olenius, P., kyrkoherde, Nysätra.
Olsson, Anders, nämndeman, Norderön.
Olsson, Carl, kyrkoherde, Fryele.
Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidbult.
Ottosson, N. P., herr, Solshester, Skede.
Oxelqvist, N., verkmästare, Huskvarna.
Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
Persson, A. M., nämndeman, Älgebo, Åker.
Persson, G., lantbrukare, Halffara, Svaneberg.
Persson, Ivar, lantbrukare, Hagedahl, Önnestad.
Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
Petersson, Alfr., folkskollärare, Skillingaryd.
Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
Petersson, N. Aug., fabrikör, Värnamo.
Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölnbo.
Pettersson, C. F., folkskollärare, Skattungbyn.
Pettersson, G., godsägare, Götabro, Kumla.
Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
Pettersson, P. E., handlande, Hvetlanda.
Pettersson, J. A., herr, Götene.
Påhlman, Axel, kyrkoherde, Rök.
Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
Renqvist, K. A., överlärare, Piteå.
Rosell, A. A., lantbrukare, Brötjärna, Mockfjärd.
Rosén, N., disponent, Ystad.
Rudvall, K. rektor, Jönköping.
Rydqvist, E., kyrkoherde, Gistad.
Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckseda.
Samuelsson, Emil, resesekr., Nye.
Sjöbeck, Frans, smidesmästare, Hedvigsdal.
Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.

Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Skoglund, Edm., direktör, Stockholm.
Stagnér, G., folkskoleinspektör, Kristinehamn.
Steen, Martin, handlande, Östersund.
Stenbeck, C., kyrkoherde, Örebro.
Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
Sundby, Gustaf, kamrer, Finspång
Sundén, C. V., fabrikör, Lindesberg.
Svanberg, J., maskinist, Karlskrona.
Svensson, G., kamrer, Lidköping.
Swensson, J., postmästare, Säter.
Svensson, N. B., kantor, Älghultsby.
Svensson, Gottfr., sekreterare, Gävle.
Svärd, C., mjölnare, Hörle.
Söderström, J., folkskollärare, Nederby, Värnamo.
Thavenius, G., apotekare, Ulricehamn.
Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa
Tideström, Hj., kyrkoherde, Bjursås.
Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
Törnblom, H., stationsinspektor, Söderhamn.
Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
Wærneman, A., komminister, Händene, Skara.
Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
Werner, L., lantbrukare, Rörås, Mariestad.
Westman, A., direktör, Korsnäs.
Westling, V., kyrkoherde, Aspeboda.
Wittencrona, A., kontraktsprost, Adelöf.
Zellner, A. V., komminister, Hagalund.
Åkesson, O., folkskollärare, Spjutsbygd.
Åström, J., kronojägare, Hålland.
Öberg, F., teol. dr, kyrkoherde, Äppelviken.

b) *Kvinnliga ombud:*

Abrahamsson, Ida, fru, Norrköping.
Andersson, Edit, fru, Lerberget, Höganäs.
Andersson, Elin, fröken, Vadstena.
Andersson, Hilda, fru, Appleryd 3, Brömsebro.
Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
Andrén, Hedvig, fröken, Karlskrona.
Anjou, F., fru, Trollebo, Herrljunga.
Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
Boberg, E., fru, Kalmar.
Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp, Björköby.
Billing, E., fröken, Flisby.
Björk, Agnes, lärarinna, fröken, Hjoggböle.
Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
Brunskog, Eva, fröken, Falköping-Ranten.
Brusewitz, H., fröken, Hova.
Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, Lycksele.
Burman, Thelma, lärarinna, fröken, Fahlmark, Hjoggböle.
Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
Carlsson, Ester, lärarinna, fru, Sjöagård, Österkorsberga.
Cedervall, Hanna, lärarinna, fröken, Osbacken, Sandhem.
Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
Danielsson, Brita, fröken, Yttergärde, Oviken.
Didoff, K., fröken, Växjö.
Edin, Alice, fru, Piteå.
Ek, Maria, fröken, Wrigstad.
Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
Ekström, Hanna, fru, Katrineholm.
Eriksson, Anna, fru, Laxå.
Eriksson, Helena, fröken, Kilafors.
Fall, Lydia, lärar., fröken, Arteryd, Hägerstad.
Forsell, Adelia, fröken, Lobonäs.
Gallander, G., fröken, Uppsala.
Gavelin, Hulda, fru, Stöde.
Granath, Ossie, sjuksköterska, Grycksbo.
Granlund, Agnes, fröken, Bureå.
Granlund, E., lärarinna, fru, Sollefteå.
Gustafsson, Jenny, fröken, Vadstena.
Göransson, Emma, lärarinna, fröken, Brunflo.
Habbe, H., lärarinna, fröken, Jämserum.
Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.
Hedenström, Elsa, fröken, Tollare, Stockholm 1.
Hultkrantz, M., fru, Björnö, Heljebol.
Johansson, Alida, fru, Storegården, Kinnemalma.
Johansson, Anna, fröken, Framnäs, Köping.
Johansson, Annie, fröken, Bor.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärar., fröken, Boden.
Johansson, Hilma, fröken, Forssa Bruk, Katrineholm.
Jonsson, A., fru, Ärnäs, Österäng.
Jonsson, Augusta, fru, Vänfors, Spöland.
Karlsson, M., fru, Kristdala.
Landgren, S., fröken, Ystad.
Larsson, Kerstin, fru, Åre.
Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
Lindberg, E., fru, Köpenhamn.
Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru, Bjärmelund, Fåker.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundberg, Rut, lärarinna, fröken, Snårestad.
Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna, Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Lundqvist, Karin, prostinna, Hemhult, Stjärnhov.
Marklund, S., fru Bastuträsk.
Matton, Daga, fröken, Stockholm.
Meukow, G., fröken, Visby.
Nilsson, Hanna, fru, Sävsjö.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Petersson, Alma, fröken, Bärsta, Hackva.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Peterson, Hanna, fröken, Sjömarken.
Pettersson, Anna, fröken, Madängsholm.
Pettersson, Hanna, fru, Karlstad.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Samuelsson, E., lärarinna, fröken, Ljungby.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
af Sandeberg, J., fru, Vänersborg.
Steen, Helene, fröken, Hvetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.

Sundell, J., fru, Stockholm.
Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Svensson, M., fröken, Visby.
Tommos, Anna, fröken, Månsta, Älvdalen.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Dals-Rostock.
Weinberg, E., fru, Karlstad.
Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
Westerström, Emelia, fru, Djursholm.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.

PROGRAM

vid

S. M. K:s 42:a ÅRSMÖTE

den 8—12 maj 1929.

Onsdagen den 8 maj.

Kl. 11 f. m.: Kommitténs enskilda sammanträde på Stadsmissionens lokal.

Kristi Himmelsfärdsdag den 9 maj.

Kl. 11 f. m.: *I Betesdakyrkan, Floragatan 8.*
Inledning av doktor *Karl Fries.*
Predikan av kyrkoherde *G. Arbman.*
Kand. *V. Berglings* avskiljning till missionär.
Kl. 3 e. m.: Gemensam middag på K. F. U. M. (Excelsior), Birger Jarlsgatan 35.
Kl. 6 e. m.: *I Betesdakyrkan.*
Inledning av missionsförest. *E. Folke.*
Utdrag ur årsberättelsen.
Korta anföranden av missionär *V. Bergling* och fröken *Ingrid Israelsson.*
Avslutningsföredrag av missionär *August Berg.*

Fredagen den 10 maj.

Lokal: Stadsmissionen, Stortorget 3.
Kl. 10.30 f. m.: Bibelstudium. Missionsföreståndare *E. Folke.*
Kl. 11.30 f. m.: Rast med kaffeservering.
Kl. 12 m.: Möte med korta anföranden över ämnet: »Det nuvarande missionsläget» under ledning av missionsföreståndare *E. Folke.*
Missionär *Aug. Berg* talar om »Reseverksamheten i hemlandet; fröken *Lisa Blom* om »Kinalänken»; missionssekr. *M. Lindén* om »Missionens publikationer»; missionär *Martin Bergling* om »I Kina nu öppna dörrar för verksamhet bland män»; fröken *Anna Janzon* om »I Kina nu öppna dörrar för verksamhet bland kvinnor». Avslutningsanförande av missionär *Morris Bergling.*
Kl. 7 e. m.: Möte i Stadsmissionens Kyrksal, Stortorget 5.
Inledning av doktor *Karl Fries.*
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Revisionsberättelse.
Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och suppleanter.
Föredrag.
Gemensam tesupé.

Lördagen den 11 maj.

Samling vid Duvbo kl. 11.30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg* från Centralstationen kl. 11 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från Norra Bantorget.

Söndagen den 12 maj.

Kl. 11 f. m.: *I Missionskyrkan Valhalla, Mäster Samuelsgatan 57.*
Fröken *Ingrid Israelssons* avskiljning till S. M. K:s missionär.
Anmälan om deltagande i supén och middagen sker till expeditionen. Tel. 44 59 eller Norr 224 73.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Svaghet en förutsättning för att äga kraft. — En bönhörande Gud är han. — Från Red. och Exp. — S. M. K:s årsberättelse för dess 42:a verksamhetsår. — Program.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

Nr 10. ÅRG. 34. 25 MAJ 1929. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

VAD JESUS ÄR OCH VAD HAN VILL MED DE SINA.*

»Fader, jag vill att där jag är, där skola ock de som du har givit mig vara med mig, så att de få se min härlighet, som du har givit mig; ty du har älskat mig före världens begynnelse. Rättfärdige Fader, världen har icke lärt känna dig, men jag känner dig, och dessa hava förstått, att du har sänt mig. Och jag har kungjort för dem ditt namn och skall kungöra det, på det att den kärlek, som du har älskat mig med, må vara i dem, och jag i dem.» Joh. 17: 24—26.

Johannes evangelium är skrivet med en alldeles bestämd avsikt, och evangelisten tillägger detta så tydligt uti det 20 kap. Han säger: Detta är skrivet för att I skolen tro, att Jesus är Kristus, Guds son, och för att I genom tron skola hava liv i hans namn. — Och nu få vi på själva kröningsdagen, Himmelsfärdsdagen, gå in uti detta underbara evangelium om Kristi gudom, och vi få lyssna till slutorden i Herrens översteprästerliga förbön. Vi få vara med under Herrens Jesu välsignade händer, vi och alla de andra på alla orter och bland alla folk, de som hava mottagit honom.

Johannes evangeliums sjuttonde kapitel börjar med, att Jesus lyfte upp sina ögon mot himmelen. — Det kan ligga mycket i en människas blick, då hon lyfter upp sina ögon, och vad måste det då inte ha legat i Jesu blick! När han lyfte sina ögon mot himmelen, då gick hans själ in i helgedomen, in i fadershemmet, in till gemenskapen med Gud. Och de som i tro och i tillbedjan följa Jesu blick, få bli med på hans himmelsfärd, få säga med Paulus: Vår umgängelse är i himmelen. Skola vi inte fröjdas åt denna härliga förmån, vi som i honom hava funnit själens högsta skatt? Vi få vara med honom på himmelsfärden i dag. Och så visar han oss genom dessa tre verser, vi läste, vem han är,

* Anteckningar från ett föredrag av kyrkoherde G. Arbman, hållet i Betesdakyrkan, Stockholm, Kristi Himmelsfärdsdag 1929.

och han visar oss vad han vill med de sina här i tiden och sedan i evigheten.

Vem han är. — Det synes mig lysa fram redan i textens första ord: »Fader.» Det är vittnesbördet om Guds Son, som möter oss i det ordet. Jesus talar om hemmet därovan, och han talar därom såsom blott den kan tala, som är barn i huset.

Att Guds Son har blivit människa och kommit hit i världen för att frälsa syndare, det är något så hemlighetsfullt och så underbart, att också de, som tagit emot honom, så ofta stå där med undran och med bävan. Det går oss kanske ibland, som det gick för Josef och Maria, när Jesus först började visa dem, vem han var. De förstodo icke det, som han talade till dem. Men i sådana tvivlets och missmodets stunder kommer han själv till de sina i Anden och i sitt ord, och han uppenbarar sin härlighet för dem. Jag tycker det är, som om han sade till oss än i dag, oss medlemmar i den heliga familjen, till vilken han räknar alla, som göra hans Faders vilja, som han sade till Josef och Maria i Jerusalems tempel: »Vissten I icke, att jag bör vara, där min Fader bor?»

O, vilket ljus över Jesu himmelsfärd i denna fråga! Så talar han i vår närvaro genom Anden så enkelt och så förtroligt med sin Fader om de himmelska tingen, så att om vi lyssna i tron till detta samtal, få vi se himmelen öppen och Guds änglar fara upp och ned över Människosonen. Så skola vi lära oss att vittna också vi med Johannes: »Vi sågo hans härlighet.»

I detta Jesu samtal med sin Fader är det i dessa slutord, som vi nu ha läst, några ord där han också talar om vem han är, några ord, som vår tids förkunnare ofta halka över och gå förbi, och som vi därför böra alldeles särskilt giva akt på. Jag menar dessa ord: »Du har älskat mig före världens begynnelse.» Ja, Fadern älskar Sonen, det står nog så fast. Men detta f ö r e v ä r l d e n s b e g y n n e l s e. Det klingar för många alldeles för främmande och otidsenligt. Och ändå är det just uti de orden, som hans gudoms härlighet strålar fram. Före världens begynnelse fanns han till, han som blev fattig för vår skull, blev fattig, för att vi skulle bliva rika genom honom. »Född av Fadern i evighet», skriver Martin Luther i den härliga förklaringen till vår andra trosartikel. Kära vänner, låt oss hålla fast vid denna bekännelse. Den hör samman med livet i Guds Sons tro, och utan att vi ha fått se, vem han är, så duga vi varken till missionärer eller till missionsvänner.

Du är Guds Son, Du är Israels konung, så bekände en av de första lärjungarna. Låt oss gå med i den bekännelsen. Så skall han också möta oss, han som ser in i hjärtats fördolda, och han skall säga, när du står kanske bävande och med skuldkänsla inför honom: Se en rätt Israelit, i vilken intet svek fanns. Om ditt hjärta är rätt inför Gud, så får du stå under den öppna himmelen, och Guds egen gode Ande skall åter och åter genom ordet uppenbara för dig, vem han är.

Men har nu Jesus fått visa oss, vem han är, så vill han också visa oss, vad

han vill med oss. Och låt mig då först påminna om, att han ville inge oss frälsningsvisshet. När han säger här: De skola vara med mig, så tvekar jag inte att tillämpa de orden på hans lärjungars jordeliv. »Se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände.» Men om han nu är med oss, så äro också vi med honom. De skola vara med mig. Det syns och märks än idag på olärda män av folket, om de hava varit med Jesus. Ja, det syns förresten också på lärda män, om de hava varit med Jesus.

Jag glömmer aldrig hur gripande det var, när en framstående rättslärd för några år sedan sade till mig: O, hur stort det blev för mig, när jag förstod, att det eviga livet var något, som jag kunde få redan här i tiden. Ja, detta är evigt liv att tro på Gud, den ende, sanne Guden, och den han har sänt Jesus Kristus.

Nu uttrycker vår Frälsare denna gemenskap här i texten på ett ännu innerligare sätt, när han säger: J a g i d e m. Det är de heligas samfund. Det är det fördolda livet med Kristus i Gud. O, vilken lycka att få vara hos honom, bli kvar hos honom. »Kom, o Jesus, bliv mig när, låt mig bliva, där du är.»

Hör du vad han säger? De skola vara med mig. Om vi nu först tillämpa detta på vår gemenskap med honom här i tiden och alltså icke på det, som hör evigheten till, vi skola dock komma också till det, men om vi som sagt tänka på, att vi få vara med honom h ä r, då behöva vi påminnas om, att troslivets allra högsta erfarenheter, ja kanske mest de, äro utsatta för svåra frestelser och faror. Det finns människor, som tyckas vilja vara med Jesus på ett självviskt sätt, de vilja njuta av hans umgänge i ljuvliga känslor och i bröders gemenskap, men de vilja icke akta på hans ord och lyda hans befallningar i sitt vardagsliv och i sin gärning. Den vilja de taga undan.

Sådana människor stå i en mycket stor fara, och om de icke låta rätta sig, så går han ifrån dem, eller de gå ifrån honom med sin egen självgjorda Kristusbild, i självbedrägeri med en annan Kristus, såsom Paulus så fruktansvärt uttrycker det.

Han har icke kallat oss till dådlösa dagar. Han, som bar korset och led och dog för våra synder, han har kallat oss till helig strid. Skola vi vara med honom, då få vi lov att kämpa trons goda kamp. Men också då välsignar han och styrker, och vad han vill med oss här i tiden, sedan han har fått ge oss syndernas förlåtelse, barnarätt hos Gud, det synes mig så tydligt utsagt uti de här orden: Dessa hava förstått, att du har sänt mig.

Låt oss sammanställa de orden med vad vi läsa från påskdagen efter uppståndelsen: Såsom Fadern har sänt mig, så sänder jag ock eder. Och, som det står här i sammanhanget strax förut: Såsom du har sänt mig i världen, så har ock jag sänt dem i världen. — Detta är ju ett missionens ord, och därför skola vi glädjas åt att det står antytt i himmelsfärdsdagens högmässotext, som vi nu äro samlade för att begrunda. Jesus är Faderns sändebud till jorden, och Jesu lärjungar äro hans sändebud intill t i-

dens ände, som det står i Mattei evangeliums sista kapitel, och intill jordens ände, som det står i Apostlagärningarnas första kapitel, alltså både i fråga om tid och rum.

När en fältherre har utdelat sina order till sina underlydande och sina tjänare, så säger han kanske: Ha ni förstått? Eller ock få de upprepa orden för att visa, att de ha fullt uppfattat dem. Jesus säger: »Dessa hava förstått», och då veta vi, vad han vill med oss här i tiden.

O, vilken ära han bevisar oss därmed, att han säger inför sin Fader: Dessa hava förstått. Han litar på oss arma syndare, som han har fått frälsa. Vilket förtroende, som konungen ändock har för sina sändebud, sina utsända i det främmande landet! Och därvid är ingen åtskillnad mellan missionärer och andra, huru stor och härlig missionärskallelsen än må vara. Här är det samma kallelse inför Gud, och det är samma ansvarsfulla uppgift att vara trogna, att bevaka konungens intressen, till dess vi bli hemkallade eller till dess han kommer.

Så gå då våra tankar från himmelsfärdsberget framåt mot den stora dag, då vår Frälsare enligt sitt ord skall komma på himmelens skyar. Mot den dagen pekar slutorden i hans översteprästerliga förbön: »De skola vara med mig.» Mot den dagen sträcker sig allt detta arbete för Guds rike, och i all synnerhet den hednamission, som bygger sitt framtidshopp på Guds löfte, och det vilja vi göra. Då veta vi, att när han uppenbaras, så skola ock vi med honom bliva uppenbarade i härlighet.

O, du härliga Jesu Kristi dag! Då vi tala om den räcker inte tjänarebilden. Då måste Herren använda jordelivets innerligaste och starkaste ord för att ge oss en aning om vad det skall bli, ord om fadern och om hemmet, ord om brud och bröllopsglädje. Får Guds helige Ande genomglödga dessa ord och föra dem in i vår själ, då blir hjärtat brinnande, då fyllas vi av starkare frälsningsvisshet, offersinne och himmelsk hemlängtan.

Här finns väl någon som är trött? Jag menar inte den där tröttheten, som man har fått, då man går i syndens och satans tjänst, utan jag tänker på, att Herrens vänner bli trötta till kropp och själ. Frågan går alltså ej blott till de gamla, som ha slitit ut sig i Jesu tjänst. Den går naturligtvis först till dem, men frågan går också till de unga, som nyss ha börjat striden. Ungdomen kan bli trött. Låt mig ge dig, du som är trött, den här texten som ett trösteord från din Frälsare. Den är för de trötta: »De skola vara med mig.» »Jag i dem.» Hur han kan frälsa och hur han kan giva kraft och uppmuntran och huru gärna gör han det ej! Vilken glädje för Jesus att få ge denna tröst: »Kommen till mig i alle, som arbeten och ären betungade!» Och en gång så blir det vila och en underbar himmelsk kraft, som aldrig skall taga slut.

Herren hjälpe oss, att vi må få vara med då på den stora dagen hemma hos honom. Amen.

Intryck från S. M. K:s årshögtid.

Många voro de, som före årsmötet hade bett Gud om att vi skulle få fira en av honom rikt välsignad högtid. Blev bönen besvarad? Låt oss se!

Kristi Himmelsfärdsdag ingick med strålande solsken, leende vårväder. Stor var skaran som på förmiddagen vandrade till Betesdakyrkan för att fa deltaga i högtiden, som, förutom inledningsföredrag av doktor Karl Fries och predikan av kyrkoherde Arbman, även bestod i avskiljning av en ny arbetare för Guds skörd i Kina. Framme vid plattformen stodo då bl. a. tre bröder, av vilka den yngste nu trädde in i Fars och Mors och de två äldre brödernas arbete. Vilket jublande tack steg ej upp ur deras hjärtan till Gud, som bevisat sådan nåd?

I den stilla eftermiddagen mötte Gud oss åter. Enkla, gripande vittnesbörd talade om Fadershandens ömma, stundom stränga, men dock alltid kärleksfullt säkra ledning och hjälp. Han kallar. Han brukar dem, som »med sina hjärtan hängiva sig åt honom». Sågo vi ej även ett bevis därpå, när vid revisionsberättelsens uppläsning det ena efter det andra visade, huru Gud vet behoven och i rätta tiden förser? Tack upphöjdes till Gud, när orden »Skulder: Inga» hördes. — »Jag är med eder alla dagar intill tidens ände», »Jag skall icke lämna eller övergiva Eder», äro löften, som han står för.

Vid alla de olika tillfällena vi samlades ljöd Guds ord oss friskt, levande och starkt imöte, och »mass»-intrycken man gärna får vid större möten försvann alldeles inför upplevelsen av Frälsarens närhet. Vi vistades »under hans välsignande händer».

Genom flera korta föredrag gavs oss under loppet av ett par timmar en ovanligt mångsidig bild av missionsläget och arbetet både här hemma och på missionsfältet. Lovad vare Gud, som öppnar stängda dörrar, och själv går fram för att jämna ut backarna.

En dag företogs utflykt till Missionens hem på Duvbo. Strålande väder gav första intrycket av högtid. Dock blev högtiden dubbel, när bland den stora skaran

Hemmen vid Duvbo. *Foto: N. Högman.*

manga Missionens varma vänner framburo hälsningar från förebedjande, offrande grupper eller enskilda. Bönens och lovets ljud stego med tack till Gud.

Men årsmötet var först slut, när den fjärde dagens gripande avskiljning var över. Det var en ung Herrens tjänarinna, som på underliga Guds vägar förts fram att offra sitt liv som Guds sändebud i Kina, som då avskildes.

Nu se vi tillbaka på årsmötet med ödmjukt tack till Gud och säga: »Herren är god mot dem som förbida honom, mot den själ, som söker honom. Det är gott att hoppas i stillhet på hjälp från Herren», (Klagov. 3: 25, 26). »Skulle något vara så underbart att Gud icke förmådde det?» (Jer. 32: 27.)

Martin Bergling.

Vilhelm E. Bergling.

Vilhelm E. Bergling.

Vid vårt årsmöte hade vi glädjen få avskilja två nya missionärer. Den ene av dessa var *Vilhelm Bergling,* den tredje i ordningen av missionärsparet Robert och Dagny Berglings söner, som sålunda träder i sina föräldrars fotspår, och vilkens bild vi därför nu införa i vår tidning.

Vilhelm Bergling föddes på vår missionsstation Hancheng, Shensi, den 12 jan. 1906 och kom 1910 i sällskap med sina föräldrar hem till Sverige. Han avlade studentexamen 1925 och har sedan dess studerat vid menighetsfakulteten i Oslo under 4 terminer samt under hösten 1928 på Kina Inlandsmissionens hem för manliga missionärskandidater i London.

Beträffande sitt förhållande till Gud och sin kallelse till missionär berättar missionär Bergling i sin ansökan bland annat följande: I barn- och ungdomsåren har jag nog aldrig varit helt borta från Gud. Jag levde ett liv med honom, men ej så helt och fullt som en och annan ungdom kan ha lyckan och förmånen att få göra. På ett nordiskt kristligt studentmöte i Norge, juli 1926, kom avgörelsen, som Gud på många sätt förberett under vintern och våren. Ett par av mina kamrater begagnade Gud först till min hjälp och vid samtal med en av talarna vid mötet fick jag så den slutliga hjälpen, i det denne för mig pekade på Jesus och sade mig, att jag blott hade att lägga mig i hans famn och låta honom sköta mig. Så enkelt var det. Vi bådo tillsammans och jag överlämnade mig i Jesu hand. Från och med denna händelse var allting nytt för mig. En tid efteråt blev jag viss om min kallelse till missionär. Tanken föll genast på Svenska Missionen i Kina, ej främst därför att mina föräldrar stod i denna, utan därför att jag sympatiserade med dess karaktär av tros- och bönemission.

*

Efter sin avskiljning, då missionär Bergling hade tillfälle att avlägga ett vittnesbörd, sade han, efter att hava berättat om sin kallelse, att han kände missionärskallets nåd och ansvar så stort. Han bad därför om förbön och ville särskilt betona vikten av att bedja, att hans andliga liv finge vara friskt och kraftigt. Detta syntes honom viktigare än bön om framgång i arbetet och bön om skydd i kroppsliga faror. Vi äro förvissade om, att missionens vänner med glädje skola göra detta till sin förbön och anbefalla därför med frimodighet denne Herrens tjänare åt missionsvännernas hågkomst i tacksägelse och förbön. Utresan till Kina kommer troligen v. G. att företagas i slutet av augusti.

Ingrid Israelsson.

Ingrid Israelsson.

Den andra av de missionärer, vi hade förmånen att få avskilja vid vårt årsmöte, var fröken *Ingrid Israelsson,* som vi därför också härmed presentera för vår läsekrets.

Fröken Israelsson föddes den 7 juni 1906 i Lindes Bergsförsamling i Örebro län. Efter att hava genomgått folkskolan förkovrade hon sina kunskaper genom undervisning per korrespondens och tjänstgjorde åren 1920—1925 såsom biträde på Nora fögderis häradsskrivarekontor. 1925—1926 innehade hon anställning som barnsköterska vid Stockholms Stads Barnavårdsnämnds barnkoloni för klena och sjukliga barn på Adelsö och genomgick därpå en tvåårig seminariekurs vid Ateneums Småskoleseminarium i Stockholm. Sedan denna avslutats, vikarierade hon en kort tid såsom lärarinna i en mindre folkskola på Adelsö och har under vintern 1928—1929 vistats på Kina Inlandsmissionens hem för kvinnliga missionärskandidater i London.

Fröken Israelsson berättar i sin ansökan, att hon erfor kallelsen att bliva missionär så gott som omedelbart efter det hon vid 14 års ålder överlämnat sig åt Gud. Sedan dess har också missionskallelsen alltid stått fast, även om den tidvis varit mer eller mindre höljd i dunkel.

Eftersom fröken Israelsson haft sitt andliga hem inom Svenska Missionsförbundet var det helt naturligt, att hon från början tänkte utgå såsom detta sällskaps missionär. Genom Guds särskilda ledning blev det emellertid så småningom klart för henne, att Guds mening i stället var, att hon skulle utgå i S. M. K:s tjänst. Rektor Mosesson rådde henne också att sätta sig i förbindelse med Svenska Missionen i Kina. Så blev, såsom hon själv säger, Guds ledning lik en underbar kedja, där länk fogats i länk, och hon känner sig nu vara med de starkaste band förenad med Svenska Missionen i Kina.

Det var ett exemplar av Missionstidningen Sinims Land, som kommit på villovägar, som fick förmedla den första bekantskapen med S. M. K. Denna fördjupades sedan genom bekantskap med vänner till S. M. K. och genom deltagande i ett S. M. K:s årsmöte, då fröken Israelsson en gång på grund av en olyckshändelse befann sig i Stockholm. Med dessa händelser var den lilla sången: »Gud är din Fader, tro honom blott. Ömmaste kärlek skiftar din lott» nära förbunden. Må det bliva en erfarenhet även under kommande ar i gemenskapen med oss inom Svenska Missionen i Kina! Vi anbefalla även fröken Israelsson åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Svenska Missionens i Kina bibel- och ungdomsveckor sommaren 1929.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En i Skellefteå den 25 t. o. m. 30 juni och en som vanligt på Steninge d. 6 t. o. m. 11 aug. Nu ville vi därför utbedja oss missionsvännernas bistånd för att få deltagare, *särskilt ungdom,* i dessa vara möten. Vi tro det vara av stor betydelse för de unga att få några dagar i lugn och ro samt under det inflytande, som brukar vara rådande vid dessa möten. Vi vilja ock göra allt vad vi kunna för att nå det mål,

Gruppbild från ett möte på Steninge

som vi satt för dessa möten: Att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

Programmet kommer bl. a. varje dag att upptaga: En gemensam, stilla bönestund före frukost samt bibelstudium och orienterande missionsföredrag på f. m. På eftermiddagarna anordnas varje dag möten etc. efter för varje dag uppgjort program. Talare bliva huvudsakligast ledare och hemmavarande missionärer inom Svenska Missionen i Kina.

*

Mötet i Skellefteå kommer att anordnas i därvarande seminariebyggnad. Priset blir där kr. 2:50 per dag för maten varjämte en kursavgift på 3 kronor för hela tiden kommer att upptagas till hjälp för bestridande av omkostnaderna för mötet. Deltagarna i detta möte böra medtaga kudde samt en filt. Anmälan om deltagande i detta möte bör göras *snarast möjligt* till Svenska Missionens i Kina Expedition, Drottninggatan 55, *Stockholm*.

Bibelstudierna i Skellefteå komma att ledas av missionsföreståndare *Erik Folke*. Ämne för dessa samt mera detaljerat program kommer att inflyta i nästa nummer av Missionstidningen Sinims Land.

*

Mötet på Steninge blir i det yttre likt mötena där föregående år. Sättet att komma dit är också det gamla vanliga: Med järnväg till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån med bil den cirka en halv mil långa vägen mellan Märsta och Steninge. Om denna väg begagnas torde meddelande lämnas om ankomsttiden till Märsta, så att bil kan beställas att vara till mötes vid tåget. Resan till Steninge kan emellertid

också företagas med båt från Stockholm. Resan på ångbåt brukar vara synnerligen givande, dels på grund av den vackra vägen och dels på grund av att ett större antal deltagare då göra sällskap.

Deltagarna i detta möte böra medtaga handdukar, sänglinne, filt och kuddar. Vi ha i år beträffande Steningemötet gjort den förändringen, att vi beställt *sängar och madrasser för samtliga deltagare.* Priset för maten där blir i likhet med förra året 3 kronor per dag vartill kommer 5 kronor per person för hela tiden såsom bidrag till hyran för sängar och madrasser samt till frakten för dessa. Priset ett för allt för hela tiden blir alltså 22 kronor inberäknat betalning för kvällsmat på tisdagskvällen och frukost på måndagsmorgonen.

Anmälan om deltagande i Steningemötet torde göras så snart som möjligt, helst före den 1 juli och senast den 15 juli, till Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

*

De som hava cyklar göra väl i att medtaga dessa. Musikinstrument, som kunna medtagas, torde ock godhetsfullt tagas med.

Må vi så alla ihågkomma dessa möten i förbön och göra vad göras kan för att få deltagare, särskilt *ungdom.* Varmt välkomna!

Svenska Missionens i Kina missionsstationer.

III.

Ishih.

Trettio kilometer från Yuncheng, i nordvästlig riktning, ligger den lilla staden Ishih. Det var år 1891 som denna stad öppnades för evangelisk verksamhet. »Det är inte lönt att börja där», sade en gang vår medhjälpare vid den tiden, Chang Chih-heng, numera avliden. Förmodligen ansåg han platsen alltför obetydlig. Men hans råd följdes ej, och flera år efteråt, då han såg vilken framgång verksamheten rönt, tog han sina ord tillbaka.

Om Yuncheng går under namnet »ämbetsmannastaden», så får Ishih ofta heta »bondstaden», ty en stilla liten lantstad är det, med icke obetydligt åkerbruk inom själva stadens murar. Affärsverksamheten är ej vidare livlig. Många resa in till Yuncheng, då de skola »handla». »Man kan ju rakt inte få vad man skall ha», heter det ofta. Icke förty trivas de som vistas här så ofantligt väl. Folket är lantligt och enkelt, och livet förflyter stilla och lugnt.

I den talrikt befolkade landsbygden finnas oerhört rika tillfällen till evangelisationsarbete, och som en följd härav har mycken verksamhet bedrivits och flera predikoplatser öppnats. Då stormötena äga rum, får man se det ena »ekipaget» efter det andra rulla in genom någon av stadens portar. De dragas av makligt gående oxar eller kor, i somliga fall även av åsnor eller mulåsnor. Män, kvinnor och barn sitta alla där så grant klädda i sina högtidskläder, glada över att få deltaga i ett par tre dagars högtid.

Flera av vår missions mera kända kristna ha här haft sitt andliga hem. Jag behöver endast nämna namn sådana som »svärfar» och »svärmor», »himlagåvan», »biskopen», »förvaltaren» och andra, för att de med förhållandena förtrogna skola förstå vilka jag åsyftar. För andra, vill jag då nämna, att »svärfar» och »svärmor» var ett gammalt äkta par, kristna från vår allra första verksamhetstid, vilka fått sina namn på grund av att deras tillnamns betydelse är »svärföräldrar». Deras hem var ett mönster av renlighet och ordentlighet. Barnlösa voro de, men deras inbördes förhållande gott. »Svärmor» var en av dessa blida, älskliga personer, som man överallt, även i Kina, påträffar. »Svärfar» var litet mera ivrig, stammade ej så litet. Han hade rödkantade ögon och gick ofta med en näsduk under mössan för att skydda ögonen för för starkt dagsljus. Han ville gärna avlägga ett vittnesbörd om sin Frälsare, då tillfälle därtill yppades, och oftast slutade detta med, att en Jesu

lärjunge måste »cheng-shih ch'ih k'u», d. v. s. »ärligt äta bitterhet», eller »lida för Jesu skull». Gamla »svärmor» avsomnade förlidet år. »Svärfar» går och väntar på hembud.

»Himlagåvan», ty så uttydes hans namn, är en av våra äldsta medhjälpare. Lättrörd, vänlig, hjälpsam är han och kanske något svag till sin natur. Han var en gång slav under opium, men blev frälst till kropp och själ. Han lider sedan flera år av astma eller bronchit och föll för frestelsen att under det han avhjälpte andra från opiebegäret, själv taga något av medicinen för att stilla sina plågor. Han vaknade emellertid upp över faran och omvände sig ånyo, så vitt jag förstår. Under många år har han troget tjänat sin Herre inom vår mission, men nu äro hans kroppskrafter i det närmaste uttömda.

»Biskopen», hans kinesiska tillnamn är *Wang*, som betyder »konung», »prins». Antagligen fick han väl namnet »biskopen» på grund av sin härskarenatur, ty en sådan ägde han. Han var nitisk på sitt sätt, men gick nog icke alltid raka vägar. Gjorde sig ej omtyckt i sin hembygd, men kunde, trots alla motigheter och föga erkännande, ej upphöra att hålla till hos Guds folk. Han hade en god egenskap: den att »väl taga upp förmaningens ord», blev ej ond eller stött, men huru pass god verkan förmaningen hade, det är en annan sak. Nu är han ej längre här nere, och vår innerliga önskan är, att han må »finna barmhärtighet hos Gud».

Så komma vi till den tredje, »förvaltaren». Han var förut batkarl till yrket, en sådan som skulle manövrera de stora klumpiga färjorna, som befara Gula Floden. Även han var en gång opierökare. Helt omvänd till Gud blev han sedan under en följd av år en missionens trogne medhjälpare, som kunde utföra praktiskt arbete. Han hade inga stora predikogåvor, men var uppriktig och hade alltid mycket nit om sin egen hemsocken. För densamma och dess invånare har han fällt många tårar. Nu har han dragit sig tillbaka, och en hans son har i flera år varit i evangelii tjänst.

Den första missionär, som var bosatt i Ishih var fröken Anna Janzon. Flera andra ha dessutom här verkat såsom fru Bölling, då fröken Berzelius, Elisabet Hesse, nu fru Wærneman, Andrew Eriksson, nu pastor Wærneman, Maria Harms, nu fru Gilmer, pastor och fru Sandberg, Hugo och Naëmi Linder m. fl. De som längst arbetat här och alltfort så göra äro våra syskon Axel och Anna Hahne. Ett annat namn, som ej får glömmas, är vår hemgångna systers: Agnes Forssberg. Tillsammans med Maria Björklund nedlade hon här ett troget och långvarigt arbete bland kvinnor och barn. Församlingsmedlemmarnas antal uppgår nu till några hundra. Behovet av en kyrka, rymligare än den nuvarande predikolokalen, har länge gjort sig känt. Den summa, som fattas för att denna önskan skall kunna realiseras, hoppas vi snart skall inflyta, och då skall även från det minnesrika lilla Ishih många av Kinas söner och döttrar kunna sjunga: »Jag gladdes, när man sade till mig: Vi skola gå till Herrens hus.»

August Berg.

Vid slutet av en resa.

Återigen har den glädjen förunnats mig att få besöka flera platser i vårt land, med det syftet att meddela missionens vänner kunskap om ställningen på fältet därute i Kina och på så sätt styrka och uppmuntra dem till fortsatt uthållighet i arbetet. Det var den 2 mars, som jag avreste från Stockholm, och den 6 april, som jag återvände. Det första besöket gällde Eksjö. Kinakretsen därstädes hade på aftonen anordnat en offerfest, som var talrikt besökt och som gav gott resultat.

Påföljande dag, som var söndag, var även möte anordnat, likaså på måndagen, då i enskild familj.

Från Eksjö fortsattes resan till en by i Höreda socken, som heter Kulla, och sedan därifrån till följande platser: Habo, Mullsjö, Bankeryd, Jönköping, Nässjö, Vetlanda, Växjö, Kristianstad, Karlskrona, Karlshamn, Lund, Hälsingborg, Lands-

krona, Höganäs, Klippan, Malmö, Ystad, Vrigstad och Solberga. Det skulle vara åtskilligt av intresse att meddela angående de olika intrycken från varje plats, men jag måste avstå därifrån. Som ett allmänt omdöme vill jag säga, att jag på varje plats mottogs med den allra största kärlek och gästfrihet.

Tillfälle att tala Gudsordet bereddes mig i såväl kyrkor som missionshus och skolor och dessutom även i K. F. U. M:s och K. F. U. K:s lokaler. De besökandes antal kunde växla, men i allmänhet var tillslutningen ganska stor och offervilligheten icke ringa. Jag fann på många ställen ett varmt intresse för missionen i Kina och såg många bevis på att de senaste årens händelser därute icke förmått dämpa kärleken till och tron på Guds verk där.

På varje plats hälsades jag med ett »Välkommen åter!» Jag hoppas att så få göra, men under tiden ber jag att å Missionens och egna vägnar få frambära ett varmt och hjärtligt tack för all mot mig visad kärlek och vänlighet. »Lyften upp Edra ögon och sen på fältetn!»

I Herren förenade

August Berg.

Från våra senast utresta missionärer.

(Utdrag ur privat brev från *fröken Björklund.*)

På lördagen startade vi i buss och hoppades vara framme i Yuncheng söndag morgon. Men vi skulle ej få det så. Ännu en läxa i tålamod fingo vi och ett bevis på Guds fadersomsorg om oss.

Över 50 svenska mil skulle vi färdas på litet mer än en dag i buss, och det var ju något enastående för mina erfarenheter i Kina. Emellertid startade vi och hade rest förbi Pingyao, när vi råkade ut för en olyckshändelse.

En cyklist, som trots signaler ej vek ur vägen för oss, blev orsaken till olyckan. Vår chaufför vek åt sidan så hastigt, att han kastade omkull en ricksha-kuli och dödade honom så gott som ögonblickligen, och oss körde han ned i diket, där vi såsom genom ett under blevo stående på rätt köl. Det var Gud, som höll balansen åt oss. Jag kan ej säga det annorlunda.

Detta hände kl. ½ 12 f. m., och så fingo vi gå där till kl. ½ 7 e. m. Folk kom till olycksplatsen i hundratal, och vi hade jämt göra att språka med dem och predika för dem.

Den ramponerade bussen med det tyngsta bagaget fick stanna kvar, och en annan buss tog oss och smasakerna till en stad som heter Lingshi. Där fingo vi vara hela söndagen och till ½ 3 e. m. på måndagen, då vi äntligen fingo fortsätta fastän utan det stora bagaget, vilket de lovade skulle komma säkert efter. I Kina tar allt en förfärlig tid.

Så fortsatte vi på måndagens e. m. och kommo den kvällen till Pingyangfu. På vägen körde dr Golden, som bor i denna stad, om oss. Vi hade gått ur bussen för att promenera över en bro, som var sönder, och när vi skulle stiga på igen, kom han och hans fru i motorcykel med sidovagn. De inbjödo oss att taga in hos dem vid framkomsten, och vi voro tacksamma få ett gott kvällsmål vid dukat bord och en riktigt skön tvättning före. Dammet är något fruktansvärt rysligt just nu i denna torka. Tisdag morgon fortsatte vi och voro i Yuncheng vid middagstiden. O, så glada vi voro! Tänk framme vid målet! — — —

Under vägen söderut, ju mera vi närmade oss våra trakter, blevo vyerna omkring oss i naturen allt vemodigare. Endast här och där en liten grön åkerbit, ett litet magert klöverfält och en bit veteåker

på »vattenjord», d. v. s. jord som hade brunn i närheten, så att den kunde bevattnas. För övrigt lågo fälten osådda, och där det varit hopp om skörd en gång, stod det magert, grått och nästan torrt, ohjälpligt förlorat nu, även om regn skulle komma. Jag kände gråten stiga upp i halsen och tränga fram i ögonvrårna, ty o, vad detta betyder för många stackars människor, många utan hopp om att kunna rädda livet.

»Något av det underbara som håller på att ske.»

(Utdrag ur brev daterat den 25 april 1929.)

Nyss kom en ung man och bad om ett samtal med mig. Han bad att få bli döpt vid instundande stormöte. Detta föreföll efter tiden att vara bra hastigt, ty han har ej länge hållit på med »studiet av läran» och ej kunnat ofta besöka våra gudstjänster, då han bor 30 li (15 km.) härifrån. Men det lilla han hört vid gudstjänsterna och av våra bokspridare har utökats med *mycket* ur Boken själv, som han flitigt läst, så att hans tal var en mogen kristens tal. *Huru* detta kunnat åstadkommas på så kort tid och nästan utan mänskliga redskap blev mig klart, då han berättade vad han genomgått. Endast några och tjugu år är han fader och moderlös sedan flera år. Detta innebär, att han som äldste son måst ikläda sig ansvaret för hus, hem och egendom, som är rätt betydande. I fjol dog hans hustru och kort därefter hans lilla dotter, vid vilken han var djupt fästad. Nu var han ensam och kände sig rotlös samt började forska i de kristliga böcker han förut läst utan vidare behållning. Han kom hit till stationen under vår sommarvistelse på berget, varvid han fick hjälp av evangelisterna med de tvivel, som han ännu brottades med. Nu har han givit sig helt åt Herren och blir säkert döpt.

Hans 75 år gamla farmor står dock emot evangelium, ehuru hon icke vågar helt hindra honom. Hon fick dock för en tid sedan ett starkt intryck av att det måste vara något i sonsonens nya religion.

En granne och vän till vår unge man hade blivit bestulen på sin ko. Det blev fråga om att söka gudarnas hjälp för att återfå henne, men denne unge kristne rådde sin vän att endast bedja till Gud: »Bed du hos dig, jag skall bedja här!» Den bestulnes mor sade: »Ja, kan kon komma tillbaka på det viset, då vill även jag tro på den religionen». Dagen därpå fingo de underrättelse om att kon fanns i en annan by, hon hade påträffats bunden i en grotta utanför byn, varpå hon av bymyndigheterna tillvaratagits. Tjuven måtte på något sätt ha hindrats att bortföra bytet och för tillfället lämnat det i grottan för att senare hämta det. Utom denne unge man är det ganska många andra som begärt dopet, nästan alla tillkomna på senare tid, flera stycken genom verklig väckelse och påtaglig nyfödelse.

För några dagar sedan voro Anna och jag i Peichuang, där jag hade fem dagars bibelstudier med de troende. Därifrån hade några unga varit här under fröken Monsens väckelsemöten, och ett par tre av dem hade blivit omvända. Dessa voro dock icke de enda »frälsta» däruppe.

En dag satt min hustru och talade med en ung kvinna, hustru till en man, som varit oss till mycket bekymmer. Vi hade hört, att något märkligt skett med både honom och hans hustru; nu fick Anna höra hela historien.

Den började i vintras. (Under den långa väntan på fröken Monsens ankomst sade jag vid ett tillfälle: »Gud kanske icke kan vänta med väckelsen tills fröken Monsen kommer» — så skedde ock, som här nedan visas.) Vår vän Cheo från Honan, som besökte Ishih, kom även till Peichuang och var även där de troende till mycken hjälp. Den unge Liu, om vilken här är fråga, fick dock ingenting särskilt av välsignelse. Men sedan Cheo rest, gick Liu till kapellgården för att hämta det täcke Cheo haft till låns av honom. När han inträdde i rummet — samma rum som vi bebo, när vi besöka platsen — kom med väldig makt den tanken, nästan som med tydliga ord, över honom: »Du är en förbannad människa» (var där ett omedvetet minne av 1 Kor. 16: 22?), och han måste

genast kasta sig ned inför Gud och ropa om förlåtelse och frälsning. Han fann snart, att detta var en stor sak och svår att ernå, och så stängde han in sig i fem dagar och bad — mestadels fastande. Till slut, då han var nära förtvivlan, fick han en syn: ett kors och En som hängde därpå och fick förvissning därom, att på det korset togs hans synder bort.

Nu var Liu lycklig men önskade sin hustru lika lycklig. Denna, en av naturen styvsint kvinna, som av sin kristendom ej blivit omskapad till sin inre människa, tyckte att »vanlig kristendom» gott dugde för henne och motstod länge sin mans förmaningar. Hon hade dock flera varnande drömmar, som tillfälligt skrämde henne. En natt blev det en kris; hon vaknade vid en känsla som av ett förskräckligt grepp om axlar och hals, något som tycktes gälla livet, och hon ropade till sin man samt skulle just berätta om huru hon kände det. Denne, som givit akt på henne, blev nu som förlamad av vad han såg och kunde blott ropa ut till henne: »Säg ingenting, bara ropa till Jesus!» Efter en kort men häftig kamp vek det onda ifrån henne, men nu var också hennes motstånd mot Herren Jesus brutet; förskräckt över den ondskans makt, i vars välde hon varit, kröp hon till korset, även hon, och fick nåd.

Hennes man berättade sedan huru han sett satan brottas med henne! Sålunda kom väckelsen till vårt distrikt före Marie Monsen, kom med en förstling och ett förebud.

De dagar vi hade däruppe voro fulla av välsignelse, mer och mer blev det för var dag, och sista stunden, söndagsgudstjänsten, var Anden så mäktigt på färde, att människor formligt vredo sig under hans makt. Det var ej många som sökte enskilt samtal, blott några få, men vi hörde om ting, som visade *nådens* verkan. Huru underbart, att den väckelse vi bett om så länge nu äntligen är här — ty att detta *är* väckelse, kan ej betvivlas.

Axel Hahne.

Förbönens välsignade tjänst.

Jag blev en morgon för några år sedan kallad till telefonen, och en för mig okänd dam frågade med gråten i halsen, om hon kunde få göra mig ett besök. Jag inbjöd henne hjärtligt, och en timme senare inträdde en vacker ung dam genom dörren. Hon visste, att jag var en arbetare i Herrens vingård, på samma gång som jag hade ett stort hem att sköta, och därför kom hon till mig, i hopp att jag just därför skulle förstå henne och vara i stånd att hjälpa henne. Hon berättade om sin ungdom, sin omvändelse och sitt äktenskap. Hon hade gift sig med en icke troende man och hade nu ett litet barn att sköta. Men under tårar bekände hon, att Gud en gång hade kallat henne att bli missionär, och tanken på att hon icke lytt hans kallelse, lämnade henne aldrig någon ro. Vad skulle hon göra?

Vi samtalade länge om de till skörd vitnande fälten och om behovet av arbetare, och jag har sällan tyckt mig förmärka en mer brinnande kärlek till själar, än vad jag fann hos denna unga kvinna. Jag kunde icke tvivla på hennes missionskallelse. Vi talade även om de många arbetarna ute i hednavärlden, som voro trötta och utslitna, utpinade av klimatet, av sjukdom, saknad och mödor, tyngda av omsorgen om de infödda församlingarna. De hade ju försakat hem, vänner och allt för att draga ut som missionärer, och nu behövde de och hade de rätt att vänta, att de kristna i hemlandet skulle inviga sina liv till *förbönens tjänst för dem och för hednavärlden,* så att Guds ord kunde få ingång i hjärtana. Ja, överallt behövdes förbön och hjälp mot den listige själafienden, som alltid söker hindra varje framsteg i Guds verk. Jag berättade också om segrar som vunnits under sjukdomar och faror och om segrar i det själavinnande arbetet, som missionärerna därute direkt tillskrevo *trofast och uthållig förbön i hemlandet.*

Detta grep henne mycket, och det började skymta fram för henne, att här fanns ett arbete för *henne* att utföra såsom *förebedjare.* Genast beslöt hon att söka skaffa

sig all den kunskap hon möjligen kunde få om missionen för att dagligen i sin lönkammare kunna kämpa i bön för missionärerna, de infödda kristna och de ofrälsta hedningarna. Även fast hon måste vara hemma, ville hon bli missionär därute. Därför omfattade hon med glädje denna utväg att få *tjäna Herren i hednavärlden.*

Jag sade henne, att om hon vore trogen i denna gärning, skulle Gud anförtro henne även andra uppgifter här hemma samt sända till henne själar, som behövde hjälp och vägledning.

Omkring ett år hade gått, innan jag åter såg henne. Nu ringde hon upp mig en dag och frågade med ljus och glad stämma, om jag en stund kunde taga emot henne. Kort därefter stod hon inne i mitt rum. Och vilken förändring hade hon icke undergått! I stället för att vara uppfylld av modlöshet var hon nu uppfylld med en glädje och en frid som kom hennes ansikte att strala. Hon ville, sade hon, ha kommit förr men hade varit så upptagen av söndagsskolarbete, missionskretsar, bönemöten och utdelning av skrifter på gatorna, att hon rakt icke hunnit. Även berättade hon för mig många dyrbara erfarenheter från förbönens tjänst.

Under sitt arbete för Herren hade hon till en början rönt ett starkt och avgjort motstånd från sin makes sida och haft mången bitter nöd att genomgå. Men i förbönens tjänst för förlorade själar hade hon mött Jesus, den saktmodige och ödmjuke Jesus, och av honom lärt saktmod och ödmjukhet. Och nu var hennes man icke längre en motståndare utan stödde henne pa många sätt. Hon var så lycklig över att ha funnit en utväg att tjäna i Guds vingård och på samma gång i sitt hem vara en trogen hustru och moder.

Hur god är icke Gud, som berett det så, att vi, hur vår ställning än blir här i livet, alltid kunna få taga del i den viktigaste av alla tjänster, *förbönens,* ty den kan bliva utförd var och när som helst. Ligger en förlorad värld som en börda på våra hjärtan, så kunna vi icke låta bli att bedja Gud om själars frälsning och om kraft för hans arbetare.

Hemligheten till ett tjänande med välsignelse består däri, att vi *göra allt för Gud.* Han vill överallt vara oss nära, och han hör varje suck från våra hjärtan, ty han har sin umgängelse med dem som frukta honom, och hans förbund går ut på att undervisa dem. Ps. 25: 14.

Ur Kirkeklokken.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1929.

Allmänna missionsmedel.

635.	»Påsklilja fr. N. N.»	25: —
636.	E. J., Skövde	5: —
637.	H. A., Flisby, »ett litet tackoffer d. 14 mars»	5: —
638.	M. L., gm d:o	5: —
639.	»Gunnar»	20: —
640.	E. S., Rödjenäs	20: —
641.	Koll. vid föredrag av Hanna Wang, gm M. M., Häggenäs	6: —
642.	Ytterligare sparb.-medel fr. Höganäs, gm J. E. L.	2: —
643.	Fullösa mfg	75: —
644.	Koll. i Fullösa	17: —
645.	O. F., Forshem	50: —
646.	Koll. i Arnäs	21: 50
647.	A. J., Österäng	5: 50
653.	»Tionde»	15: —
655.	»Agda och David», av tacksamhet till Gud för välsignelsen av en liten Birgitas födelse 4/3»	10: —
656.	Missionsoffer i Sala Annandag Påsk	144: 01
657.	S. M., Sala, »tack till Gud för hälp»	10: —
658.	Offerkuvert fr. Köping, gm A. J.	20: —
660.	Koll. i Betel, Malmö, gm K. G.	52: 72
661.	Kinakretsen, d:o, gm V. W.	71: —
662.	Koll. i Immanuelskyrkan, d:o, gm H. O.	321: 32
663.	Onämnd, d:o	5: —
664.	Koll. i Ystad, gm N. R.	51: —
665.	Offer från Habelsbolets mfg	50: —
666.	K. B. L., Jkpg, »Tionde»	15: —
668.	L. S., Sthlm, »ett tackoffer»	5: —
669.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underhåll	100: —
671.	Backens kristl. U. F., Nälden, resebidrag till Hanna Wang	10: —
672.	»Annie»	10: —
673.	B. R., Apelvik	20: —
674.	Ps. 18: 47	46: 50
675.	Skärvsta syförening	66: 10
676.	»Tack och tionde»	20: —
677.	Auktionsmedel från Stengöl-Spjutsbygds syförening	34: —
678.	Ekenäs syförening	150: —
679.	K. S., Huskvarna	50: —
682.	F. H., Duvbo, tionde	12: —
683.	Koll. i Wrigstad, gm J. E.	23: 28
684.	Sparb.-medel, gm M. T., Wrigstad	17: 10

685. Koll. i Solberga, gm O. G., Fagerhult 23: 50
686. »1 Joh. 5: 14» 1,000: —
687. Lanna mfg 5: —
688. F. H., Lerdala 18: —
689. G. N., Slågarp 35: —
690. H. J., Hålahult 20: —
691. E. H., Uppsala 10: —
692. Sparb.-medel från Karlskroua, gm H. A. 70: —
693. »Herrens tionde» 60: —
694. Th. R., minnesgärd fr. 25 mars, gm H. B., Hova 10: —
695. G. L., offerkuvert, gm d:o 6: —
696. »Onämnd» 30: 60
697. Lundsbrunns mfg 15: —
698. Koll. i Essgärdet 28: —
699. Mfg i d:o, respengar 5: —
700. Koll. i Stenstorp 14: —
701. Koll. i Fröjered 11: —
702. H. R., Fridene, reseb. 10: —
703. Koll. i Fridene 16: —
704. D:o i N. Fogelås 7: 50
705. D:o i S. Fogelås 5: —
706. D:o i Daretorp 5: —
707. H. S., Uppsala 25: —
708. A. och H., Lindmark, Steninge 300: —
709. K. F. U. K:s Centralförening, gm K. M. A., för Maria Björklunds underh. 450: —
713. L. M. F. för Frida Prytz och Maria Nylins underh. 900: —
714. »Onämnd» 20: —
715. G. S., Stensjön, rab. å S. L. 4: 50
716. 2 Tess. 3: 3, till C. Bloms underh. 100: —
717. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh. 35: —
718. M. B., Hejde 10: —
719. Sparb.-medel fr. Medalby, gm J. A. J. 115: —
720. »En blomma pa Amanda Andersons grav, Flisby, av vännerna i Tjunnaryd» 10: —
721. »En blomma på Amanda Andersons grav, Flisby, av vännerna på Åsen» 5: —
722. »Den 11 april 1830—1929» 20: —
723. »1 Kor. 1: 9», till R. Andersons underh. 100: —
728. Föreningen »Anspråkslös, Hårdkrankeryd» 75: —
729. Koll. i Ölmstad, gm O. L., Brötjemark 31: 50
730. K. R., Uppsala, gm G. G. 22: —
731. Onämnd, gm Sv. Alliansmissionen, Jkpg 10: —
732. »Onämnd givare» 100: —
733. Koll. i Gisselas, vid Hanna Wangs besök, gm A. A. 25: —
734. K. G., Sthlm 20: —
735. I. B., Vadstena 15: —
736. »Ebr. 7: 25» 300: —
737. E. K. d. 14/3 100: —
738. J. N., gm M. B—g 100: —
739. J. S. 10: —
740. A. S., Skavböke 10: —
741. M. H., till Judith Hultqvists underh. 10: —
742. Flickornas syförening, Boda, till d:o 50: —
745. Sunne Kristl. Ungd.-förening 75: —
746. Kinakretsen, Örviken 42: —
747. »Tionde» 15: —
748. Stavanger Indremission, Norge, gm M. B. 25: —
749. Klopp Indremission, Norge, gm d:o 10: —
752. »Till överste H. Dillners minne» 10: —
753. »J. och M.» 50: —
754. N. A., Brunflo 10: —
756. Vid församlingsafton i Maria kyrksal, Sthlm 30: —
757. »20 april 1856» 20: —
758. »H. och E. S—g, tackoffer», gm A. B., Skellefteå 100: —
759. A. L., offerkuvert, gm d:o 10: —
760. N. S., till E. Sjöströms underhåll, gm d:o 10: —
761. M. R., Växjö 40: —
763. T. S., Strängnäs, »i st. för blommor på en väns bår» 5: —
764. G.-L. E., Munkflohögen 10: —
765. B. S., gm J. V. F., Kramfors 10: —
766. J. V. Fm, gm d:o 5: —
767. Koll. i Brödraföreningen, Piteå, gm D. L. 20: —
768. »Tackoffer» E. B. 25: —
769. Koll. vid syfören. i Sanda 3/4 67: 13
770. » » missionsmöte i d:o 4/4 13: 77
771. » » syfören. i Nedre Fröjel 5/4 13: —
772. » » tva missionsmöten i Klintehamn 5, 6/4 155: —
773. » » missionsm. i Hablingbo 7/4 21: —
774. » » » i Grötlingbo 9/4 43: 54
775. » » » i Alva 10/4 40: —
776. » » » i Hemse 12/4 15: —
777. » » » i Bjerges 13/4 12: —
778. » » » i Roma 14/4 34: 20
779. » » » i Bäl 15/4 15: 02
780. » » » i Vallstena 16/4 30: 70
781. » » » i Källunge 17/4 14: 35
782. » » » i Ekeby 18/4 13: 47
783. » » » i församl.-salen Visby 19/4 30: 25
784. » » E. F. S. kvartalsmöte i Visby 20/4 81: 57
785. En del av behållningen från missionsafton i S:t Jakobs kyrka, Gbg, gm A. W. 40: 50
786. E. K., Björkeryd 10: —
787. Södra K. F. U. K:s Kindergarten, Sthlm 9: 52
788. E. W., Karlstad, sparb.-medel 11: 50
789. A. W., Sthlm 40: —
791. Naglarps mfg 65: —
792. A. D:n, Sala 50: —
793. Testamentsmedel efter avl. Sven Johan Persson, Götabro, gm E. C., Misterhult 125: —
794. Koll. i Tibro 25: —
795. F. K., Tibro, till O. Carléns underh. 25: —
796. Koll. i Immanuelskyrkan, Skövde 56: —
797. L., Skövde 25: —
798. Skultorps missionskrets 5: —
799. Koll. i missionskyrkan, Skara 10: —
800. » i Häggum 12: —
801. » i Kinasyfören. i Ulricehamn 132: —
802. » vid Kinakretsens samkväm i Borås 43: 50
803. » i Rörö 15: —
804. » i Björkö 25: —
805. » i Öckerö 27: —
806. » i Hönö 30: —
807. Mfg i Hönö, resebidrag 10: —
808. Koll. i Hudene 7: 50
809. J. A., Hudene 20: —
810. Koll. i Herrljunga 11: —
811. Falköpings mfg, koll. 25: —
812. Madängs ungdomsfören. 50: —
813. Koll. i Madäng 33: —
815. Skönsbergs miss.-syförening, Sundsvall, 5: —, tillägg 1: — 6: —
816. Vännerna F., Sundsvall 6: —
817. Symöte å K. F. U. M., d:o 5: —
818. L. P. O., Ytterturingen 2: —
819. Missionsgåvor i Rätensbyn 14: 50
820. » i Handsjön, Rätensbyn 15: 70
821. H. N., Ytterturingen 5: —
822. Två missionsvänner i Hån 2: —
823. Koll. i Ljusnedals kyrka 5: —
824. Koll. i Funäsdalens kyrka 7: 80
825. Stockhallens Kristl. U. F., Åsarna 10: —
826. Koll. i Bergsvikens missionshus 17: —
827. Skördefestmedel fr. Ottsjö, Undersåker 30: —
829. Östra och Västra syföreningarna, Jkpg 125: —
830. Visby Femöresförening 29: 50

Kr. 8,299: 65

S. M. K:s Pensionsfond.

724. 2 Mos. 35: 5 Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

648. Malmö fria Kristl. Gymnastistförening för flickan Gwoh Yü-lan i Yuncheng 50: —
649. J. och T. U., Malmö, för Hilma Tjäder, att anv. eft. gottf. 50: —
650. H. L., Huskvarna, till I. Ackzell, till d:o 5: —
651. Två åldriga missionsvänner, till O. Carlén, att anv. för de nödl., gm O. E. S., Götlunda 10: —
652. Kinakretsen, Uppsala, för en evangelists underh. i Hoyangs distrikt 300: —
654. H. K., till missionär R. Bergling att anv. för de nödl. 5: —
659. M. J., till Estrid Sjöström, att anv. eft. gottf., gm A. J., Köping 10: —
667. E. S. J., till I. Ackzell för lindr. av nöden, gm I. J., Kalmar. 35: —
670. Koll. vid passionspredikningar i Ovanåker, till O. Carlén att anv. i arbetet i Shanchow och Lingpao, gm E. O. B. 27: —
680. K. S., Huskvarna, för evangelists underh. i Hoyang 150: —
681. Helsingborgs Barnmfg, för Ai-Hua i Sinanhsien 150: —
710. K. M. A. till Lisa Gustafsson för en flicka i Ishih skola 40: —
711. L. K., Klintemåla, till Barnhemmet i Sinan 20: —
712. Vänner i Tålebo, till evang. Yuen shengs underh., gm D. F. 35: —
725. S. F., Herrljunga, till Barnhemmet i Sinan 12: —
726. G. J., Mariestad, födelsedagsgåva, till O. Carlén att anv. eft. gottf. 30: —
727. J. och K. B., Tranås, för underh. av evang. Üen Üin-hsiang i Chiehchow 300: —
743. Flickornas syförening, Boda, till J. Hultqvist att anv. enl. överensk. 100: —
744. Söndagsskolbarnen i Magra till d:o för d:o 20: —
750. Habo Kinakrets, till Maria Pettersson att anv. eft. gottf. 20: —
751. A. G., Sthlm, till M. Ringberg, att anv. för missionsverks. 50: —
755. E. L.-W., Lidköping, till Gerda Carlén att anv. eft. överensk. 60: —
762. K. G. O., Mariestad, till Oscar och Gerda Carlén, att anv. eft. gottf. 50: —
790. »Elsa och Eric Ekbergs födelsedagsblommor», till d:o för d:o 50: —
814. E. och O. M., Skövde, till Barnh. i Sinan 5: —
828. Vännerna i Stefanskyrkan, Sthlm, för pastor Kao i Yuncheng underh. 100: —

Kr. 1,684: —

Allmänna missionsmedel	**8,299: 65**
S. M. K:s Pensionsfond	**50:**
Särskilda ändamal	**1,684: —**
Summa under april mån. 1929	**Kr. 10,033: 65**

Med varmt tack till varje givare!

»Förrän de ropa, skall jag svara, och medan de ännu tala, skall jag höra.» Jes. 65: 24.

Nödhjälpsmedel.

Klöfvedals missionsförsaml. koll. 88: 35; Fam O., Broddetorp, 10: —; A. W. P., Knaby, 50: —; Efterskörd för aftonunderh. 26/2 gm J. L., Sprängsviken, 3: —; E. J., Dingelvik, 5: —; Arnäs mfg 20: —; Koll. i Forshem, 44: —; Fam. L., Fällingsbro, gm O. G., Örebro, 15: —; Missionsvänner i Ekeby 32: —; A. W. W., Julita, 10: —; Hällnäs södra friförsaml. 116: 07; H. L., Marstrand, 40: —; J. J., Trekanten, 180: —; E. G., Djursholm, 5: —; Tidaholms missionsförsaml. koll. 77: —; Koll. vid alliansmöte i Missionskyrkan, Leksand, 226: —; Möte i Hassle Luth. missionshus 17/3 60: —; Till mat åt kineserna 5: —; M. O., Hälgerud, 5: —; G. O., Gestad, 5: —; Habelsbolets mfg koll. och gåva 34: —; Insaml. gm J. N., Smedby, 105:50; K. R., Sandöverken, 37:50; Attanäs söndagsskola gm R. J., Jämjöslätt, 10: —; Onämnd 20: —; Onämnd 10: —; Insaml. gm E. N., Smedby, 13: —; Gm A. K., Vingåker, 5: —; Auktionsmedel fr. Stengöl—Spjutsbygds syföreningen, 20: —; J. J., Dylta Bruk, 50: —; I. A., Valle, 12: —; Insaml. i Uppsala, gm M. N. 113: —; C. B., Dalskog, 14: —; Koll. i Blåbandslokalen, Vintrosa, 6: —; S. J., gm A. H., Eksjö, 200: —; Efterskörd till insaml. i Källby, gm R. G., 11: —; M. Sch., gm H. B., Hova, 3: 40; Från Lundsbrunn 30: 50; A. J., Bor, för ett armband, 25: —; Gm K. M. A. 71: 20; A. B., Sthlm, 25: —; W—r 2: —; H. B., Örebro, 10: —; A. B., Örebro, 50: —; Insaml. i Gbg, gm K. R., 78: —; A. H., Östmark, gm D. R., Billingsfors, 5: —; M. L., Rönninge, 10: —; Onämnd givare 100: —; E. N., Kvarnlyckan, 5: —; E. S., Kumla, 100: —; J. N., gm M. B—g, 100: —; E. F., Marsjö, 10: —; A. E. L., Broddetorp, 10: —; Söndagsskolan i Baggå, gm E. J., 3: —; M. S. 10: —; M. J., gm L. W., Malmö, 25: —; Ett ringa tackoffer, M., 10: —; N. A., Brunflo, 10: —; H. K., Nässjö, 20: —; Koll. i Maria församl:s kyrksal, Sthlm, gm P. S., 28: 27; H. N., gm A. B., Skellefteå, 10: —; Missionsvänner i Hofors, gm A. B., 22: —; Givet, en kaka bröd, 40: —; P. U. E., Sthlm, 10: —; Vingåkerskretsen av Vingåkers missionsförsaml. 6: —; G. T., Gbg, 10: —; Fr. olika givare gm Sv. Missionsförbundet, Sthlm, 5,000: —; A. G. S., Örebro, 10: —; C. J., Väddö, 50: —; M. L. L., Tyringe, 100: —; Bidrag till nödhjälpsmedel 30: —; Okänd, Vrigstad, 10: —; En medlidande hand 5: —; H. A., Nybro, 15: —; E. O., Gäddede, 10: —; E. N., tackoffer, 5: —; E. B., Sthlm, 5: —; A. & I., Hälsingborg, 40: —; L. B., gm J. W. L., Odeusala, 30: —; N., gm A. L., Malmö, 2: —; O., gm d:o, 2: —; O. & O., gm d:o, 2: —; C. L., gm d:o, 2: 50; H., gm d:o, 1: —; Alf, gm d:o, 3: —; G. O—n, Olofstorp, 5: —; Okänd, Västerås, 10: —; P. M., Lund, 30: —; H. J., Heby, 50: 50; Onämnd 10: —; H. H., Jämserum, 50: —; J. N., Borås, 10: —; Kiruna, gm Sv. Morgonbladet, 20: —; Koll. i Betelskyrkan, Ås, 38: 30; Insaml. gm J. J., Trekanten, 130: —; Ett löfte till Herren, H. & O. S., Lemnhult, 15: —; Koll. vid Östersunds konf. 24—26 apr. gm M. S., 357: 20. **Summa kr. 8,545: 29.**

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Vad Jesus är och vad han vill med de sina. — Intryck från S. M. K:s Årshögtid. — V. E. Bergling. Ingrid Israelsson. — S. M. K:s missionsstationer. — Från missionärerna. — Förbönens välsignade tjänst. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

N:r 11. ÅRG. 34. 10 JUNI 1929. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Kinakretsen i Skellefteå, som anordnar välkomstmöte för Bibel- och Ungdomsveckan därstädes den 25 juni.

"SINA NÅDEGÅVOR OCH SIN KALLELSE KAN GUD ICKE ÅNGRA."*

(Rom. 11: 29.)

Då vi denna stund genom Herrens särskilda nåd och barmhärtighet och godhet ha kommit till denna heliga handling, är det ett ord, som jag ville erinra dig om, ett ord av aposteln Paulus: Sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud icke ångra.

Du har utav Herren själv tagit emot kallelsen att ingå uti denna heliga tjänst, och denna kallelse den är från honom och står från hans sida orubbligt fast under alla tider. Där får du vila så trygg som på en klippa. Du är kallad utav din Gud och din Frälsare att gå hans ärenden på den väg, som han har banat för dig. Och kommer det tider, när modet vill svikta för dig, och det ser ut, som du aldrig någonsin skulle kunna nå dina böners mål, kom ihåg det ordet då: Sin kallelse kan Gud icke ångra. När du ser yttre svårigheter möta dig och du kanske också känner en inre svaghet, som vill trycka dig ned, då fienden vill passa på att få dig att vackla, kom ihåg, att grunden aldrig var lagd i ditt eget hjärta av dig själv, utan det var Gud själv som kallat dig till sitt verk och grunden var hans och han kan icke ångra sin kallelse.

Så har han också för denna kallelses verkställande givit nådegåvor, som han heller icke kan ångra. Du har tillgång till hans nådegåvor, fri tillgång till dem, och det är icke så, att han ett ögonblick skall känna sig driven att slösa på dig dessa nådegåvor, men kanhända nästa ögonblick tröttna på att giva dem. De skola komma i sin rätta tid, och han skall icke ångra dem.

Han står där vid sina nådegåvors rika förråd, och du får veta och känna, att det är givaren, som du möter. Det är icke bara förråd, som finnes där, och som du, så gott du kan, får tillägna dig, utan du möter givaren själv i förrådshuset, och det är han, som skall tilldela dig dessa nådegåvor. När han gör det, så räknar han med sin stora kärleks drivande kraft. Han kan icke ångra. Du skall få det i överflöd.

Sålunda ville jag erinra dig om, att den kallelse, som Herren har givit dig, och det som han har verkat för att du skall kunna ingå i denna kallelse och verka i den, det är något så outsägligt fast och visst. Jag har också så gärna önskat, att den här stunden få erinra om vad aposteln Paulus säger till sin lärjunge Timoteus, därför att det synes mig, att du har något av Timoteus' välsignelse vilande över dig, liksom den vilar över dina bröder, som idag stå vid din sida, och som han inneslutit i sin kallelse.

Vi erinra oss hur det var med Timoteus. Vi komma ihåg hans moders böner och hans moders tro. Även på grund härav kunde aposteln tala till honom på det vissa fasta sättet, som han gjorde, och därför kunde han

---

* Invigningstal av missionsföreståndare *E. Folke* vid missionär Vilhelm Berglings avskiljning, Kristi Himmelsfärdsdag, den 9 maj 1929.

med det ena fasta ordet efter det andra ge honom uppmuntran att kämpa trons goda kamp.

Ja, det är ett fast ord, min käre broder, att Jesus Kristus har kommit i världen att frälsa syndare, och att han är din frälsare. När du går som vittne för honom till Kina, så är han i första hand och i rikaste mått din egen personlige frälsare, hur det än kan kännas för ditt eget hjärta under tidernas skiften. Det är ett fast ord, att han har kommit för att vara din frälsare, och så får du varje stund vila på den fasta klippan, som heter frälsningsvissheten. Gud välsigne dig när du går att stund för stund vila på den klippan! Vidare säger han också ett annat ord, och det är ordet om gudsfruktan som är nyttig till allt. Även det är ett fast ord, och det synes mig vara ett sådant ljuvligt ord, lika ljuvligt som det första. Du har barnarätt att akta på din Gud, och du har rätt att få vandra med din Gud i gemenskap med honom. Det är bättre än all annan rätt på jorden och allt annat, som du kan få i denna världen, att vinna det, att du blir förtrolig med din frälsare.

Gudsfruktan är nyttig till allt. Öva dig i gudsfruktan. Öva dig att vandra i denna innerliga gemenskap med din Herre och Mästare under den tid, som han låter dig vara här på jorden. Det är helt visst det bästa utav livet, det största och rikaste i livet att kunna säga: Jag får ingå i allt närmare och närmare gemenskap med min frälsare. Han öppnar sitt hjärta för mig. Jag får känna honom mer och mer för varje dag. — Det är det bästa jag vet. Och skulle det bli för dig, som det var för din Mästare, när han måste under starkt rop och tårar vända sig till sin Gud, så skall du finna, att du blir bönhörd, som han, därför att du har vänt dig till honom, och du har velat gå i hans fotspår.

Det är också ett annat fast ord, som du får ha med på vägen. Det är ordet om församlingsföreståndare. Det är ett fast ord och »det är ett visst ord, att om någons håg står till en församlingsföreståndares ämbete, så är det en god verksamhet han åstundar». Det är nåd att vilja söka efter Guds vilja för odödliga människosjälar, som Herren Jesus har kallat. Gud möter dig här och säger: »Det är en god verksamhet du åstundar.» — Det är en god och ljuvlig verksamhet att få ge sitt liv härnere på jorden för att samla sådana skatter, som aldrig i evighet skola förgås, sådana, som Herren skall kunna använda en gång, som ädelstenar uti sin krona.

Det är något stort, älskade broder, att du har valt den vägen att söka upp i världens smuts och synd och elände ädelstenar för din Mästares krona. Och när han säger, att det är gott, att du har valt den vägen, så kan du också vara trygg, att han går med och hjälper dig uti denna så oändligt viktiga uppgift, denna gärning, som övergår allt vad människovisdom och förstånd heter, men där han är Mästaren såsom ingen annan. Du får som hans barn följa honom. Här är det en ädelsten och där är det en. Det är en god gärning och en välsignad gärning att få samla dessa åt honom.

Slutligen vill jag också erinra dig om detta sista: Har du dött med, så skall du leva med. — Åt sin tjänare, som Herren har kallat till sin tjänst, har han något i beredskap, och det är segervinnarens segerkrans. Han håller den i sin egen hand. Han håller den nu för dig, för att du skall fästa din blick på den under stridens dag. Det är stridens dag, som kommer först, stridens dag, kampens dag och lidandets dag. Men där framme står han med segerkransen i sin egen hand, och hur längtar han icke efter den stunden, då han skall få sätta den på ditt huvud och taga emot dig som sin egendom.

Du har alltså fått ett fast ord att gå på, och Gud välsigne dig, att du alltid må få finna, att det är sant, att Guds kallelse den blir bestående. Den har detta insegel: Herren känner de sina. — Det må vara nog, älskade broder, för dig under ditt levnadslopp och under tiden därute, och må Herren få ge dig nåd att denna stund och allt framgent känna den där fasta grunden under dina fötter, lyfta upp din blick emot höjden och säga: Fader, tack för din kallelse, tack för dina nådegåvor, tack för den fasta grunden, tack för allt, som Du har givit!

En vädjan till alla kristna i Sverige.

(Vi ha från en missionsvän mottagit nedanstående vädjan, vilken vi härmed med glädje låta gå vidare till tidningens läsekrets. Red.)

Som vi alla känna, rasar f. n. i Kina en fruktansvärd hungersnöd. Detta beror till stor del därpå, att regn uteblivit och jorden således icke kunnat giva sin skörd. Ännu tycks himmelen vara tillyckt över det utpinade landet! Kommer intet regn snart, stå de därute inför ännu svårare nödtider.

I Guds ord heter det: »Om en lem lider, så lida alla lemmarna med.» — »Bären varandras bördor, och fullborden så Kristi lag.»

Låtom oss samfällt ropa till Gud om nåd för våra arma bröder och systrar därute! Låtom oss förena oss i bön om att Gud måtte öppna himmelens fönster och sända regn från ovan! »Elias var en människa med samma natur som vi. Han bad, och då gav himmelen regn, och jorden bar sin frukt.» Joh. 5: 17, 18.

Missionstidningen Sinims Land.

Under sommarmånaderna, juni—september, kommer Missionstidningen Sinims Land i år, i likhet med föregående år, att utgivas med endast ett nummer i månaden.

Prästvigda missionärer.

Då S. M. K:s tidigare prästvigda missionärer, J. Th. Sandberg och E. O. Beinhoff, komma att t. v. tjänstgöra i hemlandet, har behov för oss uppstått att få andra, som på fältet bland missionärerna kunna förrätta kyrkliga handlingar. Detta behov har nu genom Guds nåd blivit fyllt, i det att missionärerna Morris och Vilhelm Bergling, sedan de erhållit kungl. maj:ts nådiga tillstånd till prästvigning för missionsfältet, genom godhetsfullt tillmötesgående från biskopen och domkapitlet i Växjö den 30 maj prästvigts i Växjö domkyrka.

Vi tacka Gud även för denna nåd och anbefalla bröderna Bergling åt missionsvännernas hågkomst i förbön med tacksägelse.

Ny ledamot i kommittén för S. M. K.

Marinintendent O. von Malmborg.

Protokollet från kommitténs sammanträde den 8 sistlidne maj är nu justerat. Bland vid sagda sammanträde fattade beslut torde ett vara av särskilt intresse för S. L:s läsekrets, nämligen valet av marinintendenten *Oscar von Malmborg* till suppleant i kommittén för Svenska Missionen i Kina.

Marintendenten O. von Malmborg är ej en främling för oss, då han nu inträder i kommittén. Han var nämligen redan åren 1919—1927 kommitteledamot, men lämnade denna uppgift på grund av en längre tids vistelse i Amerika. Förra året återkom han emellertid till Stockholm, och det är oss en stor glädje att åter få räkna honom såsom ledamot i vår kommitté. Vi bedja alltså att även här få till honom uttala en varm välkomsthälsning.

Kinalänken.

Kinalänken i Stockholm är inbjuden till missionsafton på K. F. U. M:s sommarhem på Kärsö *torsdagen den 11 juli* med samling *kl. 8 e. m.* Kaffe serveras mot en avgift av 50 öre.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1929.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En i Skellefteå den 25 t. o. m. 30 juni och en som vanligt på Steninge d. 6 t. o. m. 11 aug. Nu ville vi därför utbedja oss missionsvännernas bistånd för att få deltagare, särskilt *ungdom*, i dessa våra möten. Vi tro det vara av stor betydelse för de unga att få några dagar i lugn och ro samt under det inflytande, som brukar vara rådande vid dessa möten. Vi vilja ock göra allt vad vi kunna för att nå det mål, som vi satt för dessa möten: Att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

Programmet kommer bl. a. varje dag att upptaga: En gemensam, stilla bönestund före frukost samt bibelstudium och orienterande missionsföredrag på f. m. På eftermiddagarna anordnas varje dag möten etc. efter för varje dag uppgjort program. Talare bliva huvudsakligast ledare och hemmavarande missionärer inom Svenska Missionen i Kina.

*

Mötet i Skellefteå kommer att anordnas i därvarande seminariebyggnad. Priset blir där kr. 2: 50 per dag för maten varjämte en kursavgift på 3 kronor för hela tiden kommer att upptagas till hjälp för bestridande av omkostnaderna för mötet. Deltagarna i detta möte böra medtaga kudde samt en filt. Anmälan om deltagande i detta möte bör göras *snarast möjligt* till Svenska Missionens i Kina Expedition, Drottninggatan 55, *Stockholm*, eller *direkt till Skellefteå*, där fru *Aina Bäärnhielm* och fröken *Selma Nyblad* mottaga anmälningar.

Ämnet för *bibelstudierna vid Skellefteå-mötet,* som komma att ledas av missionsföreståndare *E. Folke,* blir: *»Jehova-namnets rika innehåll».*

Tisdagen den 25 juni blir på kvällen *välkomstmöte* i Skellefteå. De påföljande dagarnas möten bliva på följande tider:

Kl. 8 f. m. Bönestund.
» 10 f. m. Bibelstudium.
» 12 m. Missionsföredrag.
» 5—7 e. m. Möte efter för varje dag uppgjort program.

Måltiderna serveras: Frukost kl. 8.30 f. m.; Middag kl. 1.30 e. m.; kaffe kl. 4.30 e. m. och kvällsmat kl. 8 e. m.

Tiderna mellan mötena användas för personlig samvaro, vilken är av den allra största betydelse för att vinna det bästa resultatet av mötena.

*

Mötet på Steninge blir i det yttre likt mötena där föregående år. Sättet att komma dit är också det gamla vanliga: Med järnväg till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån med bil den cirka en halv mil långa vägen mellan Märsta och Steninge. Om denna väg begagnas torde meddelande lämnas om ankomsttiden till Märsta, så att bil kan beställas att vara till mötes vid tåget. Resan till Steninge kan emellertid också företagas med båt från Stockholm. Resan på ångbåt brukar vara synnerligen givande, dels på grund av den vackra vägen och dels på grund av att ett större antal deltagare då göra sällskap.

Deltagarna i detta möte böra medtaga handdukar, sänglinne, filt och kuddar. Vi ha i år beträffande Steningemötet gjort den förändringen, att vi beställt *sängar och madrasser för samtliga deltagare.* Priset för maten där blir i likhet med förra året 3 kronor per dag vartill kommer 5 kronor per person för hela tiden såsom bidrag till hyran för sängar och madrasser samt till frakten för dessa. Priset ett för allt för hela tiden blir alltså 22 kronor inberäknat betalning för kvällsmat på tisdagskvällen och frukost på måndagsmorgonen.

Anmälan om deltagande i Steningemötet torde göras så snart som möjligt, helst före den 1 juli och senast den 15 juli, till Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

*

De som hava cyklar göra väl i att medtaga dessa. Musikinstrument, som kunna medtagas, torde ock godhetsfullt tagas med.

Må vi så alla ihågkomma dessa möten i förbön och göra vad göras kan för att få deltagare, särskilt *ungdom.* Varmt välkomna!

"Kinalänken."

Deltagarna i våra Bibel- och Ungdomsveckor på Steninge hava hittills ofta gått under namnet »Steningevännerna». Man har känt behov av ett sammanhållande namn, och detta namn kom då så osökt, enär det var på Steninge, som vänskapsband knutits, band, som förenade oss med varandra och med Svenska Missionen i Kina, ja, med Herren Jesus Kristus.

I år kommo emellertid planerna på att anordna liknande veckor även på andra platser. Det gamla namnet blev då ej längre lika tilltalande, som det varit förut; man började framställa den frågan: Kunde vi ej finna något bättre namn, ett namn som ej var bundet vid någon viss plats?

Saken diskuterades ingående vid Steningevännernas symöten i Stockholm; man kom överens om vissa riktlinjer, efter vilka namnfrågan skulle lösas: Det skulle vara ett namn som angav, att man ville hålla samman för att hjälpa varandra att tillvarataga intrycken från möten och göra dem fruktbärande, men det skulle ej vara något namn på en organisation i egentlig mening. Namnet fick ej heller vara sådant, att äldre deltagare i mötena därav kunde känna sig uteslutna från »sammanhallningen» o. s. v.

En av »Steningevännerna» kom så småningom fram med förslaget, att vi skulle kalla oss »Kinalänken», och detta förslag vann sympati.

En länk syntes vara betecknande och angiva just det, att vi ville hålla samman. Den antyder också, att vi blott äro en del av den stora kedjan, och att vi önska hålla samman med det hela, snarare än organisera något eget. »Kina» tillades för att angiva, att det är Kina och Kinas bästa, som vår lilla länk vill ha såsom sitt särskilda intresse. Vi vilja vara förenade med alla, som arbeta för att främja Guds riksak, men vår länk vill ju, i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan, såsom sin särskilda uppgift taga att bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

Detta är alltså namnets innebörd. Vi hoppas, att det särskilt blir de unga, som under detta namn komma att hålla samman för att nå ovan angivna syfte. Men namnet begränsar ej »sammanhållningen» endast till de unga. Vi äro glada och tacksamma för att få även de äldres hjälp och behöva den hjälpen ej minst för att nå de unga. Blive då »Kinalänken» av Missionens vänner omfattad med kärlek och förtroende! Blive den ofta och uthålligt ihågkommen i missionsvännernas förböner! Och give Gud själv växten! *»Han som i Eder har begynt ett gott verk, han skall ock fullborda det.»* *M. L.*

FRÅN MISSIONÄRERNA

»Skörden är mycken, men arbetarna äro så få.»

Den 16 april, jämnt en månad sen vi lämnade Sverige och precis på dagen två år, sen jag på vår ministers order reste till kusten vid krisen 1927, anlände vi till Yüncheng, målet för vår resa. Färden genom Ryssland och Sibirien gick snabbt och utmärkt på allt sätt. Redan på påskafton voro vi framme i Tientsin.

Resan över Sibirien erbjuder mycket av intresse även för dem som förut farit denna väg, men då tämligen utförliga skildringar därom gjorts på sista tiden, skall jag ej dröja därvid. En liten påminnelse om vad vi skulle få bevittna vid framkomsten till missionsfältet, fingo vi redan i Leningrad och Moskva genom de stora köerna utanför varje brödbutik i dessa städer. Här var det dock fråga om ransonering och inte direkt hungersnöd som i Kina.

I Harbin besökte vi helt kort den sedan hemresan bekante svenske hamnkaptenen där, hr Rydén, och av honom hörde vi, att den politiska situationen i Kina förvärrats betydligt, sen vi lämnat Sverige. Väl framme i Peking fingo vi snart nog erfara, att vi verkligen voro i Kina igen. Hittills hade vår resa gått med västerländsk expressfart. Nu började allt gå »man-man-ti», sakta, som alltid i Kina, där tiden ej har så stor betydelse.

Efter en veckas väntan fingo vi äntligen våra kinesiska pass. Nästa steg gällde att komma iväg från Peking med något av de södergående tågen. Men på grund av kriget i mellersta Kina och andra orsaker hade svåra rubbningar i trafiken inträtt. Den södra vägen över Honan, som vi ursprungligen tänkt ta, var ej öppen för tillfället, varför vi måste resa den norra vägen över Shihchiachuang och Yütze. Efter att två dagar å rad förgäves ha försökt komma åstad, lyckades vi äntligen den tredje dagen få plats på ett överfullt tåg — även på vagnarnas tak sutto många passagerare. Men så hade vi ock redan kl. 5 på morgonen intagit våra platser på tåget, som gick kl. 10!

Järnvägsresan gick utmärkt. Från järnvägen hade vi femtio svenska mil till Yüncheng. Våren 1927 tog det hela tio dagar att tillryggalägga denna sträcka med ricksha. Nu gå dagligen bussar, som endast behöva en och en halv dag för samma sträcka. Lördagen den 13 april befunno vi oss med allt vårt bagage i en av dessa bussar, och med god fart foro vi söderut efter den breda bilvägen. På förmiddagen följande dag skulle vi vara

framme i Yüncheng. Emellertid råkade vi efter några timmars resa ut för en ganska svår olyckshändelse, som kunde ha kostat oss alla livet. En cyklist, som åkte framför oss, gav sig ej ur vägen i tid trots chaufförens upprepade signaler, så att bussen måste göra en häftig gir åt ena sidan för att ej köra över honom. Just som bussen gjorde denna manöver passerade en ricksha med full last av tobaksblad. Antagligen på grund av farten hann ej chauffören vrida tillbaka ratten utan körde över den stackars rickshamannen, och nästa ögonblick hamnade bussen i det ungefär en meter djupa diket. Som genom ett under stjälpte ej den stora bussen, och ingen av oss nio personer, som voro i den, blev skadad. Men när vi kommo ut fingo vi se en hemsk syn. Mitt under bussens ena bakhjul låg den stackars rickshamannen med krossat bröst, och på den andra vägkanten låg cyklisten, som fått en våldsam stöt i sidan, så att han ej kunde resa sig. Både cykeln och rickshan ramponerades illa.

Då vi efter några minuter fingo fram den förolyckade mannen, var han redan död. Som olyckan skedde mitt ute på landsbygden, tog det lång tid, innan polisen hann komma tillstädes för att göra en första undersökning. Först efter sju timmar kom en extra buss och hämtade oss till en stad, som heter Lingshih, ungefär sju mil söder om olycksplatsen. Här fingo vi vänta tills måndagseftermiddagen, då vi äntligen kunde åka vidare med en annan buss, och tisdagsmiddag voro vi framme i Yüncheng. I Lingshih uppsökte jag den kristna församlingen, och på deras begäran hade jag ett möte där på söndagskvällen. Det gladde mig mycket att få sammanträffa med dessa kristna och få erfara med vilken oförställd glädje de togo emot mig, fast vi voro alldeles obekanta för varandra.

Efter ett par dagars uppehåll i Yüncheng red jag över bergen till Shanchow, söder om Gula floden, där stormöte skulle hållas. Carléns och Judith Hultquist voro redan där, och senare kommo även Bloms dit. Det var kärt att återse många av kineserna här och i Lingpao, som vi besökte en dag efter mötets slut. De ha gått igenom många svåra erfarenheter, sen jag sist såg dem. Stormötet var mycket gott och väl besökt. Nio personer, sex kvinnor och tre män, döptes.

Shanchow har varit en mycket hårdarbetad plats jämfört med Lingpao, som ligger tre mil västerut. Det är därför ett stort glädjeämne för oss alla, att vi nu ha en församling där med cirka 20 medlemmar. Låtom oss bedja, att församlingen i S. må växa till både i andlig styrka och rent numerärt, och att den får bli ett verkligt ljus i den mörka hedniska omgivningen!

Vid avslutningen av stormötet talade evangelisten Yao Chih-hui mycket träffande och gott om vad Guds ord säger om Kristus och oss kristna under bilden av en herde och hans får. Utom de direkt bibliska jämförelserna påpekade han åtskilligt annat om fåren, deras liv och natur, som han sedan gav en andlig tillämpning av, och som helt säkert blev till hjälp för åhörarna. Här ett par ex.: »Fåren äro svaga djur av naturen, men den styrka de äga, ha de i huvudet, det se vi då de försöka försvara sig mot en fiende. Så äro även vi kristna svaga i oss själva. Vår kraft ha vi i Kristus, vår Frälsare, som är församlingens huvud.» — »När en fårhjord anfalles av en fiende, springa ej fåren åt alla håll utan tränga sig samman oerhört tätt i en enda klunga och söka försvara sig så gott de kunna. Enhet ger styrka. Så skulle också vi kristna vara förenade och ej splittras, ty därav bli vi bara svagare.» — »Det är nödvändigt för fårens välbefinnande att de klippas regelbundet, och ägaren får även inkomst därav.» Detta tillämpade han dels på de prövningar och svårigheter, Gud låter den kristne genomgå, t. ex. hungersnöden nu, och dels på de bidrag, den kristne av tacksamhet mot Gud bör lämna till församlingens arbete.

(Forts.)

†

Fru Ida Abrahamsson.

För många av våra missionärer och för många av våra missionsvänner blev det säkerligen sorg i hjärtat, då budskapet om fru Ida Abrahamssons död kom.

Inte blev det enbart sorg. Lidandet, som föregått denna hemförlovning, har varit långt och svårt. Var och en, som visste något därom, måste tacka Gud, varmt och innerligt, för att den förlossning, vår älskade vän så ivrigt längtat efter, nu vunnits. Men ändå, huru skulle de missionärer, som så ofta fått erfara, att hos fru Abrahamsson fanns ett hjärta fullt av kärlek till dem och till deras arbete, kunna undgå att känna sorg nu. Och alla de vänner, som år efter år samlats i hennes hem till bön för vår mission, nog känna de sorg och saknad. Fru Abrahamsson bad och offrade för missionen och levde med i arbetet ute på missionsfältet. Under det att plågorna voro mycket svåra gingo hennes tankar ändå ut till syskonen därute, och hon tänkte på vad de behövde för sitt arbete. Det var gripande att läsa hennes brev under denna lidandestid. Aldrig en klagan, men ofta stod där: »Gud hjälpe mig att vara trogen, till dess han kommer.»

Det blir obeskrivligt tomt, att aldrig få hennes kära brev mer. Gud vare tack för den heliga tjänst, vi fått se uppenbarad i fru Abrahamssons liv och gärning. »Saliga äro de döda, som dö i Herren — — —».

Lisa Blom.

Redogörelse för Svenska Missionsrådets verksamhet under år 1928.

På det internationella samarbetets område har det gångna året varit av stor betydelse för den evangeliska missionen. I slutet av mars och i början av april 1928 hölls den stora missionskonferensen i Jerusalem. Den hade förberetts under åratal, och dess verkningar komma säkerligen att sträcka sig framåt under långa tider. Vid Jerusalems-konferensen var Svenska Missionsrådet representerat av missionsföreståndare J. Nyrén, missionsdirektor Nils Dahlberg och missionssekreterare J. E. Lundahl. Dessutom deltog såsom representant för Sveriges Kristliga Studentrörelse pastor Paul Sandegren.

Mycket har skrivits om Jerusalemskonferensen, och olika omdömen ha ej saknats. Vad som måste giva en konferens av detta slag sin betydelse, är dess ställning till missionens och kristendomens fundamentala frågor. Den kristna missionen vilar på den överväldigande vissheten om Guds uppenbarelse i Jesus Kristus och att i Kristus — men också endast i Honom — finns frälsning för varje människa, en frälsning, som motsvarar de djupa och mångskiftande behoven hos varje individ och folk och folkras. De kristna ha under tidernas lopp utfört många ting i välgörenhetens syfte och i barmhärtighetens tjänst, vilka gärningar dock icke absolut fordra en sådan gudomlig upprinnelse. De ha klätt de nakna och givit föda åt de hungrande. De ha botat sjuka. De ha befordrat skolverksamhet. De ha läkt många av världens öppna sår. Men deras huvudsakliga uppgift och det enda, som givit världsmissionen sitt berättigande, har varit predikan om Jesus Kristus och frälsningen genom honom.

Finnes i den evangeliska missionen i våra dagar den nödvändiga övertygelsen om dessa missionens och kristendomens fundamentala principer? Och äger missionen den kraft och den brinnande entusiasm, som måste vara en ofrånkomlig förutsättning för arbetets framgång? Om man i ljuset av dessa förhållanden betraktar Jerusalems-konferensen, så är det särskilt tre punkter, man stannar inför.

Den första är den koncentration kring Jesu Kristi person, som tog sig uttryck i alla förhandlingar, beslut och uttalanden. Man samlades icke omkring några gemensamma lärosatser eller dylikt, utan man

samlades kring den levande, personlige Frälsaren. Han var den gemensamma medelpunkten och den gemensamma utgångspunkten för konferensen och dess gärning.

Den andra punkten var den vidgade syn på den kristna kyrkans plikter i det offentliga livet, i de sociala och politiska förhållandena, som gjorde sig gällande. Särskilt hade representanterna för kyrkorna på missionsfälten en skarp blick på denna sak. Det fattades t. ex. icke allvarliga ord angående de kristnas försummelser, när det gällt att utöva inflytande till förhindrandet av en del sociala och politiska missförhållanden, som kommit till såsom en följd av den vita rasens materiella överhöghet över de andra raserna. Finnes det en Kristi kyrka i tiden, hette det mer än en gång, som säger sig representera Jesu ord och lära, så kan denna kyrka icke undgå att låta höra sin röst på ett verksamt sätt på dessa områden. Det gjordes till och med gällande, att orsaken till att missionen icke vunnit större framgång, än vad som skett, delvis vore att söka i kyrkans uraktlåtenhet i detta avseende.

I Jerusalem öppnades blicken för mänsklighetens andlig behov som kanske aldrig förr. När det stora panoramat rullades upp, var det helt naturligt, att man greps av den känslan: Vad förslå våra nuvarande resurser för dessa oerhörda uppgifter? Konferensen framhöll ock, att en förnyelse av den kristna kyrkans andliga liv genom en ny delaktiggörelse av den Helige Ande icke längre vore blott en önskvärd sak utan en oundgänglig nödvändighet. Om icke detta skedde eller om församlingen vore ovillig att mottaga dessa nya andliga krafter och låta dem taga gestalt i sig, komme hon att bli ur stånd att förverkliga de uppgifter hon i denna enastående tidpunkt av mänsklighetens historia vore ställd inför. Därför utfärdade ock Jerusalems-konferensen en allvarlig maning till de kristna i alla länder och bland alla folk att i syndabekännelse och bön söka denna förnyelse för att bliva skickliggjorda till ett ännu mera helgat liv i offer och utgivande.

Konferensen enades om ett förslag till omorganisation av Internationella Missionsrådet, vilket för godkännande skulle hänskjutas till de nationella missionsråden i olika länder. Enligt detta förslag skulle Internationella Missionsrådet icke längre bestå av personliga representanter för de olika länderna utan av de nationella råd och organisationer, som äro anslutna till detsamma. Rådets angelägenheter skulle handhavas av en kommitté på 36 personer, utsedda av dessa råd och organisationer. I denna kommitté skulle de fyra nordiska länderna tillsammans utse två representanter, vilka skulle väljas av Nordiska Missionsrådet.

Vid sammanträdet den 23 maj 1928 beslöt Svenska Missionsrådet att för sin del godkänna detta förslag. Vid Nordiska Missionsrådets sammanträde i Helsingfors den 17 september antogs först följande av Danska Missionsrådet framlagda förslag till representationsordning:

»De två ledamöterna av den Internationella kommittén väljas för en tidsperiod av 4 år. Första gången väljes en svensk och en norsk representant. Då det skulle vara olämpligt, att bägge ledamöterna avginge samtidigt, och då en representant för Sverige redan i två år varit medlem av kommittén, väljes representanten för Sverige första gången endast för två år, under det att representanten för Norge väljes för fyra år. Efter två års förlopp avlöses den svenske representanten av en finsk. Efter ytterligare två års förlopp avlöses den norske representanten av en dansk. Efter ytterligare två års förlopp avlöses representanten för Finland av en representant för Sverige och så undan för undan enligt angiven ordning: Sverige, Norge, Finland, Danmark.»

I enlighet härmed beslöts att till nordiska representanter i Internationella Missionsrådets kommitté utse missionssekreterare J. E. Lundahl, Stockholm, för en period av två år och generalsekreterare Einar Amdahl, Stavanger, för en period av fyra år samt till deras suppleanter missionsdirektor Nils Dahlberg för två år

och missionssekreterare Joh. Brandtzæg, Oslo, för fyra år.

Efter hemkomsten från Jerusalem ha de svenska representanterna i tal och skrift lämnat skildringar och redogörelser för konferensen, varför dess huvudlinjer numera torde vara tämligen allmänt kända.

Ett annat led i årets samarbete var den av Nordiska Missionsrådet anordnade konferensen i Helsingfors den 12—16 september. Föregående nordiska missionskonferens hölls, som bekant, i Stockholm 1925. Nordiska Missionsrådet, som utgör ett samarbete mellan missionsråden i de fyra nordiska länderna, anordnar vart tredje år gemensamma konferenser enligt följande ordning: Stockholm, Helsingfors, Oslo, Köpenhamn. Sveriges representanter i Nordiska Missionsrådet äro missionsföreståndare J. Nyrén och missionsdirektor Nils Dahlberg.

Konferensen i Helsingfors var besökt av omkring 150 deltagare från Sverige, Norge och Danmark och omkring 600 från Finland. Vid de offentliga mötena var Helsingfors' större predikolokaler ofta fyllda till sista plats. Även denna konferens hade liksom Stockholms-konferensen glädjen att såsom utländsk talare äga den världsbekante muhammedanmissionären d:r Samuel Zwemer från Kairo, en man av eld och liv, kraft och hänförelse. Hans mäktiga budskap utgjorde en synnerligen värdefull insats i konferensen.

I samband med besöket i Helsingfors stannade d:r Zwemer på hemvägen några dagar i Stockholm och höll även där åtskilliga föredrag, burna av hänförelse och gripande allvar.

Den senaste allmänna svenska missionskonferensen hölls 1920. Enligt beslut av Svenska Missionsrådet kommer nästa år under hösten att anordnas en ny sådan konferens. Missionsrådet hoppas, att de svenska missionsvännerna skola med sina förböner och sitt intresse understödja det förberedelsearbete, som göres för densamma. Ty endast under denna förutsättning kan den bliva till verklig välsignelse.

I likhet med vad som skett föregående år utsändes även mot slutet av året till de olika organisationerna och genom tidningspressen ett upprop om allmän bön för missionen Trettondagen 1929.

Den svenska missionen har under året gjort en stor förlust genom professor Ad. Kolmodins bortgång. Kanske Missionsrådets tankar och känslor med hänsyn till denna sak bäst tolkas genom ett återgivande av § 3 i protokollet från sammanträdet den 6 december 1928. Den lyder som följer:

»Ordföranden erinrade om professor Ad. Kolmodins bortgång och framhöll den tacksamhetsskuld, i vilken Missionsrådet stode till honom för hans deltagande i arbetet.

Missionsdirektor Dahlquist meddelade, att han enligt uppdrag av ordföranden å Svenska Missionsrådets vägnar nedlagt en krans vid professor Kolmodins bår och uttalat ett tack för hans livsgärning i missionens intresse.

Beslöt att i dagens protokoll införa ett uttalande av Svenska Missionsrådets djupa tacksamhet för det värdefulla arbete professor Kolmodin utfört såsom ledamot av Missionsrådet och för hans betydelsefulla insats i hela det svenska missionslivet.»

I samband med professor Kolmodins bortgång uppstod helt naturligt frågan om Svensk Missionstidskrifts fortsatta bestånd. Visserligen har denna sak ännu icke blivit slutgiltigt ordnad. Sveriges Kristliga Studentrörelse, på vars förlag tidskriften hittills utgivits, har emellertid åtagit sig det ekonomiska ansvaret för dess utgivande innevarande år. Det redaktionella ansvaret har övertagits av en kommitté, bestående av missionssekreterare pastor Carl-Axel Hallström, missionsdirektor Nils Dahlberg och missionssekreterare J. E. Lundahl. Redigeringen skötes av pastor Hallström. Vid innevarande års slut måste frågan om tidningens fortsatta utgivande åter tagas under omprövning.

Professor Kolmodin representerade i Missionsrådet Svenska Jerusalemsföreningen. Hans efterträdare har ännu icke utsetts. Förutom den lucka, som uppstått genom hans bortgång, ha ännu ett par förändringar inträtt i Missionsrådets sam-

mansättning. Dåvarande missionsdirektor Gunnar Brundin avgick under första hälften av året såsom Svenska Kyrkans Missionsstyrelses representant, på grund av att han blivit utnämnd till domprost i Växjö. Till hans efterträdare har utsetts missionsdirektor Gunnar Dahlquist. D:r K. A. Jansson har avgått såsom Metodistkyrkans representant och efterträtts av pastor John Hurtig. Till Missionsrådets vice ordförande efter missionsdirektor Brundin har utsetts missionsdirektor Nils Dahlberg

Svenska Missionsrådet består för närvarande av följande ledamöter:

Missionsföreståndare E. Folke, ordförande, representant för Svenska Missionen i Kina;

Missionsdirektor Nils Dahlberg, vice ordförande, representant för Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen;

Disponent Th. Ericson, kassör, representant för Helgelseförbundet;

Missionsdirektor Gunnar Dahlquist, representant för Svenska Kyrkans Missionsstyrelse;

Missionsföreståndare J. Nyrén, representant för Svenska Missionsförbundet;

Missionsföreståndare Viktor Johansson, representant för Svenska Alliansmissionen;

Missionsföreståndare Hj. Stenberg, representant för Israelsmissionen;

Doktor J. Byström, representant för Svenska Baptistmissionen;

Pastor John Hurtig, representant för Svenska Metodistmissionen;

Fröken Anna Bæckman, representant för Kvinnliga Missions-Arbetare;

Fröken Agnes Jacobson, representant för Svenska Mongolmissionen;

Missionssekreterare Einar Karlsson, representant för Örebro Missionsförening.

Sekreterare: Missionssekretare J. E. Lundahl.

Svenska Missionsrådet har under året haft två sammanträden, den 23 februari och 23 maj, och Verkställande Utskottet likaså två sammanträden, den 4 oktober och 6 december.

Från subkommittéerna hava följande redogörelser ingått:

1. *Kvinnokommittén.*

Under djup saknad men ock under känsla av stor tacksamhet blickar Svenska Missionsrådets Kvinnokommitté tillbaka på verksamhetsåret 1928. Då vi se tillbaka på 1928, dragas våra tankar såsom av sig själva till begynnelsens dag av kvinnokommittén. Den personliga centralpunkten, kring vilken kommittén bildades för snart 15 år sedan, har kallats till en högre tjänst. Fröken Lotten Reuterskiöld har från början och hela tiden igenom varit själen och livet i Kvinnokommittén. När hon togs avsides, kände kommitténs medlemmar det som om ett fast stöd, en värmande, uppehållande punkt börjat glida ifrån oss. På ett sällsynt sätt — på samma gång kärleksfullt och bestämt — förstod hon att sammanhålla denna av olika länkar bildade kedja. Hennes nobla väsen, hennes kristliga personlighet har för alla tider gjort ett djupt intryck på oss. Vi nedlägga en krans av tacksamhet, kärlek och vördnad inför minnet av denna oförgätliga personlighet.

Ännu en av våra medlemmar har hemkallats — L. M. F:s representant, fru Anna Peterson. Till följd av att fru Peterson varit bosatt i Göteborg, ha vi ej haft glädjen se henne så många gånger på våra sammanträden. Med stort intresse följde hon kommitténs arbete. Att en ovanligt dugande kraft lämnat det jordiska — det känns mer nu, när hon är borta.

Liksom föregående år anordnade kommittén den 14 jan. julfest för missionärsbarnen, då fröken Pettersson-Holmåsen, fröken Svenborg Fredén och kyrksångare Sagner medverkade. Den 14 maj fick kommittén tillfälle inbjuda hemmavarande missionärer, missionärskandidater, missionsstyrelsernas medlemmar m. fl. till samkväm å Stadsmissionens lokal, då missionsdirektor Dahlberg och missionssekreterare Lundahl meddelade intryck och redogörelse för Jerusalemskonferensen. Den 15 nov. samlades åter kvinnliga missionärer och missionärskandidater till samvaro å Fosterlands-Stiftelsens lokal, då doktorinnan Tilander, Svenska Kyrkans missionär

i Rhodesia, talade om sjukvårdens betydelse för missionsarbetet och fröken Anna Bæckman skildrade ett besök i Saloniki och K. M. A:s arbete bland armenierna där.

En del förändringar ha inom kommittén ägt rum. Nya ha inträtt som medlemmar dels efter avlidna, dels efter avgående. Med glädje har kommittén hälsat fröken Elisabet Lindberg som ordförande efter fröken Lotten Reuterskiöld. Till vice ordförande har valts fröken Naima Leuwgren.

Stockholm i mars 1929.

Maria Lundahl.

2. *Presskommittén.*

Under året har samma antal — 15 — artiklar utsänts till de tidningar, som abonnerade föregående år. Redaktionen av Familjevännen bad redan i början av aret att slippa sända in sitt vanliga honorar. Umebladets redaktion har meddelat, att den av brist på utrymme ej vidare kan införa våra artiklar i tidningen. Försök skall göras att söka vinna några andra tidningar för saken. Brev från flera redaktioner visa, att de värdesätta de bidrag de fått mottaga.

De artiklar, som under året utsänts, äro följande:

»Missionskonferensen i Jerusalem» samt *»Nordiska Missionskonferensen i Helsingfors»* av missionssekreterare *J. Lundahl, »Dr. John R. Mott»* av doktor *Karl Fries, »Chang Tso-lin»* och *»Politik och Mission i Kina»* av missionssekreterare *Martin Lindén, »Ögonblicksbilder från missionskonferensen å Oljoberget»* av missionsdirektor *Nils Dahlberg* samt *»Reformplaner i Kina»* av undertecknad.

Dessutom har genom T. T. notiser publicerats rörande doktor John R. Mott och hans övertagande av ledareskapet av Internationella Missionsrådet, om Missionskonferensen i Jerusalem och Missionskonferensen i Helsingfors.

Till »The International Review of Missions» har regelbundet insänts förteckning över utkomna svenska originalarbeten om missionen.

Överenskommelse har träffats med den Internationella Kristliga Presskommittén med huvudsäte i Berlin, varigenom vi få tillfälle att i den svenska pressen införa dessa artiklar, och redaktören för T. T:s utländska avdelning har välvilligt lovat att i lämplig form sprida dessa.

Stockholm den 22 februari 1929.

Erik Folke.

3. *Missionsstudiekommittén.*

Angående sitt arbete under föregående år har avgångne sekreteraren, pastor Paul Sandegren, lämnat följande uppgifter:

»Missionsstudiekommitténs arbete har fortgått efter samma linjer som föregående år. Fortbildningskurser ha hållits i Östersund och Bollnäs.

Sekreteraren har hållit missionsföredrag för lärare och lärjungar i ett avsevärt antal skolor av alla slag. Då Kommittén t. v. uppgivit tanken på en särskild läsebok i missionskunskap, har sekreteraren i stället bidragit med en artikel om svensk mission i läseboken »Bygd och Folk». För att sprida kunskap om förefintlig missionslitteratur, har sekreteraren anmält svenska och särskilt utländska missionsböcker i vissa tidningar och tidskrifter samt i en del fall anbefallt böcker till översättning. I dagspressen har sekreteraren offentliggjort några uppsatser i missionsämnen.

Då sekreterarens egentliga tjänst vid årets början förändrats till församlingsarbete, har det tyvärr icke varit möjligt för honom att ägna så mycken tid och omsorg åt missionsintresset, varför han ansett det vara riktigast att avgå ur kommittén.»

Under senare delen av året tjänstgjorde sekr. O. Terning som Missionsstudiekommitténs sekreterare, varvid han ordnade fortbildningskursen i Bollnäs. Genom hans försorg ha dessutom ett flertal missionsföredrag förmedlats genom radio.

Till sekreterare efter pastor Paul Sandegren har utsetts undertecknad.

Vid kommitténs sammanträde i december 1928 meddelade undervisningsrådet N.

Schenke, att han på grund av bristande tid ej längre ansåg sig böra kvarstå såsom kommitténs ordförande. För den värdefulla insats, som undervisningsrådet Schenke och pastor Sandegren gjort i kommitténs arbete, bringas dem ett varmt tack.

Enligt meddelande från doktor Frans G. Blom har frågan om utarbetande av en skolserie skioptikonbilder framskridit så långt, att nämnda serie väntas föreligga färdig under innevarande år. Dessutom har avtal kunnat träffas med en känd förlagsfirma angående bildernas distribuering, vadan Missionsrådet ej kommer att betungas härmed.

För innevarande år äro kurser för folkskollärare påtänkta i Värmland och Västergötland. Förberedelserna för dessa pågå nu som bäst.

Uppsala den 1 mars 1929.

Carl-Axel Hallström.

Följande revisionsberättelse för 1928 års räkenskaper har avgivits:

Aktiebolaget Revisionskammaren har enligt uppdrag siffergranskat Svenska Missionsrådets utgifter för år 1928 och funnit desamma vederbörligen verificerade.

Av räkenskaperna framgår att Missionsrådets inkomster under nämnda år uppgått

till	Kr. 6,011: 19	
att från banken uttagits	» 1,200: —	
att av kassaförvaltaren förskotterats	» 102: 89	
att från Studiekomm. överförts från 1927	» 171: 65	7,485: 73

Utgifterna hava utgjort:

för Svenska Missionsrådet	Kr. 1,200: —	
för Missionsstudiekommittén	» 816: 09	
för Presskommittén	» 901: 70	
för Diverse Omkostnader	» 1,335: 67	
för Missionsstatistiken	» 286: 50	
för Nordiska Missionsrådet	» 100: —	
för Internationella Missionsrådet	» 2,336: 65	
för Kvinnokommittén	» 200: —	
för Brist från 1927	» 309: 12	7,485: 73

Å bankräkningen hade Missionsrådet vid utgången av 1928 innestående i kapital och upplupen ej uttagen ränta	1,911: 33

Stockholm den 9 mars 1929.

Aktiebolaget Revisionskammaren

Th. Svensson.

Med tacksamhet till Gud för vad som genom Hans nåd blivit uträttat och med bön om välsignelse över detsamma ser Svenska Missionsrådet tillbaka på det gångna verksamhetsåret. Det är Missionsrådets önskan, att samma Guds välsignelse i ännu rikare mått måtte följa arbetet under kommande dagar.

Stockholm i mars 1929.

Jakob E. Lundahl.
Sekreterare.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1929.

Allmänna missionsmedel.

831.	Jkpgs Kristl. Yngl.-förening	60: —
832.	»Onämnd», Jkpg	6: —
833.	G. K., Björköby	20: —
834.	Offerkuvert, gm H. I., Älgarås	3: —
835.	»Majblomma, från Onämnd»	12: —
836.	Koll. på en av Huskvarna K. F. U. K. anordnad missionsafton, gm E. E.	60: —
838.	O. M., Orrviken	20: —
839.	Kinesernas Vänner, Jkpg, offerinsaml. d. 21/4	500: —
840.	E. och K. R., »i st. för blommor till frkn Octavia Wilkens bar»	5: —
843.	»Blauka pengar och ettöringar i Herrens Jesu välsignade namn», av H. K., Lund	10: —
844.	Testamentsmedel efter avl. fru Helena Gilljam, f. Forssberg, Sthlm, jämte ränta	606: —

845. M. L., Simrishamn 2: 75
846. M. L., Bornholm, D. K. 10: — 9: 94
847. F. H., Duvbo 12: —
848. S. G., Nässjö 50: —
849. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
850. Eksjö missionsförsamlings juniorer till Judith Hultqvists underh. 25: —
851. »Annie» 10: —
852. K. G., Sthlm 20: —
853. U. S., Sthlm 50: —
854. Kinesernas Vänner, Värnamo 200: —
855. E. T., Linköping 100: —
859. Kinaföreningen »Hoppet», Helsingfors, F. Mk 2,513: — 236: 47
860. Björnö Kristl. Ungd.-förening, årsbidrag 25: —
861. »Tionde enl. Herrens bud» 15: —
862. Kinakretsen, Gbg, för Berta Flodbergs underh. 30: —
863. Missionsmedel fr. Källunge, gm A. B. 70: —
864. D:o från Vallstena gm d:o 35: —
865. »Tillägg till koll. vid årsmötet» 30: —
869. S. M. K:s Californiakommitté, för Nils och Olga Styrelius underh. 186: 80
870. H. K., Sundbyberg, »ett tackoffer» 5: —
871. H. och G. E., Katrineholm, för Ville Berglings utrustning och utresa 30: —
872. C. U. 20: —
873. »Gunnar» 20: —
874. »För Guds verk i Kina» 100: —
875. B. och J. R. 10: —
876. U., gm G. G., Uppsala 5: —
877. Hvetlanda Flickförening 500: —
878. K. F. U. M:s mellersta distrikt, till M. Ringbergs underh. 750: —
879. »Ett litet tackoffer för bönhörelse» 5: —
880. »Ett löfte till Herren» 10: —
881. Onämnd, till Elna Lenells underh. 10: —
882. Koll. i Betesdakyrkan, Kristihimmelsfärdsdag på f. m. för V. Berglings utresa 993: 32
883. Koll. i d:o på e. m. för Ingrid Israelssons utresa 428: 18
884. H. C., Sandhem, »en liten skärv på S. M. K:s 42:a årsmöte» 10: —
885. Ps. 23: 6 15: —
886. Mandagssyföreningen i Norrköping 60: —
894. Kollekt i Mariestad 25/4 22: 30
895. »En missionsvän», Hova 30: —
896. »Herrens del» 50: —
897. »I st. för blommor födelsedagen 8/2» 5: —
898. »En Herrens tjänarinna», Hova 5: —
899. »Från en vän» 10: —
900. »En skärv till den stora sådden» 2: —
901. H. L., Vingåker 10: —
902. »Tackoffer 13/5» 10: —
903. »Gåva av Ulla Johanssons arvingar», gm W. J., Hasselrör 125: —
904. O. G., Grycksbo, »till kollekten vid årsmötet» 10: —
906. Onämnd, till missionärernas utresor 50: —
907. Del av koll. i Valhalla d. 12/5 233: —
908. Gåva från fru Karin Petterssons i Gävle stärbhus, gm G. P., Skoghall 200: —
909. G. P., Skoghall 50: —
912. »Tionde» 15: —
913. »Vnr», gm A. S., Visby 60: —
914. Sanda kyrkl. syförening 25: —
918. S. J., Örebro 500: —
919. H. och I. J., Gbg 20: —
920. F. F., Östertälje 2: —
922. »Onämnd» 1: —
923. Kungsholms kyrkobröder, sparbössemedel 104: 87
925. A. B., Lyckåsgård 10: —
926. Från missionsafton på Södra K. F. U. K., Sthlm 10: —
927. Koll. från Huskvarna K. F. U. K., gm E. E. 10: —
928. Kinakretsen, Gbg, för Berta Flodbergs underh. 70: —
929. Kinavänner i Umeå, gm A. R. 32: —
930. Skillingaryds Ungdomsförening, gm Sv. Alliansmissionen 100: —
932. Från Andreaskyrkan, gm E. G., Sthlm 10: —
933. C. A. sparbössemedel 5: —
934. J. G., d:o 3: —
935. »En sjuk syster» 2: —
936. »n, Fil. 4: 19» 50: —
940. »Tionde» 10: —
941. Sparb.-medel fr. Innervik, L. Ö. 17: 08
942. D:o fr. d:o, S. J. 1: 56
943. D:o fr. d:o, L. R. 1: 50
944. D:o fr. d:o, F. L. 10: —
945. D:o fr. d:o, M. Ö. 10: —
946. D:o fr. d:o, E. N. 1: 05
947. D:o fr. d:o, A. L. 2: 60
948. D:o fr. d:o, skolbarnens sparbössa 1: 73
950. A. Ö., Gusum 10: —
951. Kramfors Luth. M. och U.-förening 25: —
952. A. L., Skellefteå, offerkuvert, till E. Sjöströms underh., gm N. S. 10: —
953. N. S., d:o, d:o, till d:o gm d:o 10: —
954. Från Bergsholmen, gm Skellefteå Landsf. mfg 30: —
955. Från Lund, gm d:o 68: 69
956. A. B., Skellefteå, veckoslantar, gm S. N. 8: —
957. »Guds» 5: —
958. »A. Dn» 50: —
959. »1 Tess. 5: 24», till C. Bloms underh. 100: —
963. C. C., Vadstena, gm J. G. 100: —
964. »Ett löfte till Gud under bön om hjälp» 100: —
965. Rom. 4: 20, till R. Andersons underh. 100: —
966. »Ett löfte åt Herren» 1,000: —
968. »En vän» 20: —
969. »Utdeln. på aktier» 42: 50
970. J. B., Sthlm 100: —

Kr. 9,158: 34

S. M. K:s pensionsfond.

910. Syfören. N:o 2, Stblm 90: —
911. Syfören. N:r 3, Sthlm 75: —
960. »2 Mos. 35: 5» 50: —

Kr. 215: —

Särskilda ändamål.

837. Blomma på fars och mors grav, till Barnh. i Sinan, gm H. L., Älgarås 10: —
841. Skärstads Norra K. U. F., för evang. »Himlagåvans» underh. 300: —
842. Syföreningen i Ljungby, till I. Ackzell för barn- och kvinnoarb. 45: —
856. E. T., Linköping, till fru Hilma Tjäder, att anv. eft. gottf. 10: —
857. V. H., Lidköping, i st. för »namnsdagsblommor», till Gerda Carlén, till d:o 25: —
858. Kinaföreningen »Hoppet», Helsingfors, till fru Hilma Tjäder, till d:o 10: —
866. »Mormors minne», för bibelkv. i Puchow 25: —
867. Insaml. medel gm M. B., Lycksele, till Estrid Sjöström att anv. för de nödl. i Kina 50: —
868. D:o till missionär C. J. Bergquist att anv. för de nödl. i Kina 100: —
887. »Kinavänner» i Norrköping, till R. Bergling att anv. eft. gottf. gm E. A. 90: —
888. Ps. 23: 6, till Maria Pettersson att anv. enl. överensk. 20: —
889. Forshems kristl. Ungd.-förening, för Yan Tangs underh. 30: —
890. Söderakra kyrkl. missionssyfören., till M. Ringberg, att anv. eft. gottf. 100: —
891. L. n, Mariestad, till Maria Pettersson, att anv. eft. gottf. 30: —
892. »Ända hitintills har Herren hulpit», till vännerna Carlén, att anv. eft. gottf. 20: —

893. Ungdomsfören. i Hova, till O. Carléns för en skolg. underh. 50: —
905. Yngl.-fören. »Libanon», Gbg, för arbetet bland unge män i Hovang 100: —
915. S. S., Sthlm, för underh. av lärare i Mienchih 55: —
916. S. J., Örebro, för pastor Li Pao-lo's underh. 400: —
917. D:o för fru Kao's underh. 200: —
921. S. S., Sthlm, för lärare i Mienchih 55: —
924. Syfören. N:o 1 för underh. av bibelkvinnor i Honanfu 129: 27
931. A. E. L., Broddetorp, till Carl Blom för de hungrande 10: —
937. L. K., Klintemåla, till Barnh. i Sinan 20: —
938. H. I., Mariestad, födelsedagsblommor, till fru Gerda Carlén, att anv. efter gottf. 25: —
939. »En vän», till I. Ackzell, till d:o för de nödlidande 20: —
949. S. T., Maspelösa, för en evangelists underh. 300: —
961. A. G., Malmö, för evang. Wei Dieuchen och Siao Hsi-kao 250: —
962. A. och O. H., Gbg, för en evang. underh., gm A. W., Gbg 200: —
967. Långnäs Kr. Ungdomsförening, till V. Wester att anv. för de hungrande i Puchow 50: —

Kr. 2,729: 27

Allmänna missionsmedel	**9,158: 34**
S. M. K:s Pensionsfond	**215: —**
Särskilda ändamål	**2,729: 27**
Summa under maj mån. 1929:	**Kr. 12,102: 61**

Med varmt tack till varje givare!

»Förrän de ropa, skall jag svara, och medan de ännu tala, skall jag höra.» Jes. 65: 24.

Nödhjälpsmedel.

A. D., Sthlm, 10: —; H. S., Umeå, 20: —; Arboga Friförsamling, insaml., 122: —; Majblomma från Onämnd 10: —; »Till de hungrande» 20: —; E. P., Sthlm, 25: —; Tre vänner i Ingelstorp, gm J. N., Glemmingebro, 15: —; M. G., Norrtälje, 50: —; Från klass 3 och 4 i Kinne Kleva folkskola, gm A. J., Götene, 8: 08; Genom Svenska Fria Missionen 1,000: —; H. A., Äppelviken, 20: —; J. J., gm E. S., Ljungby, 5: —; A. F., Södertälje, 15: —; F. P., Gbg, 50: —; Insaml. gm Sydposten, Malmö, 30: —; K. G., d:o, 10: —; L. Ö., Innervik, 10: —; M. Ö., d:o, 10: —; G. B., Tärnsjö, 30: —; W. A., Geijersdal, 30: —; Onämnd, gm K. R., Gbg, 10: —; Onämnd, Örgryte, gm d:o 50: —; (R. M. 10: —, H. C. 10: —, H. K. 1: —, födelsedagskr. fr. Påskallavik 15: —, gm J. A. V. P., Mönsterås); Genom Svenska Missionsförb. influtna gåvor 4,000: —; Onämnd 10: —; H. R., Sollefteå, 25: —; Insaml. gm G., insänt av Sydposten, Malmö, 40: —; Vara med omnejd, insaml. gm J. T. 40: —; H. A. E., Mora, 20: —; E. B., 10: —; Lämn. i Betesda 10: —; L. S—m, Sthlm, 40: —; Från Uppsala, gm M. N., 31: —; O. K., Hökerum, 3: —; W. A., Geijersdal 30: —; L. P., Nybro, gm Sv. Morgonbladet 20: —; W—T, Älvsjö, gm d:o 10: —; Insaml. gm lärare och skolbarn i Mönsterås, gm J. S., 634: 05, G. M. H., Stöllet, 25: —; Vänner och skolbarn i Färnäs, gm H. K., 30: —; Ödeshögs missionsförsaml. 79: 50; L. T. 10: —; Fjugesta mfg, insaml. genom J. H. J. 62: 14; Insaml. i Gbg gm K. R. 286: 80; Fru B. gm d:o 3: —; Forsbyns krets av Juniorföreningen »Blåsippan», Åmål, 50: —; n Fil. 4: 19 100: —; Hofors Friförsamling 12: —; Insaml. medel i Vara med omnejd, gm J. T., 50: —; Från Slätthög, gm pastorsämbetet, Slätthög, 75: —; B. B—n, Bäckseda, 9: 75; H. och J., Alkistan, 10: —; Insaml. gm Sydposten, Malmö, 45: —; H. M. och E. A., Insjön, 50: —; »Ett ringa bidrag tillägnat de nödl. i Kina» 5: —; H. A., Alkistan, 10: —; M. och A. och A. B., Sthlm, 60: —; K. B., d:o, 50: —; Stengöl—Spjutsbygds syförening, resterande missionsauktionsmedel, 30: 25; E. P., Sthlm, 50: —. **Summa kr. 7,612: 57.**

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ill. — Sina nådegåvor och sin kallelse kan Gud icke ångra. — En vädjan till alla kristna i Sverige. — Från Red. och Exp. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Ungdomens avdelning. — Från missionärerna. — Redogörelse för Missionsrådets verksamhet. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

N:r 12. ÅRG. 34. 10 JULI 1929. PREN.-PRIS 2:25

·MISSIONSTIDNINGEN·

·SINIMS·LAND·

·ORGAN·FÖR·SVENSKA·MISSIONEN·I·KINA·

以便以詔耳

耶和華以拉

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

INNEBÖRDEN AV KALLELSE TILL HELIG TJÄNST.*

Vi läsa hos Lukas i kap. 6: 12: »Så hände sig på den tiden att han gick åstad upp på berget för att bedja; och han blev kvar där över natten i bön till Gud. Men när det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och utvalde bland dem tolv.» Enligt Mark. 3: 14 heter det: »Så förordnade han tolv som skulle följa honom, och som han ville sända ut till att predika», eller som en äldre översättning lyder: Att de skulle vara med honom och att han skulle sända dem.

Så handlade Herren med de tolv, när han kallade dem till sin heliga tjänst, och så har han handlat och så handlar han också med dig i denna sin heliga kallelse till dig, och det första, som du då får bära i ditt minne som avskedsord, det är, att han bad för dig, innan han kallade dig, att det är på grund av hans bön, som du idag får avskiljas för Kina.

Då han kallade sina apostlar tog han sig tid att bedja; hela natten dröjde han kvar på berget i bön. Han har tagit sig tid att bedja även för dig, och han har bedit, ända till dess han har fått föra dig fram till denna heliga stund. Och ännu en sak är fast och viss. Han slutar icke upp att bedja, utan ifrån denna stund och allt framgent ända till dess att du blir kallad att träda innanför portarna i staden, ända till den stunden kommer han att hålla på att bedja för dig. Och när han så genom sin förbön, genom sin nåd, fått upptaga dig i sin tjänst, kan du vara viss om, att du skall få skörda frukt av hans bön. Kom ihåg, vad som än möter dig på din väg, Jesus beder för dig. Och när du vet, att han beder ständigt och jämt för dig, då kan du gå fram med frimodighet.

Det andra, han ville erinra dig om

* Invigningstal av missionsföreståndare *E. Folke* vid fröken *Ingrid Israelssons* avskiljning till S. M. K:s missionär den 12 maj 1929.

denna stund, är, att i den heliga kallelsen till dig, ligger det en djup kärlekssvilja. Han vill, att du skall vara med honom. Missionärskallelsens allra djupast innebörd och allra rikaste innebörd är det, att Herren vill ha sin tjänare för sig själv. Han vill föra dig in i sin helgedom för att han där skall få vara med dig. Det är i det fördolda han vill ha gemenskap med din själ. Och då han kallar dig att så vara med Jesus beständigt, lägger han däri ett outsägligt härligt löfte. Det kommer aldrig den stund, då han tröttnar på dig, aldrig den stund då han icke har tid med dig, han skall aldrig någonsin stänga sin dörr för dig, utan han vill ständigt ha dig tryckt till sitt hjärta. Du får vara den lärjunge, som Jesus älskar och som får vila vid hans bröst. När du går till Kina, får du vara med Jesus, och möter dig än så mycket där, som är oroande, mycket som vill förskräcka din själ, kom ihåg det, att du har en trygg viloplats. Du får vara med Jesus. Och när du får vara med Jesus, behöver du icke frukta för något, som möter dig på din väg. Han vill vara din tillflykt och ditt trygga fäste under alla förhållanden. Och när du får vara med Jesus, skall det aldrig bli tomt och fattigt i ditt liv. Det skall tvärtom bli så outsägligt rikt och stort i ditt liv, ty du får alltid äga din Frälsare och Mästare. Och än mer, på den vägen kommer du ock att likbildas med din Frälsare. Kom därför ihåg, att det första i din Mästares kallelse till dig, det är, att du skall vara med Jesus, och det största löftet, som du får taga med dig från denna stund, är, att Jesus vill vara med dig. Han vill vara med dig ända till dess, att din tjänaregärning här på jorden är ändad.

På sådana villkor kallar han dig att gå till Kina. Det är han, som vill sända dig dit. Det är i hans ärende, du skall gå till Kinas folk, du skall gå och vara hans härold där. Du behöver därvidlag ej lita på dig själv, han säger, att han är dig nära för att hjälpa dig. Det är i hans ärende du får gå.

Du skall i Kina möta många, som äro torterade av onda andar, och det blir din outsägliga förmån att få säga dem, att Jesus är förlossaren. Din kallelse är enkel, men dock full och rik, du får peka på Jesus för dessa arma. Det är en stor nåd att få komma till olyckliga själar med budskapet om en Frälsare, som kan frälsa.

Du skall i Kina möta många törstande själar. Även för dessa får du peka på Jesus, han som har livets vatten att giva. Du torde i ditt tjänande komma att möta motgångar och stor missräkning. Du kommer troligen att stundom känna dig nedslagen. Sådana erfarenheter hava Herrens profeter gjort under alla tider. Så var det med Elia under ginstbusken, då han klagade: »Tag nu mitt liv, Herre, ty jag är icke förmer än mina fäder.» Sådana stunder kunna komma, men då står det fast, att du har fritt och obehindrat tillträde till Jesus. I vilket läge Herren ställer dig, vilka missräkningar än komma, när frimodigheten sviker dig, när fienden stormar fram, kom ihåg, att Jesus är vid din sida. Tag emot löftesordet: Jag skall vara i dem och vandra i dem, och de

skola vara mitt folk, och jag skall vara Herren, deras Gud. Kom ihåg, att du får vara i Jesus under allt.

Så har han då den här stunden velat säga till dig: Jag har bedit för dig. Det är på grund av min bön, som du fått din missionskallelse. Jag beder för dig. Du får följa mig, och jag skall aldrig släppa dig och aldrig någonsin övergiva dig. Jag vill äga dig för min räkning, och jag vill sända dig i mina ärenden med mina uppdrag. Så får du då den nåden att förhärliga mitt namn för Kinas folk. Enda villkoret är, att du blir mig trogen. — Så välsigne dig då Gud på denna din kallelses väg och göre han dig ständigt till välsignelse och give han dig ständigt sin välsignelse till sitt namns förhärligande!

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1929.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En i Skellefteå den 25 t. o. m. 30 juni, som alltså redan hör till det förflutna, då detta nummer av vår tidning når sin läsekrets, samt en som vanligt på Steninge den 6 t. o. m. 11 aug. Om denna sistnämnda bedja vi alltså att ännu en gång få påminna. Avsikten med mötena är såsom vi förut meddelat, att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

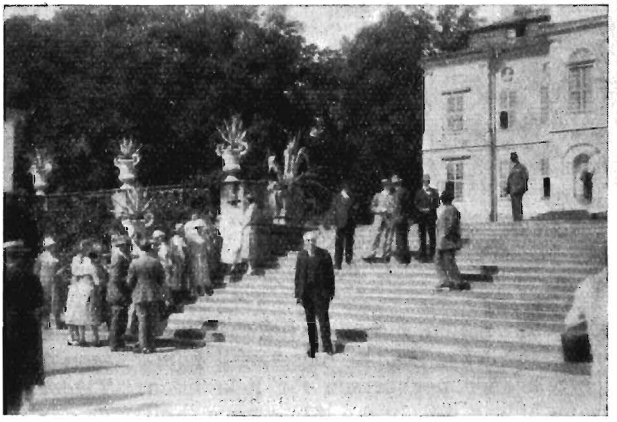

Foto: H. Hallencreutz.
Deltagare i Steningemötet 1928 på trappan framför slottet.

PROGRAM

för varje dag fr. o. m. den 7 t. o. m. den 10 aug.

Kl. 8 f. m. Bönestund.
» 10 f. m. Bibelstudium.
» 12 m. Missionsföredrag.
» 5—7 e. m. Möte efter för varje dag uppgjort program.

Måltiderna serveras: Frukost kl. 8.30 f. m.; Middag kl. 1.30 e. m.; kaffe kl. 4.30 e. m. och kvällsmat kl 8 e. m.

Tiderna mellan mötena användas för personlig samvaro, vilken är av den allra största betydelse för att vinna det bästa resultatet av mötena.

*

Mötet på Steninge blir i det yttre likt mötena där föregående år. Sättet att komma dit är också det gamla vanliga: Med järnväg till Märsta station, ungefär mitt emellan Stockholm och Uppsala, och därifrån med bil den cirka en halv mil

långa vägen mellan Märsta och Steninge. Om denna väg begagnas torde meddelande lämnas om ankomsttiden till Märsta, så att bil kan beställas att vara till mötes vid tåget. Resan till Steninge kan emellertid också företagas med båt från Stockholm. Resan på ångbåt brukar vara synnerligen givande, dels på grund av den vackra vägen och dels på grund av att ett större antal deltagare då göra sällskap.

Deltagarna i detta möte böra medtaga handdukar, sänglinne, filt och kuddar. Vi ha i år beträffande Steningemötet gjort den förändringen, at vi beställt *sängar och madrasser för samtliga deltagare.*

Foto: H. Hallencreutz.
Från utflykten till dir. Skoglunds villa sommaren 1928.

Priset för maten blir där i likhet med förra året 3 kronor per dag vartill kommer 5 kronor per person för hela tiden såsom bidrag till hyran för sängar och madrasser samt till frakten för dessa. Priset ett för allt för hela tiden blir alltså 22 kronor inberäknat betalning för kvällsmat på tisdagskvällen och frukost på måndagsmorgonen.

Anmälan om deltagande i Steningemötet torde göras så snart som möjligt, helst före den 1 juli och senast den 15 juli, till Svenska Missionens i Kina Exp., Drottninggatan 55, Stockholm.

*

De som hava cyklar göra väl i att medtaga dessa. Musikinstrument, som kunna medtagas, torde ock godhetsfullt tagas med.

Må vi så alla ihågkomma dessa möten i förbön och göra vad göras kan för att få deltagare, särskilt *ungdom.* Varmt välkomna!

Svenska Missionens i Kina missionsstationer.

IV. *Chiehchow.*

Vi komma nu i vår skildring av våra stationer till staden Chiehchow. Förr i världen stavade och uttalade vi namnet på denna plats *Haichow,* och i dagligt tal går den allt fortfarande under detta namn. Det var postverket, som genomförde ett nytt stavningssätt på en del platser, och så även ändrade detta namn.

Staden ligger tjugo kilometer från Yuncheng i västlig riktning. Det var 1895, som platsen öppnades för stadigvarande missionsverksamhet. Flera av våra missionärer ha där haft sitt arbete, såsom systrarna Frida Prytz och Agnes Forsberg, Ida Andersson, nu fru Ringberg, Emma Andersson, Verner Wester med fru, Oscar och Gerda Carlén, David Landin m. fl., men det är våra syskon Henrik och Hilma Tjäder, som alltsedan stationens öppnande där haft det längsta arbetet, endast avbrutet av vistelser i hemlandet.

Det kan med sanning sägas, att i denna stad mycket evangelium förkunnats. En av de medverkande orsakerna har varit de årligen återkommande stora vårmarknaderna, som samla folk från tio provinser och pågå under en tid av ungefär två månader. Det är i synnerhet medicin, d. v. s. droger i form av blad, rötter, frön m. m., som i stora kvantiteter försäljas, huvudsakligen till apotekare. En stor kommers med andra varor, såsom avlagda kläder m. m., försiggår även.

Vid dessa tillfällen uppspännes missionens stora tält, och regelbunden predikan pågår under den tid marknaden äger rum. På så sätt har kunskapen om den sanne Guden spritts vida omkring, och ej så få hava blivit fattade av Jesus Kristus. Men det är icke endast i staden som tältpredikan bedrives. Sådan pågår ock varje år, höst, vinter och vår i de kringliggande landsbyarna.

Vår missions för ändamålet först byggda kyrka finnes i Chiehchow. Varje söndag låter kyrkklockans toner folket få veta, att det är sabbat, Herrens dag. På den tid opieasylverksamheten utgjorde ett av de förnämsta »näten», varmed vi förde in själar i Guds rike bedrevs sådan med mycken kraft och stor framgång i Chiehchow.

Våra nu hemgångna evangelister *Wang Wang-shui* och *Kuoh Ta-ch'eng* ha här nedlagt ett betydelsefullt arbete. På tal om dessa kanske några ord borde sägas.

Wang Wang-shui tillhörde en gång katolikerna. Då han kom i vår tjänst, hade han varit protestant i flera år och utmärkte sig för stora predikogåvor, som mycket slogo an på folket. Han var en personligen tilltalande man med ett vinnande sätt, och samarbetet med oss var under några år det allra bästa. Så begick han sitt livs stora misstag; han gifte sig med en kvinna, som icke var honom värdig, och nu började det gå utför med honom i hans andliga liv. Han lämnade oss, började egen opieasylverksamhet, sveks av sin hustru, blev allvarligt sjuk och slutade sitt liv under stora kroppsliga och andliga kval.

Kuoh Ta-ch'eng, i dagligt tal av oss kallad »Johan», var en man av helt annan typ. Ursprungligen var han barberare och slav under opiet. Då han blivit avvand från sitt opiebegär och även blivit en ny skapelse i Kristus Jesus slöt han sig till oss och blev under en lång följd av år missionärens allt i allo i Chiehchow. Han kunde varken läsa eller skriva, men så småningom lärde han sig först det förra och sedan, något så när, det senare.

»Johan» var allas vår vän, alltid glad och vänlig, alltid nitisk, liten till växten och godmodig. Jag skall väl aldrig glömma hans lilla rum, där han samlat en hel mängd saker av allahanda slag. »Lumpboden» brukade jag kalla det för. Då log »Johan». Så gifte vår käre vän sig på äldre dagar med en icke verkligt troende kvinna. Åt dem föddes en son, som fick namnet »Samuel». Johan flyttade till ett eget litet hem på landet. En dag var han på väg hem, ledande sin lilla åsna. Av någon oförklarlig anledning sparkade åsnan till honom där han gick och ledde henne på vägen, med den beklagliga påföljden att vår vän samma dag eller dagen efter avled, sörjd och saknad av en stor skara vänner.

Foto: H. Tjäder.
Kyrkan i Chiehchow.

En annan person, som gjort en stor insats i arbetet i Chiehchow, är »Klara», den trogna och begåvade bibelkvinnan och lärarinnan. Även hon har sin historia, och det är en ganska mörk sådan, dock icke så, att hon levat ett omoraliskt liv, men hon har, likt så många andra kvinnor i Kina, fått genomgå lidandet av att bliva såld som flicka, gift med en stackare, änka och först på senare tiden ånyo gift, denna gång med en god kristen man.

Missionär H. Tjäder leder mötet i ett predikotält.

Chiehchow har ett så till vida märkvärdigt tempel, att det är byggt till »Krigsgudens» ära. Denne säges nämligen vara född i denna stad, men ligger begraven i närheten av Honanfu. Det är i detta tempels stora gårdar, som de förut omnämnda marknaderna hållas.

Då Yunchengs missionsstation beskrevs, talades det om huru salt och dåligt dricksvatten där finnes. Raka motsatsen äger rum i Chiehchow. Det är en fröjd att komma dit från en resa, dammig, varm och törstig och få dricka kallt, okokt, brunnsvatten. Gamla inbitna Yunchengbor bruka säga, att vattnet i Chiehchow »smakar ju ingenting!»

Utanför staden ligger en gravvård, och där slumra några av våra kära kamrater och medarbetare: Jakob Bölling, Tora och Gertrud Wester, Emy Ohrlander, Svea Vibell och några av de små, såsom lille Ivar Tjäder och barnen Wester.

Ett ganska betydelsefullt skolarbete har under årens lopp utförts, men nedlades för några år sedan för att, så är vårt hopp, dock åter upptagas.

Som utstation till Chiehchow kunna vi räkna den närbelägna staden *Y-hsiang*, där vår infödde pastor *Ching* under flera år haft sin verksamhet utan underhåll av missionen. Han är nu orkeslös och ansvaret för arbetet är lämnat i andra händer.

Resultatet av allt det arbete som utförts i Chiehchow har varit jämförelsevis litet. Stadsbefolkningen är upptagen av sin köpenskap, och den sedliga nivån är ganska låg. Tidvis har bristen på verkligt goda medarbetare även varit stor, men i allt vårt arbete få vi lära oss att icke räkna själarna, utan att »taxera» dem, värdesätta dem inför Gud. Då skall helt visst, som lön för träget och troget

arbete på denna åkerteg, en inför Gud dyrbar skara samlas på den dag som uppenbarar allt. *August Berg.*

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Underbar hjälp.

Då dessa rader skrivas råder stor glädje på S. M. K:s Exp. Den 6 juni sökte vi räkna ut huru mycket gåvor vi behövde få in till allmänna missionskassan före månadens slut för att kunna göra de utbetalningar, som behövde göras vid månadsskiftet. Resultatet blev, att vi behövde *minst* 15,000 kr., och dessa behövde vi få i så god tid, att vi kunde sända ut kvartalsremissan till Kina, innan vi reste till vår Bibel- och Ungdomsvecka i Skellefteå. Huru skulle detta kunna ske?

Vi försökte trygga oss vid det ordet: »Eder himmelske Fader vet att I behöven allt detta», men nog kändes ändå bävan i hjärta och sinne, då vi på Exp. bådo: »Herre, fyll behoven!»

En av de första dagarna kom en stor uppmuntran. En Herrens och missionens vän insände kr. 500:— och meddelade samtidigt, att hon tidigare lagt undan 1,000:— kr., som hon tänkt att missionen skulle få efter hennes död och att Gud nu låtit henne förstå, att de behövdes redan nu. Hon kunde dock ej få loss mera än 500 genast, men dem sände hon i hopp om att snart kunna sända även de resterande 500:—. Huru gladdes ej våra hjärtan, då detta brev kom. Det var ju ett bevis för att Gud tänkte på oss och våra behov samt på att han alltfort hade villiga skaffare.

Den 17 juni kom så Herrens underbara hjälp. Först på morgonen kom bl. a. värdeförsändelser ett brev med 5,000:— kr. Senare på dagen utföll ett testamente på över 8,000:— kr. så att dagsinkomsterna blevo något över 14,000:— kr. Och påföljande dag fingo vi i ett brev 4,500:— kr.! Vi voro såsom drömmande. Vi hade bett om att få till de nödvändgaste utgifterna under juni. De första dagarna i juli skulle vi dessutom göra första utbetalningen för utresorna, men om medel härför hade vi knappast hunnit börja bedja. Förr än vi ropade hörde Herren vår bön. »Tacken med oss Herren och loven hans heliga namn!»

Utresande missionärer.

Fem av våra hemmavarande missionärer komma v. G. att i höst utresa till Kina, nämligen fröknarna *Ester Berg, Hanna Wang* och *Ingrid Israelsson* samt missionärerna *Martin* och *Vilhelm Bergling*. De komma enligt nuvarande planer att resa vägen via Sibirien och meningen är att de skola avresa från Stockholm med Finlandsbåten tisdagen den 27 aug.

Vi anbefalla dem varmt åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Kinalänken.

Kinalänken i Stockholm är inbjuden till missionsafton på K. F. U. M:s sommarhem på Kärsö *torsdagen den 11 juli* med samling *kl. 8 e. m.* Kaffe serveras mot en avgift av 50 öre.

Missionstidningen Sinims Land.

Under sommarmånaderna, juni—september, kommer Missionstidningen Sinims Land i år, i likhet med föregående år, att utgivas med endast ett nummer i månaden.

FRÅN MISSIONÄRERNA

"Skörden är mycken, men arbetarna äro så få."

(Forts.)

En sak, som man vid återkomsten till Kina ej kan undgå att lägga märke till, är kinesernas uppriktiga *vänlighet mot utlänningarna*. Mot oss svenskar ha de ju alltid varit hyggliga, även om de t. ex. vid krisen för två år sedan visade sig en smula reserverade också mot oss. Nu ser det ut, som om de riktigt ville visa, hur

glada de äro över att träffa oss. Under hela resan till fältet, då vi ju träffade alldeles obekanta människor, fingo vi röna samma vänlighet. I allmänhet förspörjes också en ovanlig öppenhet och mottaglighet samt stort *intresse för kristendomen* hos folket i stort. Från hela Kina komma

Hungrande kineskvinna.

liknande vittnesbörd. På vårt fält är det i synnerhet i Honan, som det just nu är mycket livligt i andligt hänseende. Den nya regimens förkastelsedom över avgudadyrkan samt den allt mer växande hungersnöden ha väl bidragit en del härtill, men enligt tidigare erfarenheter i Kinas missionshistoria ha vi nu att vänta stora framgångar för Guds rike efter den tåresådd, som gjorts under de närmast förflutna mycket prövosamma åren. På tåresådden skall följa en glädjeskörd! —

Hungersnöden blir nu värre dag för dag. Intet regn kommer, och redan nu tycks allt hopp vara ute om att vårsäden, vetet, skall kunna giva någon som helst skörd utom på de små arealer, där man har konstgjord bevattning. Detta innebär att situationen kommer att bli värre och värre ända fram emot höstsidan. Och för att höstsäden skall kunna sås i tid fordras mycket regn i en snar framtid. Om höstskörden också skulle slå fel, blir nöden obeskrivlig i åratal. På vårt fält har det ännu ej kommit därhän, att folk dör av svält i större antal. Men enstaka fall förekomma.

Trädens löv och andra möjliga surrogat äro emellertid snart slut. Och många, många leva på svältgränsen. Om någon månad torde dödsfallen ökas starkt. Från provinsen Kansu, väster om vårt fält, berätta missionärerna hårresande saker. Folket dör i tusental varje dag, och människor, i synnerhet barn, dödas och förtäras i stor utsträckning. Med snabba steg går folket på vårt fält mot samma öde, om inte det efterlängtade regnet kommer snart. De förbrända, törstande fälten förete en tröstlös anblick, och redan nu är det hjärtslitande att se de många utsvultna och genommagra människorna. Över allt och alla vilar en tryckt stämning, en förlamande känsla, som sätter ur funktion många av de nya uppbyggande krafter, som onekligen börjat sitt verk under de sista två åren.

Det nödhjälpsarbete, som pågår här och var, räddar tusenden från hungerdöden, men intet förslår, när millioner svälta. En stor procent av de kristna äro nu mer eller mindre beroende av den hjälp de kunna få genom de medel, som utsänts från Sverige, och även en hel del utomstående bli hjälpta. Två »fattigskolor» ha inrättats av vår mission här i Yüncheng, och där

få f. n. omkring 150 gossar och flickor mat samt några timmars undervisning i kristendom och vanliga skolämnen. I ett av staden upprättat »vällingkök» få 4,000 personer dagligen en skål hirsgröt, vilket väl är tillräckligt för att uppehålla livet, men ej mer heller. Rika tillfällen givas att predika evangelium för dessa. De äro mycket mottagliga, och många ha ganska stor kunskap om evangelium. Det är gripande att höra deras livsöden, som de ofta i stora drag tala om för oss.

Den *politiska situationen* är mycket osäker. Kriget i Jangtsedalen är i det närmaste slut, men anledningar till konflikt finnas på åtskilliga ställen. I den nordöstliga provinsen Kansu rasar ännu det fruktansvärda muhammedanupproret, som bröt ut för mer än ett år sedan, och genom vilket närmare en halv million kineser blivit dödade. På många ställen härja stora rövarskaror. Nöden driver många till röveri i dessa dagar. På vårt fält i Honan äro en hel del rövare verksamma, f. ö. är det lugnt och fredligt, särskilt då här i Shansi.

Herren Gud har sin stora mening med att Kinas folk ytterligare måste genomgå den nöd som hungersnöden innebär. Och vi äro förvissade om, att han skall vända även detta onda till godo för sitt rikes framgång och människors frälsning. Hjärtana äro öppna i dag. Skörden är mycken, men arbetarna äro så få. Låtom oss alla, missionärer som missionsvänner, frimodigt gripa oss verket an och bedja och arbeta medan dagen varar! Sen kommer nattens tid, då det är för sent. Verket är Herrens och han skall föra det till seger. Men dig och mig, som kanske själva tycka, att vi äro alldeles oskickliga därtill, kallar han i sin nåd för sina »medarbetare». Låt oss då utan falsk ödmjukhet och med uppriktiga om ock bävande hjärtan släppa till oss och säga: Här är jag, sänd mig! Resten sköter han om, som själv är missionens Herre!

Yuncheng den 3 maj 1929.

Johannes Aspberg.

Diverse meddelanden från fältet.

(Utdrag ur brev från *C. F. Blom.*)

Sedan de fem kvinnorna döptes i fängelset i Yuncheng talade jag ånyo med den avdelningschef, som har disciplinen om hand, angående tillstånd att undervisa dem i fonetisk skrift. Han avböjde det förra gången, men nu hade jag med en del av undervisningsmaterielet och visade honom, att de på det sättet även kunde lära sig känna igen skrivtecknen. Han var synnerligen intresserad i de nya bibelupplagorna med parallellkolummer: en vanliga skrivtecken och en fonetisk beteckning. Resultatet blev, att han gav sitt tillstånd ej blott till undervisningen, utan även till att Ethel gick till fängelset var dag! Sedan dess har hon ock varit där var dag, och de flesta av kvinnorna ha redan börjat med de tredubbla sammansättningarna, så att nu fordras det bara övning. Sedan kunna de läsa sin Bibel och en hel del böcker, som kommit ut på fonetisk skrift, och så har en ny värld öppnats för dem. Föreståndarinnan för kvinnliga avdelningen är med själv och studerar det nya skrivsättet och är lika intresserad som de andra. Till och med en som fått sin dödsdom fastställd och blott går och väntar på avrättningsdagen, har öppnat sitt hjärta något nu och vill vara med och höra.

Kvinnoskolan, som just i dagarna öppnats i Yuncheng, har redan fått ett antal elever. Somliga äro sådana, som förut samlades i hemmen och fingo hjälp en gång i veckan vid Ethels besök i olika delar av staden och närliggande platser. Nu kunna de få mera sammanhängande undervisning och ändå vara fria att stanna hemma, när det behövs. Det är en sådan glädje för dem och för oss. Jag tycker vi borde ha sådana skolor i varje stad. Det behövs inte så stort maskineri som för småbarnskolor med de många klasserna, utan de få följas åt eller skiljas åt, alldeles eftersom det passar, och så blir det ej fråga om statskontroll eller examen och betyg, utan undervisningen

och den andliga hjälpen få vara det huvudsakliga.

Vårt hospitz för gossar är också i gång nu med användande av de medel vi fått från Göteborgs K. F. U. M., och vi äro så glada åt de två unga lärare, som i det närmaste gratis ge mycket av sin tid åt det. De synas riktigt ense med oss om att uppehålla dess religiösa karaktär och de andliga syftena, så att det ej förytligas eller blir bara ett billigt logis. Redan ha flera begärt att få komma in, men vi våga ej öppna dörren för vitt, ty dels frukta vi, att andan kan sänkas, om det blir för stort tillflöde utifrån, och dels frukta vi, att det ej blir plats för gossar från troende hem och missionens skolor, om vi släpa in andra, ty vi kunna ju ej ha dem liggande som packade på loftet, som vi hade våra egna elever förr. Just i dagarna ha vi erbjudits att köpa den bagarbutik, som ligger bredvid, och som skjuter in i missionens område där och hindrar utvecklingen av främre delen av Hospitz-gården. Vi ha dock icke pengar i fonden för det, och inte vet jag vad de begära heller, annars är det ett gott tillfälle att köpa nu. Vi försökte förgäves att få det för några år sedan, ty då behövde ej ägaren sälja.

Tältet sattes upp efter mötena, men jag har ej hört ännu hur de ha det. Det fanns intresserade i den by de ämnade sig till, och för många år sedan hade vi regelbundna möten där, fastän sedan den ende troende i byn dog, dessa måst nedläggas. Vi ha fått en god bibelkvinna som hjälp där i tältet, så att kvinnorna kunna bli omhändertagna.

I Chiehchow pågår bibelskolan för män ännu, men de skola snart sluta sin kurs och börja med den praktiska tillämpningen. De ämna taga det stora tältet, som i förbigående sagt snart är utslitet och behöver ersättas med ett nytt, och under våren bearbeta en del avsides liggande byar, som ej berörts under föregående tältkampanjer. Åtta stycken av eleverna i den nu avslutade kursen, vilka befunnits lovande i andligt och intellektuellt hänseende, äro villiga att följa med och hjälpa till i detta arbete utan annan ersättning, än att de få samma enkla mat, som under kursen, hirsgröt till varje mål. De skulle taga en del av förmiddagen till bibelstudier, sedan gå ut och bjuda in besökande och ägna sig åt enskilda samtal, samt på kvällen hålla de offentliga föredragen. De ha inte medel till det på tältverksamhetsanslaget, men ha fått tillstånd att taga anslaget för en evangelist till de åttas mat, så långt det räcker. — Den kvinnliga bibel- eller kvinnoskolan i Chiehchow är också i gång.

Våra systrar i Juicheng ha just avslutat en bibelkurs för kvinnor, som pågått i fjorton dagar med omkring 40 deltagare. Liksom den föregående kursen för män var den kännetecknad av stillhet och mottaglighet. Dyrtiden är mycket tryckande där, särskilt emedan så mycket folk flytt över floden under orostiden i Honan, och nu stå de alldeles blottställda, ha ingenting här i Shansi och ej heller något att gå tillbaka till därhemma. Vi ha blivit ombedda att ge extra anslag för de stora behoven där, vilket vi ju kunna göra nu, sedan den nya remissan anlänt. Efter påsk börja dopklasserna i Shanchow och Lingpao, så att då komma kineserna att få sköta sig själva i Juicheng.

Det var stor glädje för våra systrar Estrid Sjöström och Ida Söderberg, när de omsider kunde komma fram till Hancheng, och lika stor var ju de kinesiska troendes och medarbetarnas glädje att se dem där. Förut hade de ej vågat föreslå att systrarna skulle återvända, emedan det var så otryggt att de ej skulle kunnat sova på stationen ute i byn, utan måst gå in i staden var kväll för att sova i lägenheten vid gatukapellet. Nu är det rövarband, som särskilt härjade där, skingrat, och så är det möjligt för dem att bo på stationen och taga del i kvinnoskolans och annat arbete där, samt även besöka närliggande byar. Ida Söderberg är synnerligen glad, att hon förstår folket ganska bra och kan göra sig förstådd, så att hon kan deltaga i husbesöken m. m. En grupp barn, som utgöra söndagsskol-

klass, har hon särskilt tagit sig an, och bland dem har hon så roligt. De hjälpas åt, och på det viset blir det mer underhållande för de små också, än att bara höra på, när någon annan talar.

Kvinnokurserna, som pågått i Tungchow sedan nyåret, ha varit mycket uppmuntrande. Deltagarna ha sedan hjälpt till med möten för stadskvinnorna, gått ut och bjudit dem till mötena och själva framburit vittnesbörd för de församlade. Det blev alldeles fullt hus och en riktig hunger efter Guds Ord. Detta är något ovanligt i det hittills så oemottagliga Tungchow, men Herren kan ju använda nöden att nedbryta motståndet. En gång när våra systrar Ingeborg Ackzell och Minnie Nicholson voro ute på byresa, blev det så mycket besökande på stationen, att de måste delas upp på de olika rummen i kvinnoskolan.

Från Ishih.

(Utdrag ur privatbrev.)

Här kommer jag nu med min lilla söndagsskolklass, som jag haft samlad sedan skolan slutade höstterminen. Under hela hösten längtade jag så efter, att få in icke kristna barn till den söndagsskola, som vi höll med de kristna barnen, men det syntes så omöjligt. När så skolan slutade, uppmanade jag skolbarnen att taga barn med sig, och då lyckades det. Av dessa barn äro 5 från kristna hem och skolbarn, de övriga utomstående.

Jag tror så på söndagsskolans betydelse, emedan jag ju själv fick mina första tidiga intryck av Herren Jesus där. Det har varit en sådan glädje att ha denna barnflock samlad söndag efter söndag. I regel ha de kommit ganska troget, och nu kunna de en hel del körer, som de med stor kläm och iver sjunga. De äro också stilla och lyssna till vad som säges samt söka minnas bibelversen. Det tager sin tid, innan man får utomstående barn att lyssna och vara stilla. De 5 skolbarnen, som varje söndag varit med, ha därvid varit till god hjälp som föredömen.

Nu under de första veckorna på det kinesiska nyåret, då folk har tid att höra, pågår evangelisationsarbetet med stor iver. Under denna veckan ha vi särskilda möten för affärsanställda, och varje kväll ha vi fullpackat kapell. Vi behöva mycket mer utrymme och längta mycket efter att få börja bygga det nya kapellet snart. Som det nu är, få vi faktiskt sitta som packade sillar.

Nästa vecka börja vi skolorna igen samt ha bibel- och läskurs för både män och kvinnor. Efter den 21 mars vänta vi fröken Marie Monson hit för hållande av evangeliska möten.

Dagarna före det kinesiska nyåret voro Anna Hahne och jag och hälsade på gamle Ioh (»Svärfar») för att ge honom litet gott till nyår. Svärfar bor nu i Chang Uan-ins hem och har där så gott och bra. Alla där äro så snälla emot den gamle, som nu är mycket barnslig och glömsk.

Vi hade en god stund där med husets medlemmar kring Guds ord i sång och bön. En syster till Uan-in var på besök, och hon syntes nu så öppen för Gud, fastän hon förr varit så hård och likgiltig. Vi fingo tala och bedja med henne, och hon sade, att nu ville hon verkligen göra allvar

Foto: Lisa Gustafsson.
»Min lilla söndagsskolklass.»

med sin omvändelse. O, vilken hjärteglädje det är, att så få se huru nådens droppar falla. En stor droppe fingo vi nyligen se.

En vår granne, som under ett 20-tal år stått som motståndare, har nu med hela sitt hus kommit med oss. Länge kom han in i gästrummet och läste Bibeln, men utan att själv köpa någon. Till slut köpte han en dag en Bibel, men då kom det också fram, att han länge tänkt göra det, men ej vågat av fruktan, att han då skulle bli ombedd att bedja högt, och det kunde han ej. Han sade nu med strålande ansikte: »Förr var det så dött och kallt här inne i hjärtat angående Läran, men nu brinner det som eld.»

Lisa Gustafsson.

"Nu är det Gud som talar."

Han hade inte varit döpt mer än ett par tre år, den gamle veterinären, förrän han råkade ut för den stora prövningen att i hemmet bli bestulen på ett litet skrin, innehållande åtkomsthandlingarna till den lilla fäderneärvda egendomen. Det var inget tvivel om vem som var den skyldige. Som de icke hade egna barn hade de nämligen tidigt adopterat en hustruns systerson. Detta förtröt under åratal mannens yngre bror, vilken inte bara gick miste om att ärva sin bror, utan ävenså skulle se egendomen härigenom komma att övergå till en annan släkt, d. v. s. på mödernet från fädernet, och detta är ju förfärligt här i landet. Det blev också för mycket för den onde mannen, som därför passade ett tillfälle till ovannämnda stöld, för att vid broderns frånfälle köra pojken på porten och med nämnda papper göra sin äganderätt gällande.

Det var en oerhörd besvikelse för den i kristendomens sanningar ej så länge bevandrade mannen att varken församlingen eller missionären ville hjälpa att inför myndigheterna beivra en så uppenbar orättfärdighet, och det var ett icke litet trosprov för honom att nu ej taga anstöt. Sådan hjälp erhöllo ju katolikerna av sina ledare i frågor t. o. m. av mindre vikt än denna. Flera gånger var han nära att falla för frestelsen att taga saken i egna händer och angiva brodern. Men dels på grund av att han saknade varje som helst bevis, och dels emedan vi ständigt uppmanade honom att i tålamod bida och bedja till honom, som »dömer rätta domar» och sade »min är hämnden», avstod han.

Under åren har han förmanat sin bror att övergiva sin syndiga väg och tro på levande Gud men har alltid mötts med hån och förakt.

Nu för en tid sedan funno de troende makarna, vid hemkomsten ifrån gudstjänsten, det lilla skrinet med innehåll vara återkommet. De fröjdades som barn och tackade Gud, icke minst därför, att de lytt råd och ej själva sökt skaffa sig rätt.

Ej långt därefter fick brodern en elakartad hudåkomma och genom vanskötsel förorenades utslagen av de gräsliga spyflugorna. Om några dagar krälade tjocka, vita maskar ur kroppen överallt under en så vederstygglig stank, att inte ens hans närmaste kunde närma sig och ge hjälp och lindring. Brodern gjorde vad han kunde under det att han sökte få honom att nu i elvte timmen söka Gud. »Jag vet så väl, att du sökt åsamka mig ont dessa år», sade han, »men tackar Gud, att jag lämnade åt honom att skaffa rätt. *Nu är det Gud, som talar till dig.* Aldrig skulle jag ens med de bästa bevis i min hand kunnat åstadkomma en så förfärlig vedergällning.» Så dog den arme mannen »utan Gud och utan hopp» — därför att han icke aktade på den tid, då han var sökt.

G. V. Wester.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma.

Den port är trång... som leder till livet.

För några år sedan levde i Skottland en stackars sinnessjuk man, som alltid gick omkring med ett väldigt knyte på sina skuldror. Det innehöll gamla kläder, stora köttben och t. o. m. sten.

Ständigt kunde man se honom ströva omkring bland klipporna och ute på heden, djupt böjd under den tunga bördan. Varken dag eller natt ville han ens för en minut skilja sig ifrån den. Medan han sov, höll han den fast med sina armar. Denna övermåttan tunga börda hade rent av blivit en del av hans liv.

En mörk vinternatt hade denne arme man gått vilse och sjunkit ner i ett moras. Han befann sig i en fasansfull belägenhet, i det hans lemmar alldeles stelnade i den kalla, våta dyn, medan bördan på hans skuldror hindrade alla hans rörelser.

Där befann han sig nu med den vissa döden för sina ögon, då han plötsligt på avstånd fick se ett ljus, som kom mod och kraft att vakna inom honom. Med en våldsam ansträngning lyckades han arbeta sig upp ur kärret och uppnådde inom kort en på en kulle liggande liten stuga.

Här knackade han på, och den gästfrie ägaren öppnade strax. Vid åsynen av den stackars mannen, som stod där skälvande i alla sina lemmar, i våta, nedsmorda kläder, undslapp honom ett utrop av medlidande, och helt hjärtligt inbjöd han honom att stiga in. Men nu mötte en svårighet. Husets dörr var mycket smal, och den sinnessjuke kunde icke komma igenom med sin kära börda på skuldrorna.

Han arbetade av alla krafter för att tränga sig igenom dörröppningen, men förgäves, och lika fåfängt bad värden sin gäst att låta den tunga bördan stanna utanför för att själv så hastigt som möjligt kunna träda in och komma i åtnjutande av det goda, huset hade att bjuda på. Det var som att tala för döva öron. Den sinnessjuke hörde på med en mörk blick och såg än in genom den öppna dörren, där han såg eld på härden och lampan tänd, och än ut i den mörka, råa natten.

Men plötsligt var det som om han fattat ett raskt beslut. Med ett kraftigt ryck lade han bördan tillrätta på sina skuldror och försvann skyndsamt i mörkret utanför. Nästa morgon fann man hans kropp stel och kall i snön och bredvid honom den stora bördan, som han icke velat släppa och som även kostat honom hans liv.

Denne man var ju en stackars dåre. Men tyvärr finns det många människor med fullt förstånd, som i andligt avseende bära sig åt alldeles som denne man. Herren Jesus har sagt, att den port är trång, som leder till livet. Och den porten kunna vi icke komma igenom om vi ha med oss en packning av denna världens ting, av vad slag de än må vara. Vi måste komma till Jesus, sådana vi äro, för att erhålla frälsning, men också skilja oss från allt som han icke tillåter oss att föra med oss in i hans rike.

Vår syndabörda har Jesus burit på korset, så att den behöva vi icke släpa med oss. Men det kan vara en del av det Johannes räknar till »köttets begärelser, ögonens begärelse och levernets högfärd», som vi icke vilja släppa.

Du som ännu står utanför Guds rike, gå till Jesus och säg honom, att du inför hans fötter lägger ned allt som han icke vill tillåta dig ha med, när du går igenom den trånga porten! Då skall du få erfara, att han själv hjälper dig av med den börda du bär.

Och du som kommit in genom porten, försök aldrig smuggla förbjudna ting över Guds rikes gränser.

(Ur Sanningsvittnet.)

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Bibel- och Ungdomsveckan på Steninge, s. 155.
För underbar hjälp, s. 159.
De utresande missionärerna, s. 159.
För hungersnöden, s. 160.
Söndagsskolan i Ishih, e. 163.
För inkomna medel, s. 168.

Lärarinnornas Missionsförening.

Lärarinnornas Missionsförening har under maj utsänt sin redogörelse och matrikel för 1928. Då man läser denna får man ett djupt intryck av huru kännbar den förlust varit, som drabbat L. M. F. genom att dess förre ordförande, fru Anna Peterson, hemförlovats men ock av huru denna stora förlust väckt ansvarskänsla, manat fram bön och sporrat till självuppoffring och gudshängivelse. Så har arbetet ej behövt lida avbräck utan har i stället utvecklats.

Fröken Selma Rundqvist har utsetts till ordförande i centralstyrelsen, där fröken Edla Asklund är v. ordf. Fru Ester Fredberg har invalts i styrelsen och fyller alltså den plats där, som genom fru Petersons frånfälle blivit vakant.

Beträffande verksamheten tillåter oss ej utrymmet att här göra några detaljerade meddelanden. Vi begagna i stället tillfället till att giva uttryck för vår tacksamhet till L. M. F. för det stöd, som denna livskraftiga förening giver även åt S. M. K:s arbete, samt för vår glädje med anledning av Guds underbara omvårdnad om L. M. F. och uppehållande hjälp under det senast förflutna verksamhetsåret. Vi uttala ock en varm tillönskan om rik välsignelse för kommande dagar och år. *M. L.*

Soldaternas Vänner i Stockholm.

Föreningen Soldaternas Vänner i Stockholm har utsänt sin berättelse för Föreningens 52:dra verksamhetsår. Även denna årsberättelse påminner oss om, att »Gud tager hem sina tjänare men fortsätter sitt verk». Den talar nämligen bl. a. om, att Föreningens nitiske sekreterare, överste H. Dillner, under 1928 kallats att vara när sin Herre och Mästare. I hans ställe har marinintendent Oscar von Malmborg inträtt i uppgiften såsom Föreningens sekreterare.

Föreståndarens berättelse visar, att Föreningen bedriver en livlig verksamhet och sålunda alltfort har en stor uppgift att fylla. Synnerligen glädjande är därför meddelandet, att Föreningen ökats med ett 40-tal nya medlemmar, och att bland dessa »nya» finnas flera unge män, som under sin värnpliktstid tillhört Soldathemmets Brödrakrets och lärt sig älska dess verksamhet.

Vi deltaga med denna Förening i såväl saknaden efter överste Dillner som i glädjen på grund av Guds trofasta omvårdnad och hjälp. *M. L.*

Förbundet av Sveriges K. F. U. K.

I den årsberättelse, som detta förbund nyligen utsänt, gives en allsidig bild av K. F. U. K:s i Sverige mångskiftande verksamhet. Förbundet har såsom dess lösensord och ledstjärna under det gångna verksamhetsåret haft ordet: »Att få tjäna honom utan fruktan — — — i alla våra dagar» (Luk. 1: 74).

Förbundets önskan har alltså varit att få tjäna Herren, och i den tjänsten ha säkert många medlemmar haft sin glädje. Arbetsuppgifterna ha också varit många och olikartade.

Föreningarnas antal uppgår till 34; medlemsantalet var vid årets slut 3,438. Dessutom funnos 75 flickavdelningar med tillsammans 1,892 medlemmar; 23 scoutkårer med 1,355 medlemmar; 9 »Daggryningar» med tillsammans 221 medlemmar samt 6 söndagsskolor med tillsammans 155 barn. Inkomster och utgifter hava balanserat på en summa av kr. 25,247: 33. *M. L.*

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juni 1929.

Allmänna missionsmedel.

971.	»Dalecarlian»	21: —
972.	R. F., Götene	10: —
975.	F. H., Duvbo, tionde	12: —
976.	»Tack till Gud»	20: —
978.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underhåll	100: —
979.	O. Ö., Norrköping	25: —
980.	»Ps. 84: 13», till C. Bloms underh.	100: —

981. Sundbybergs kyrkl. söndagsskola vid I. B—s besök 26/5 5: —
982. »Tionde enl. Herrens bud» 15: —
983. Apg. 2: 26, till R. Andersons underh. 100: —
988. Kinakretsen Göteborg för Berta Flodbergs underhåll 45: —
989. A. A—ll 25: —
990. »Annie» 10: —
991. »De Ungas» syförening i Kroxhult, till Minnie Nicholsons underh. 100: —
992. N. Sp., Skellefteå, till E. Sjöströms underh., gm S. N. 10: —
993. F. L., Innervik, gm d:o 50: —
994. Medle Barnsyförening 30: —
995. »En gammal vän, en liten blomma på fru Ida Abrahamssons bår» 10: —
996. »Ps. 34: 18» 10: —
998. »Ett tackoffer» 5: —
999. K. F. U. K., Kristianstad, för Ida Söderbergs underh. 450: —
1000. »Onämnd» 200: —
1001. »Herrens del» 18: —
1002. Holmestads missionssyskrets 100: —
1003. »De Ungas» syförening i Kroxhult, till Maria Petterssons underh. 45: —
1004. Vänner i Snårestad, gm R. L. 40: —
1005. R. L., d:o 5: —
1006. Vänner i Sandnäset, Gillhov, gm H. W. 8: 70
1007. Onämnd 1: 30
1009. K. G., Sthlm 20: —
1010. Vänner i Hara, Orrviken, gm H. W. 5: —
1012. »Tionde» 40: —
1013. Borås-Sjömarkens Kinakrets 110: —
1014. A. N., Kalmar 5: —
1016. »Onämnd» 100: —
1018. »Herrens tackoffer» 10: —
1019. Mfg, Sala, resebidrag 15: —
1020. A. V., d:o 5: —
1021. L. L., d:o 5: —
1022a. K. och L. M., d:o 7: —
1022b. C. L., d:o 5: —
1023. Koll. i Säter 9: 50
1024. » i Brötjärna 8: 50
1025. » i Mockfjärd 6: —
1026. A. W., Korsnäs 50: —
1027. Koll. i Bjursås 20: —
1028. H. T., d:o 5: —
1029. T. L. E., Älvdalen 10: —
1030. Syfören. i Månsta, Älvdalen, gm d:o 50: —
1031. Koll. i Orsa 8: —
1032. » i Skattungbyn, gm C. F. P. 16: 20
1033. » i Gulleråsen 16: 25
1034. » och sparb.-medel i Ovanmyra 52: —
1035. Ur söndagsskolb:s sparbössa, Ovanmyra 12: —
1036. E. L., Furudal 5: —
1037. Koll. i Edsbyn, gm E. E. 21: 50
1038. J. F., Lobonäs, ur sparb. 10: —
1039. R. F., Lövriset, d:o, gm d:o 13: 25
1040. Koll. i Söräng, gm P. J. 5: —
1041. O. N., Helsingmo 10: —
1042. Koll. i S. Bönhuset, Söderhamn, gm H. T. 27: —
1043. Koll. i Hagmuren, Åsbammar, gm P. O. A. 9: 40
1044. Koll. i Metodistkyrkan, Markmyra, gm S. L. 5: 40
1045. »Ett tack till Herren» 25: —
1049. Stengöl-Spjutbygds syförening, »symötestioöringar» 4: 75
1050. Från vänner till S. M. K., gm T. B., Hjoggböle 15: —
1051. »Tackoffer, Jes. 41: 10» 20: —
1053. »Haven tro på Herren, eder Gud, så skolen I hava ro», 2 Krön. 20: 29 till A. Janzons underh. 400: —
1054. A. och A. K., Ekenässjön, till Ville Berglings utresa 25: —
1055. Testamentsmedel efter avlidna doktorinnan fru Anna Bogren, Klippan, gm N. P. P. 1,000: —
1056. M. P., Ps. 103: 2 300: —
1059. L. S—m, Sthlm 50: —
1060. Onämnd 20: —
1061. »En skärv till Kina», C. O. 5: —, O. O. 5: — 10: —
1062. H. L. 150: —
1063. Ur H. S:s, Innervik, sparbössa, gm M. Ö., Skellefteå 2: —
1064. »En Jesu och Missionens vän» 500: —
1067. »Till missionärernas utresor» 10: —
1068. »En missionsvän» 56: —
1073. »Tackoffer den 13 juni», gm A. B., Skellefteå 15: —
1074. »A. L., offerkuvert», gm d:o 10: —
1075. Ur sparbössan i söndagsskolan i Kristinebergs kapell, gm V. B. 3: —
1076. »Herrens godhet» 5,000: —
1077a. »Glädjebössa» 162: —
1077b. Onämnd 50: —
1078. Th. S., gm S. L., Ystad 25: —
1079. J. och E. R., Sthlm, för R. Andersons underh. 600: —
1080. Testamentsmedel jämte ränta efter avl. fröken Sigrid Storckenfeldt, Sthlm 8,334: 33
1082. E. B., Sthlm 10: —
1083. Hakebo mfg 75: —
1084. G. K., Björköby 20: —
1085. Första inbetalningen av testamentsmedel efter avl. fröken Johanna Löfgren, Norrköping, gm G. T. 4,500: —
1086. Bråbo Jungfruförening, Kristdala 300: —
1087. E. G., Sthlm 15: —
1088. Vänner i Grebo, gm M. J. 10: —
1089. Från Medle, gm Skellefteå landsförsamlings mfg 70: —
1090. Östersunds missionsförsamlings söndagsskola i Dvärselt, koll. 17: 50
1091. Insaml. i Hägra missionshus, Krokom, gm H. W. 14: —
1093. E. och F. M. 15: —
1094. »Tackoffer», givet under årsmötet 20: —
1095. Ekenässjöns missionsförsamling 25: —
1097. Dan. 7: 14 500: —
1098. Syföreningsmedel från Etelhem, gm N. G. 150: —
1099. Kinakretsen i Lund, sparb.-medel 28: 10
1100. F. J., Gullspång 35: —
1101. M., gm A. C., Sthlm 5: 75
1102. Koll. vid gudstj. i Börsled, gm A. K., Vargön 18: —
1103. E. A., Duvbo, »ur en sparbössa» 67: 19
1104. E. S., Björköby 15: —
1105. Del av testamente eft. avl. fröken Johanna Löfgren, Norrköping gm G. T. 958: 55
1106. M. o. J. M. 50: —
1107. Ödeshög syförening 200: —
1108. Missionsvän, Filipstad 25: —
1109. C. och A. J—n, gm H. B., Hova 5: —
1110. »Herrens del» 20: —
1111. E. S., St. Sundby 20: —
1112. Ungdomskonf. i Folketorp 9/6 till V. Westers underh. 60: —
1113. E. G., Sollefteå 33: —
1114. F. B., Ovesholm 50: —

Kr. 26,387: 17

S. M. K:s pensionsfond.

984. 2 Mos. 35: 5 50: —
985. Onämnd, 4/6 500: —

Kr. 550: —

Särskilda ändamål.

973. O. P., Malmö, till Judith Hultqvist för spridande av evangelii ljus bland Kinas folk 25: —
974. D:o, till Axel Hahne, för d:o 25: —
977. Blasieholmskyrkans Barnmfg, Stockholm, för en skolgosses underh. 100: —
986. Betels Barnmfg, Malmö, för »Pingan» i Ishih 150: —
987. M. H., Magra, till Judith Hultqvist, att anv. enl. överensk. 50: —
997. Onämnd, till Maria Pettersson, till d:o 20: —

1008. I. A. M. för sina två evangelisters underh. 200: —
1011. M. E., Till Olga Styrelius, att anv. efter gottf. 20: —
1015. Redbergslids syförening, Göteborg, för underh. av lärare och evangelist i Mienchih 200: —
1017. M. Å., Hålland, till I. Ackzell för »Kassiablommans» räkning 10: —
1046. Syfören. »Ljusglimten», Duvbo, till Barnh. i Sinan 300: —
1047. A. H., Sala, till d:o 15: —
1048. I. F., Alingsås, till Maria Nylin, att anv. efter eget gottf. 50: —
1052. »Från de vanliga vännerna», gm K. W., till Frida Prytz till d:o 35: —
1057. »M. P., Ps. 103: 2», till Barnh. i Sinan 115: —
1058. Alingsås mfgs syförening, för en skolgosses underh. 80: —
1065. E. J., Björköby, till C. Blom, att anv. för de nödl. 10: —
1066. H. J., Huskvarna, till Maria Pettersson, till Barnh. i Sinan 100: —
1069. E. Bz, till Henrik Tjäder att anv. efter gottf. 25: —
1070. »T. T.», till d:o för d:o 25: —
1071. Daggryningen i Skellefteå, till Estrid Sjöström, för kvinnoskolan i Hancheng, gm A. B. 50: —
1072. Th. S., till Gerda Carlén, att anv. eft. gottf., gm S. L., Ystad 25: —
1081. Daggryningen i K. M. A. för flickskolorna i Kina 3, 250: —
1092. Skolbarnen i Överbyns småskola, till ett barn i Barnh. i Sinan gm E. G., Vigge 4: —
1096. »Svensk kvinna», till Ida Ringberg, att anv. för någon kineskvinnas uppmuntran 20: —
1115. Daggryningen i Skellefteå till Malte Ringberg att anv. enl. överensk. 150: —

Kr. 5,054: —

Allmänna missionsmedel	**26,387: 17**
S. M. K:s Pensionsfond	**550: —**
Särskilda ändamål	**5,054: —**
Summa under juni månad 1929	**Kr. 31,991: 17**

Med varmt tack till varje givare!

»De, som förbida mig, komma icke på skam.»
Es. 49: 23.

Nödhjälpsmedel.

W., Sthlm, 10: —; K. G. H., Mariedam, gm Sv. Morgonbladet, 10: —; N. O., Lima, 150: —; Fam. B., Torrskog, 30: —; Kramfors Luth. Mfg, av onämnd vän, gm A. N., 100: —; S. A., Gualöv, 15: —; L. M., Karlsborg, 14: —; C. J., Järnboås, 11: 50; M. R., Malmö, 20: —; E. M., Kumla, till nödhjälp i Shansi-provinsen, 5: —; Onämnd, gm E., Sthlm, 5: —; K. S., Östersund, 10: —; Insaml. inom Åby församl., gm M. E. B., Läckeby, 295: —; »Eli och Anna», gm E., Norberg, 50: —; Infl. gåvor genom Svenska Missionsförbundet, 4,000: —; G. H., Västervik, 3: —; A. H., Munsö, 5: —; H. och I. J., Gbg, 30: —; Börje missionsförsamling 200: —; L. W. L—n o. E. N—n, Örebro, 100: —; C—a, gm Ev. Fosterlands-Stiftelsen, 600: —; A. L., Varola, 10: —; »Onämnd» gm G. K., Gbg, 10: —; B. S., Malmköping, 10: —; F. E. S., Enånger, 100: —; En skolklass i Malmö, till de hungr. Kinabarnen, gm L., 10: —; P. E. G., Nora, 10: —; F. H., Sandviken, 20: —; A. Z., Hälsingborg, 10: —; A. de B., Katrineholm, 5: —; J. N., Kläckeberga, 10: —; A. M. 50: —; F. H., Duvbo, 20: —; Ett tackoffer 10: —; Insaml. i Uppsala, gm M. N., 307: 95; I. R., gm H. H., Malmö, 5: —; S. L., Flugeby, 5: —; »Små korn för de hungrande i Kina» av onämnd 20: —; K. L—t, Växjö, 10: —; P., Vejde, 5: —; B. S., Uppsala, 10: —; S. B., Stånga, 20: —; T. H., gm H. H., Malmö, 50: —; Koll. i Grolanda kyrka, gm Svenska Kyrkans Missionsstyrelse, 37: 30; C. J. E., Tostared, 10: —; Insaml. gm »Sydposten», Malmö, 80: —; Missionsvän, gm N. S. L., Överum, 5: —; G. L., gm H. B., Hova, 5: —; F. B., Ovesholm, 60: —. **Summa Kronor 6,568: 95.**

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Innebörden av kallelse till helig tjänst. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — S. M. K:s missionsstationer. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Den port är trång... som leder till livet. — Från När och Fjärran. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.

N:r 13. ÅRG. 34. 10 AUGUSTI 1929. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Deltagare i S. M. K:s Bibel- och Ungdomsvecka i Skellefteå, juni 1929.

DU SKALL ICKE MISSBRUKA DIN GUDS NAMN!*

»Du skall icke missbruka Herrens, din Guds namn, ty Herren skall icke låta den bliva ostraffad, som missbrukar hans namn.» 2 Mos. 20: 7.

Det kan kanhända synas ganska egendomligt och kanske till och med omotiverat att läsa detta bibelord såsom en text vid en missionärsavskiljning, även fastän det är dagens högmässotext. Det är ju ett ord emot svordomar, ett ord, som förbjuder vanhelgande utav Guds namn. Är det då ett ord, som i sig innehåller ett budskap till oss missionsvänner och missionärer? Är det månne ett ord, som i sig innesluter något, som Gud vill säga sin tjänarinna, som i dag går att viga sitt liv till hans tjänst därute i Kina?

Ja, så synes det åtminstone mig vara fallet. Jag vill såsom ett personligt vittnesbörd säga, att detta ord har kommit till mitt hjärta. Jag har känt, att jag behövde få lyssna till det, och jag ville så innerligt gärna, att det nu skulle komma till Edra hjärtan och att vi alla skulle få känna, att vi hade något att få även ur det ordet.

Det som allra först gjorde, att det riktigt trängde in i mitt inre, det var orden: »D i n G u d s n a m n». Det stod inte endast: Du skall icke missbruka Herrens namn, eller du skall icke missbruka Guds namn, utan det stod: Din Guds namn. Det där lilla ordet »din», det synes mig tyda på, att detta ord är verkligen talat till dem, som hava Gud såsom sin Gud. Det är icke endast ett ord till dem, som stå utanför, utan det är ett ord till dig, du som i sanning kan säga: Min Gud.

Sedan var det ett annat ord i denna korta text, som kom som ett nytt hammarslag och riktigt hamrade in det i mitt medvetande, och det var ordet: »D u skall icke». Herren talar till sitt folk, det är sant. Men när han talar till folket, då talar han icke till dem allesammans i allmänhet, utan han kommer till mig personligen och säger: D u s k a l l i c k e missbruka mitt namn. Och så kommer han även till eder var och en: D u s k a l l i c k e missbruka Herrens, din Guds, namn.

Huru kunna då vi missbruka Guds namn, vi som tro på Gud, vi som älska honom, vi som icke önska något högre än att få tjäna och förhärliga honom?

Jag undrar, om inte missbruket av Guds namn först och främst så ofta sker i vårt inre, i v å r t a n k e v ä r l d. Jag läste för någon tid sedan ett uttryck, som fastnade i mitt minne: »Tänkandet är ett samtal med sig själv.» — Nåväl, då du och jag »samtala med oss själva», då våra tankar tänka det ena efter det andra, det som ingen människa på jorden hör, ingen människa på jorden kan fatta, huru är det med de tankarna? Kan det månne vara så, att de äro ett missbrukande utav Guds namn? Den frågan blir nog så allvarlig och tränger oss icke minst in på livet, då vi ihågkomma, att Herren Jesus själv säger: »Varav hjärtat är fullt, därav talar munnen.» När allt kommer till allt, så är det väl så, att våra tankar, de

* Anteckningar från en predikan av missionssekreterare *M. Lindén*, hållen vid missionshögtiden med missionärsavskiljning i Missionskyrkan Valhalla, Stockholm, den 12 maj 1929.

taga sig så småningom uttryck i ord. Om det finns något missbruk utav Guds namn i tankarna, så kommer det missbruket så småningom även att taga sig uttryck i ord. Det är någon, som till och med har gått så långt, att han har sagt: »Hav akt på dina tankar, och dina ord skola hava akt på sig själva!»

Det är emellertid, som jag redan antytt, icke endast i våra tankar, som vi kunna missbruka Guds namn, utan det är även i våra ord. Det kanske icke vore ur vägen att idag på reformationsdagen åtminstone i förbigående erinra om, vad Herrens tjänare Luther sade för att förklara, vad det är att icke missbruka Guds namn. Det är, säger han, »att man icke skall åberopa eller föra på tungan Guds namn, när hjärtat menar annorlunda än man talar.» — Vänner, hur lätt går det inte för oss att så missbruka Guds namn! Huru lätt går det inte att på tungan och läpparna föra ett tal, som inte är fullkomligt sant; som inte är riktigt vad vi i det innersta utav våra hjärtan mena. Är det inte sant, vad Luther också säger: »Denna vackra dygd hava vi alla tyvärr av naturen, att eho som bedrivit något skälmstycke eller ogärning, han söker strax att överskyla det, på det ingen skall få höra eller veta därav.» — Ja, den »vackra dygden», den ha vi nog, även vi missionsvänner och missionärer. Huru väl behöva vi icke uppmaningen: Du skall icke missbruka Herrens, din Guds, namn.

Det är emellertid icke endast orden oss människor emellan, som vi i detta sammanhang böra tänka på. Det gäller även våra böner till Gud. På många ställen i bibeln varnas och förmanas vi i detta hänseende. Jag vill endast erinra om vad som står i Pred. 5: 17: »Var icke obetänksam med din mun och låt icke ditt hjärta förhasta sig med att uttala något ord inför Gud.» Vi behöva något utav den heliga vördnad inför Gud, som gör oss fruktande och bävande för att på något sätt i vårt tal vanära Guds namn. Och ändå, det som i detta ord har gripit mig mera än något annat, det är inte det, som jag nu sagt, att vi behöva ihågkomma, detta som gäller våra tankar och ord. Det är snarare det, att vi behöva komma ihåg, att ej missbruka, vanära Guds namn i våra handlingar.

Det finns ett bibelord, som jag kom att tänka på just i detta sammanhang, och som blev så allvarligt gripande för mig. Det är ett ord, som profeten Hesekiel uttalar om judarna. Vi minnas, huru de i bokstavlig mening voro mycket rädda för att på något sätt missbruka Guds namn. De vågade ju icke ens taga det namnet på sina läppar. Det gick så långt, att man icke ens säkert vet, huru det namnet skall uttalas. Så angelägna voro de att icke missbruka Guds namn, och ändå säger profeten Hesekiel i det 36 kap.: »Men till vilka folk de än kommo vanärade de mitt heliga namn, i det att man sade om dem: 'Detta är Herrens folk, och de hava likväl måst draga ut ur sitt land.'»

Jag ville, att detta ord riktigt skulle tränga in i djupet av våra hjärtan. Detta var Herrens folk, och likväl, ja, därför var det sant om dem, att de

drogo vanära över Guds namn. Vi missionsvänner, vi vilja väl i alldeles särskild mening vara ett Guds folk, ett Herrens folk, men då gäller det också att icke i våra handlingar draga vanära över Guds namn. »Du skall icke missbruka Herrens, din Guds, namn.»

Vi skulle väl dock inte endast samlas omkring detta lagbud, i all synnerhet då i lagbudet finnes ett det allra härligaste evangelium. O, att lagbudet såsom sådant finge bereda rum för det evangelii budskap, som är inneslutet däri. Ordalydelsen är: Du skall icke missbruka, ej: Du skall icke bruka. Det är sålunda, Gud vare tack och lov, tillåtet att bruka Guds namn. Det är också möjligt att bruka Guds namn i tankar, ord och gärningar.

Beträffande tankarna vill jag erinra om Fil. 4: 6, 7: »Gören eder intet bekymmer, utan låten i allting edra önskningar bliva kunniga inför Gud, genom åkallan och bön, med tacksägelse. Så skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara edra hjärtan och edra tankar i Kristus Jesus.» Det är alltså möjligt för oss att förebygga, att vi i våra tankar missbruka Guds namn, att i stället få dem bevarade i Kristus Jesus. Och sättet är ju inte märkvärdigt, något, som vi inte kunna fatta: Gören edra önskningar kunniga inför Gud i åkallan och bön, med tacksägelse.

För henne, som idag skall avskiljas för missionsarbetet därute i Kina, skall det förvisso bli mer än en gång, som fienden gör sitt anlopp mot tankevärlden och söker att där införa sådant, som blir till ett vanärande av Guds namn, ett missbruk av Guds namn. Men genom åkallan och bön, med tacksägelse, kunna tankarna bliva bevarade i Kristus Jesus. När mörkrets makter börja sin strid och icke minst inrikta sig på att föra in själviska, sorgsna, bedrövade, kanske på ett eller annat sätt orena tankar, tankar som vanära Guds namn, då kan ändå Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara tankarna. Och jag behöver ej tillägga, att kan Guds frid göra det därute i Kina, så kan Guds frid även göra det i Stockholm och Sverige.

När det sedan gäller våra ord, så bli de, om Kristi ande får vila över oss, ej ord, som draga ned Guds namn. Då blir det i stället ord, uttalade i vördnad inför den levande Guden, vår himmelske Fader. Och ändå blir det icke något stelt och tungt, utan det blir såsom Herren Jesus själv gav exempel på, då han lärde oss att bedja: »Fader vår som är i himmelen». Uttrycket »i himmelen» talar om Guds höghet, om hans storhet och härlighet, och uttrycket »Fader vår» om den innerligaste gemenskap med honom.

Vidare kan jag ej annat än i detta sammanhang erinra om förmånen att få bruka Guds namn i våra böner. »Allt vad i bedjen Fadern i mitt namn det skall han göra eder.» Så få vi bruka Guds namn, och detta är ett bruk av Guds namn, som våra missionärer såväl som missionsvännerna här hemma riktigt behöva begagna sig av. Att bedja i Jesu namn, det är »att bedja i Jesu gemenskap, efter

hans vilja och i förlitande på honom». — Huru underbart, att vi få bedja i Jesu namn och då äga löftet, att allt, vad vi bedja i det namnet, det skall varda oss givet.

Vad skall man sedan säga när det gäller bruket av Guds namn i handling, i vår dagliga gärning. Tiden är kort, men jag vill i alla fall erinra om att vi äro »levande brev», såsom aposteln uttrycker det. Det betyder, att vi genom vår vandel skola föra fram budskapet om Herren Jesus, vår Herre och Frälsare.

Den första tiden, som våra nya missionärer tillbringa i Kina, blir tungan stum, även om den har varit rätt så ledig här hemma. Men kineserna se de nya missionärerna och läsa den skrift, som skrives genom deras liv. När jag reste ut till Kina, sade missionär Anderson till mig: Det är märkvärdigt, vad kineserna äro skarpsynta. De bilda sig snart en uppfattning om missionärerna, och det är märkvärdigt, huru fort de se, vad missionärerna gå för. — Ja, man blir ett brev från första stund, och vi behöva omsluta de nya missionärerna med våra förböner och bedja, att de såsom levande brev må föra med sig ett gott budskap. Men icke är det endast för dem, som vi behöva bedja den bönen. Det är en bön, som vi behöva bedja även för oss själva. Är det inte en fruktansvärt rannsakande fråga: Vad läsa de, som se mig i mitt dagliga liv? Jag, som bekänner mig tillhöra Jesus Kristus; jag, som sålunda bär hans namn, har hans namn skrivet på mig, vad läsa de i mitt liv?

En av de första kineser, som jag träffade ute i Kina, såg så strålande glad och lycklig ut. Jag kom därför att säga till missionär Anderson: Det var märkvärdigt, vad den där evangelisten ser glad ut. Han svarade: Ja, han har fått föra många till Gud genom sitt glada utseende. Kineserna, som sågo honom så glad och som kände honom förut, frågade: Hur kommer det sig, att du som förr såg så bedrövad ut, nu synes så glad? — Så fick han tillfälle avlägga vittnesbörd om glädjen Gud giver och föra den ene efter den andre av sina gamla vänner till Herren Jesus. Han gjorde ett gott arbete. Han var ett levande brev. Och därtill äro även vi kallade.

Nyss erinrade jag om orden hos profeten Hesekiel, då Herren klagar över judarna, att de hade dragit vanära över Guds namn. Då säger också profeten litet längre ned: »Jag vill nu helga mitt stora namn, som har blivit vanärat bland folken, i det I haven vanärat det bland dem; och folken skola förnimma, att jag är Herren.» Det var det, som gjorde Gud så bedrövad, att folken icke fingo förnimma, att han var Herren. Det folk, som bar hans namn, vanärade detta, och så fingo icke de, som icke voro hans, förnimma, att han var Herren.

Herren längtar den dag som idag är efter att folken skola få förnimma, att han är Herren. Han väntar, att vi, som bära hans namn, skola stå till hans förfogande, så att han kan få använda oss såsom redskap och genom oss låta andra få förnimma, att han är Herren. Det är därtill, som han har kallat sin tjänarinna, som vi

idag få avskilja. Det är därtill, som han kallat oss en och var.

Alla få vi träda in i kallelsen på det sätt, som Herren visar det vara sin vilja för oss, genom bön, genom offer och genom att i det dagliga livet vara levande brev, skrivna icke med bläck utan med Guds Helige Ande. Det är därtill, som han kallat oss. Give han oss då nåd att motsvara denna heliga och härliga kallelse! — Du skall icke missbruka Herrens, din Guds, namn. Men du får bruka det till Guds ära och till hans namns förhärligande.

Skellefteåminnen.

»Berget där Herren låter se sig»... Det var säkert på det berget, vi bodde under de soliga dagarna i Skellefteå under Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsvecka. Det var sol därute över den storslagna Norrlandsnaturen, och detta framlockade tack ur våra hjärtan till vår käre himmelske Fader, som ordnade det så väl för oss, även vad det yttre beträffade. Men det var inte den solen, vi voro mest tacksamma för. Den stora ungdomsskara, som samlats i den forna seminariebyggnaden, som så välvilligt ställts till vårt förfogande, hade endast en önskan, densamma som grekerna buro på en gång: »Vi skulle vilja se Jesus» — och vi fingo se honom. Liksom solens strålar utan buller utför de mest genomgripande revolutioner i naturens värld, så verkade »Rättfärdighetens Sol» ibland oss. Vi förnummo, att det var stora ting, som skedde där i det tysta, och kanhända skall först evighetens dag avslöja allt, som Guds Ande fick utföra under dessa dagar. Vi voro på berget inför Herren, och han kom till oss i ljudet av en sakta susning. Vi stodo på helig mark.

I Solsidans trädgård.
Foto: M. Bäärnhielm.

Redan den första kvällen, vi voro samlade, fingo vi erfara att Herren berett allt för oss. Kinakretsen i Skellefteå hade anordnat välkomstmöte, och nog kände vi, att vi voro välkomna. Därom vittnade de varma välkomsthälsningarna på såväl vers som prosa, de hjärtliga handtryckningarna, de soliga blickarna och de du-

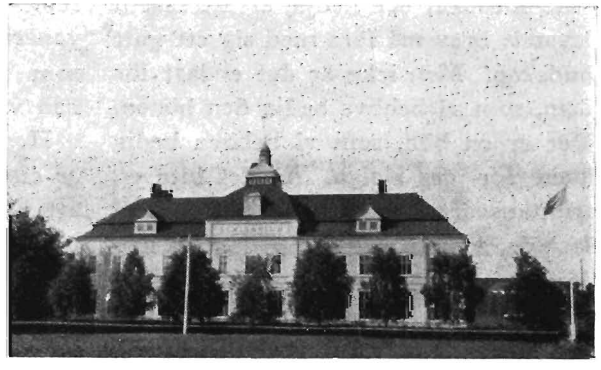

Seminariet i Skellefteå.
Foto: M. Lindén.

kade teborden. Men inte minst förstodo vi det av den kärleksfulla omtanke, som låg bakom de anordningar, som vidtagits för att bereda oss mötessal, och flera sovrum, ja t. o. m. ett särskilt bönerum, där vi i stillhet kunde få draga oss undan och tala med Gud. Och det rummet blev också till vad det var ämnat, ett bönerum, men inte bara där utan även i angränsande rum kunde man se knäböjande ungdomar, som kämpade sin kamp med Gud eller redan tackade för seger.

Bibelstudierna voro för oss verkliga högtidsstunder. Det var omkring »Jehovanamnets rika innebörd» vi fingo samlas. »Det namnet omfattar himmel och jord och all gudomlig härlighet.» »Israels folk fruktade att nämna det namnet — i våra dagar vill man genom otro fråntaga oss det.» Men vi få komma Gud så nära. Vi få nämna honom vid namn — namn så dyrbara som dessa: »Herren förser», »Herren din läkare», »Herren ditt banér», »Herren vår frid», »Herren vår herde», »Herren vår rättfärdighet». Den stora innebörden i Jehovanamnet blev inte känd förrän vid det stora frälsningsundret i Egypten. *Namnet* och *frälsningen* hör ihop. »Du skall giva honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder»...

Gatan, vi vandrade, då vi gingo till de gemensamma måltiderna.
Foto: M. Lindén.

Utanför ingången till Seminariet.
Foto: M. Lindén.

De olika missionsföredragen gåvo oss en inblick i S. M. K:s uppkomst och utveckling samt dess nuvarande ställning och behov. En alldeles särskild förmån var det ju, att av S. M. K:s egen vördade veteran och pioniär, missionsföreståndare Folke, få höra något om S. M. K:s allra tidigaste början. Tydligt insågo vi, att S. M. K. inte tillkommit på grundval av någon mänsklig organisation eller till följd av några på förhand uttänkta planer, utan helt enkelt som svar på en kineskvinnas förtvivlade kamp i hedendomens mörker. Under två år kämpade hon sin kamp i väntan på en missionär, och under samma tid kämpade den unge studenten Erik Folke sin kamp i hemlandet, och så möttes de båda. Men hon var bara en representant för de millioner, som ropade på hjälp, och så har S. M. K. måst utvidga sitt fält som svar på enträgna böner. På så sätt har S. M. K. fått ett till synes allt för stort fält, men vi kunna

Kaffe serveras i seminarieparken.
Foto: M. Lindén.

inte hjälpa det, Gud har givit oss det, och detta fält ropar på flera arbetare. Särskilt höjes under denna tid en allvarlig bön om flere unge män. Var äro männen, som vilja träda in i de glesa leden?

Under en blick på Kinas karta fingo vi en föreställning av att Kina liknade en hjälplös man med uppsträckta armar, och vi kände, att detta var inte endast en geografisk bild, utan att bakom denna bild låg den djupaste verklighet, vad Kinas nuvarande såväl materiella som andliga tillstånd beträffar. Är inte Kina den gamle mannen, som vaknat upp ur sin tusenåriga sömn, och som nu, yrvaken och sjuk ropar på hjälp? Under stunder som dessa skar det macedoniska ropet: »Kom hit över och hjälp oss», genom den unga skaran.

De nu nämnda mötena höllos i seminariebyggnaden, men dessutom voro såväl stadens kyrka som bönehus samt den vackra landskyrkan välvilligt upplåtna för oss. Vid ett möte i bönehuset avgåvo de närvarande missionärerna vittnesbörd om sin omvändelse och kallelse till missionsfältet. På många underliga och olika vägar hade Gud fört fram sina sändebud till samma mål. Liksom ej ett blad eller en blomma liknar en annan i naturens värld, så äro vi människor olika, och i sitt handlingssätt med oss behandlar Gud oss också som individer, men ett var gemensamt för alla vittnesbörden: »Herrens nåd är det»...

Kvällen på »Vitberget», då vi blickade ut över havet, och skogen låg under oss som en grön sammetsmatta, i vilken Skellefteåälven ringlade sig fram som ett brett silverband därnere i dalen, och där de mörka granarna speglade sig i skogstjärnen vid bergets fot, är inte att förglömma.

På söndagen samlades vi till förmiddagens gudstjänst i den vackra landskyrkan, och på aftonen samlades vi till en gripande avslutningshögtid med nattvardsfirande i stadens kyrka. Sent skall den stunden glömmas då den stora unga skaran kom »som daggen ur morgonrodnadens sköte» och mötte upp omkring Herren själv.

Det var redan sent, då vi kommit hem från söndagens sista möte, som hölls i bönehuset, men vi kursdeltagare måste ändå ha en stund för oss själva hemma på seminariet, innan vi skildes. Det var med en djup känsla av tacksamhet och glädje blandad med vemod inför avskedet, som vi sjöngo: »Tänk när en gång vi samlas skall i himlens fröjdesal». Vår tacksamhet till Gud uttryckte vi i »Tack min Gud för vad som varit». Och då vi alla till sist fattade varandras händer och sade: »Gud vare med oss alla», då kände vi, att »Kinalänken» knutits fast vid Kristus, och att den ena länken fogats tätt till den andra i fagra Norrlandsbygder.

En deltagare.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Utresande missionärer.

I förra numret av vår tidning meddelade vi, att fem missionärer: *Ester Berg, Hanna Wang, Ingrid Israelsson* samt *Martin* och *Vilhelm Bergling*, i höst skulle

utresa till Kina, och att deras avresa var bestämd till den 27 aug.

Dessa planer ha nu blivit förändrade i så måtto, att resan i stället enligt nuvarande planer kommer att företagas via Suez. Spänningen mellan Ryssland och Kina har gjort denna omkastning nödvändig, i det att ovisshet härigenom blivit rådande beträffande möjligheten att komma fram till Kina vid resa genom Ryssland.

Tiden för avresan från Stockholm kan ej nu angivas, men vi hoppas att den ej skall bliva alltför mycket fördröjd. Låten även denna sak få bliva föremål för förbön!

Hungersnöden i Kina.

Enligt meddelanden i de senast ankomna breven från Kina har Gud besvarat mångas böner och låtit regn falla på flera platser inom det område, där vi ha vårt arbetsfält. Vi veta ej, om höstskörden härigenom är säkerställd över hela vårt fält, men det synes åtminstone vara hopp om skörd över större delen av fältet, och därför äro vi synnerligen tacksamma. »Tacken med oss Herren och loven hans heliga namn!»

Må vi dock alltfort ihågkomma de hungrande i våra förböner! Såsom synes av de brev, som nu äro införda i detta nummer av vår tidning, kommer ju nödtiden att vara ännu en tid framåt, och även sedan skörden bärgats, blir det nöd för många, vilka nödgats sälja sin jord för att kunna uppehålla livet under hungersnöden eller på annat sätt få lida av följderna från denna svåra tid. Bedjen att detta svåra i Herrens hand må förvandlas till seger för hans rike!

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Såsom synes av artikeln angående Bibel- och Ungdomsveckan i Skellefteå, som återfinnes på annat ställe i detta nummer av vår tidning, var denna vecka rik på välsignelser. Då detta kommer våra läsare till handa pågår v. G. vår vecka på Steninge. Rätt många deltagare äro anmälda, och vi vänta, att Gud då skall giva oss rik välsignelse. Tacken med oss Gud för vad han gav oss i Skellefteå och bed om stora ting även för veckan på Steninge! Vi äro svaga, men hans kraft fullkomnas i svaghet.

Sjuk missionär.

Enligt mottaget meddelande insjuknade missionär fröken *Maria Björklund* kort efter sin ankomst till Kina och blev av läkare tillrådd att resa till Peiping (f. d. Peking) i och för läkareundersökning och för att erhålla läkarevård. Enligt de senaste underrättelser vi haft från henne befann hon sig därstädes, och läkaren hade förklarat, att hon måste vistas på en plats, där hon kunde erhålla läkarevård. Hon planerade därför att under sommaren vistas i Chefoo, där hon också skulle få sällskap med en annan av våra missionärer, fröken *Minnie Nicholson*, som ämnade vistas där i sommar.

Det är givetvis en stor missräkning för fröken Björklund att så kort efter ankomsten till Kina bliva hindrad av sjukdom. Vi kunna ju ej heller förstå, varför Herren tillåter detta att ske, men vi veta, att »allt vad han gör är gjort i trofasthet», och att »för dem som älska Gud samverkar allt till det bästa». Må Missionens vänner bära fröken Björklund i uthållig förbön!

FRÅN MISSIONÄRERNA

Gud är trofast.

(Utdrag ur privatbrev.)

Swedish Mission, Yuncheng, Sha,
den 12 juni 1929.

Nöden blir större och större. Hur tacksamma voro icke Maria och jag för de pengar, vi fingo för de hungerlidande från L. M. F.! Vi hade förut fått $ 100 för att öppna en »fattigskola» för flickor. Vi togo då emot 20 sma fattiga barn. De komma till oss på morgonen och få vid 9-tiden så mycket tjock hirsvälling, de

kunna äta. Efter denna frukost ha de lektioner till kl. 3, då det andra målet serveras, också det bestående av välling. På söndagarna få de efter gudstjänstens slut ett bröd var, innan de gå hem, i st. f. välling. Till denna välling serveras uppskurna saltade morötter, det billigaste, som finns i väg av grönsaker. För denna skola ha vi engagerat en från vårt seminarium utgången småskollärarinna, som haft praktik i 1 ½ år. Hon reder sig mycket bra med dessa små nykomlingar, som nog ibland äro rätt så vilda.

Då vi fingo pengarna från L. M. F., beslöto vi att taga emot ett tiotal barn till, så nu ha vi 30. Vi hade beställt ett större förråd av hirs i en affär, då vi förutsågo, att priserna skulle stiga. Så en dag fingo vi höra, att priset på säd hastigt sänkts betydligt. All säd skulle säljas till ett bestämt pris. Resultatet blev, att militärerna gingo till butikerna, där förråden funnos, och buro bort så mycket, de kunde få fatt uti. Sent en kväll måste vi taga hem allt vi beställt, eljest kunde det hänt oss, att vi förlorat alltsammans. Nu ha vi hirs inne för åtminstone juli månad för dessa fattiga flickor, och jag skulle tro, att det räcker ett stycke in i augusti. Vår bön är, att dessa barn ej blott måtte räddas från svältdöden, utan att de också här måtte få lära känna sin Frälsare och så bliva räddade från evig död.

Vi ha under våren också haft en annan skola i gång, nämligen en skola för kvinnor. Den började den 25 mars och fortgick till den 6 juni. Med vår egen kvinna ha vi haft 17 elever i olika åldrar, från 14—59 år. Av dessa ha 5 bott hos oss, och de andra ha kommit på morgonen och gått hem efter lektionernas slut på e. m. Somliga ha gått hem på middagarna för att laga mat åt de sina, andra ha haft bröd med sig och ätit här. Det har varit mycket roligt att undervisa dem. De ha också visat en sådan tacksamhet, för vad de fått av hjälp. En präktig, gudfruktig småskollärarinna har biträtt mig i detta arbete.

Frida Prytz.

Välsignelse skall följa.

(Utdrag ur privatbrev.)

Hoyang, She. N. China 8/4 1929.

Torkan fortfar, kommer ej regn snart, kunna de arma ej få så sin vårsäd. Ett par gånger har det kommit regn, men ej så mycket, att det blivit takdropp ens. Vi kunna ej uttala vårt djupt kända *tack* till svenska vänner för den stora hjälp, de sänt.

Ni skulle sett en kvinna, då hon fick hjälp. De hade sålt sina jordbruksredskap för att kunna köpa mat, men nu stodo de där tomhänta igen. Blicken var så hopplös, men när hon fick hjälp, blev den så full av tacksamhet. Folk går och säljer alla slags träd för att få bröd. Mandarinen har påbjudit att träd skola planteras på gatorna, emedan soldaterna tidigare huggit ned träden för att få bränsle. Vi ha också planterat inne på gårdarna. Vad den lilla trädgården är för mig nu, när jag är så klen, kan jag icke säga. Jag tackar ofta Gud för den lilla platsen.

Vi ha på dessa 36 år icke varit med om sådan nöd i vårt distrikt. Då möjlighet att hjälpa kommer, kunna vi endast stå stilla och säga: »Store Gud! Tack!» — Lönen väntar och skall utdelas en gång till hans trogna skaffare.

I vår flickskola ha vi tagit in några frielever och få nog taga in några till, som det fattas mat för. Vi ha 18 nu i flickskolan, den 19 kommer idag. Vi ha en snäll, god, gudfruktig lärarinna, f. d. elev, och läraren Hsüin är trogen på sin plats som förut.

Här finns en man, som vi bruka kalla »Solen», ty hans ansikte strålar alltid. Idag hade dock »solen gått i moln»; ögonen voro fyllda av tårar. Han har stor familj och svårt att skaffa bröd. Jag sade, att vi kanske kunde taga någon av flickorna i skolan, och då log han genom tårarna. Jag lovade att tala med Robert därom, när han kom hem.

Våra möten äro väl besökta. I 2 Kon. 8: 1 står: »Herren har bjudit hungersnöden komma.» Herren står även bakom denna nöd och skall låta välsignelse följa. Han

kallar och samlar härigenom folk och öppnar nya dörrar för oss. Vi skola prisa Gud för denna nöd en gång, även om den nu trycker. Vi äro glada att få stå här, bara jag vore litet starkare.

I Herren tillgivna

Dagny Bergling.

Åter ett stormöte.

Med skäl kan det kallas så. Personer från 5 eller flera domsagor hade infunnit sig, alla dock våra egna församlingsmedlemmar. Deras antal anses ha uppgått till mer än 300, och omkring 200 deltogo i nattvardsgången, som för en stund sedan avslutades. 35 infunno sig i hopp om att undfå dopet, varav 27, 14 kvinnor och 13 män, enhälligt godkändes av församlingen.

Uppmärksamheten och glädjen har också varit stor. Endast kollekten var liten. Det förvånar dock ingen, som vet, att nästan alla leva på svältgränsen. Aldrig har jag sett dem spisa så svart bröd som denna gang, och mången hade fått vara utan mat, om ej vi skaffat dem sådan. Ännu har ej vårregnet kommit, så att de kunnat så. Och även om det härligaste regn fölle i natt, dröjde det 4 månader, innan det fyllde deras skäppor med mjöl.

En av våra unga sade mig för ½ timme sedan: »Min hustru och jag måste komma och se missionären denna gång, ty det torde bli den sista. Vi äro beredda på att bli uppslukade av hungersnöden.» Jag tackar Gud, att missionsvännerna hemma satt mig i stånd att ge en skäppa mjöl åt honom.

Flera underbara vittnesbörd om Herrens frälsande makt ha vi fått höra under mötet. Gud har varit oss mycket nära, för vilket allt vi prisa hans heliga namn.

Med vördsam hälsning till alla våra missionsvänner.

I Herren, — Eder

Robert Bergling.

Hancheng den 5 maj 1929.

Då vägen blir stängd.

(Utdrag ur privatbrev.)

Nästan ett halvt år har nu förflutit, sedan jag skrev mitt förra brev. När jag ser tillbaka på mitt första halvår i Kina, så fylles min själ av tack och pris till Gud. Ja, jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta, jag vill förtälja alla hans under. Jag vill lovsjunga ditt namn, du den Högste.

Den rikt välsignade Yangchowtiden är nu förbi, och den stora syskonskaran är skingrad. Några av mina ljusaste minnen från den tid, som jag hade förmånen att få tillbringa på språkskolan, äro de gemensamma stunderna kring ordet och bönen. Lördagsmorgnarna voro för det mesta avskilda för fasta och bön. Jag har under den gångna vintern på ett alldeles särskilt sätt fått erfara saligheten av att vara allena med Jesus. Ja, Mariaplatsen vid Mästarens fötter är verkligen en försmak av vad som skall komma, då Jesus kommer att hämta oss till sig. Jag fick under studietimmarna såväl som i umgängelsen med kamraterna erfara Jesu ljuvliga närhet. O! huru stort att vara frälst för Blodets skull. Vilken underbar nåd av Gud att vi få tjäna honom, som älskat oss så, att han gav sitt liv i döden. Tänk att få vara hans medarbetare i det andliga räddningsarbetet, att få arbeta *med* Jesus, icke bara för honom. Ja, det kan ej fattas eller förstås, ej heller kunna vi med ord beskriva Guds oändliga nåd.

Vår föreståndarinna Mrs Macfarlane var till stor välsignelse och hjälp för oss alla, hon är en mycket varmhjärtad och andefylld Guds tjänarinna, som genom Guds nåd fått leda många till Kristus.

Redan i mars började den stora lyckliga »Yangchow-familjen» att minskas, och de knutna vänskapsbanden måste brista, nej, endast förlängas, ty de band, som binda Jesu lärjungar samman, kunna ej brista, föreningsbandet är Kristus själv. Den 23 april fingo vi, två engelska flickor och jag, order om att bryta upp. Då vi kommo till Shanghai, där vi skulle möta vårt ressäll-

skap, fingo vi veta, att vi måste vänta en vecka i Shanghai och resa den 2 maj. Under väntetiden fingo vi meddelande om att det tåg, som vi skulle resa med från Shanghai till Kaifeng, hade blivit indraget, och att vi således hade att resa med båt till Hankow och sedan med tåg till Chengchow o. s. v. Så efter ytterligare en veckas väntan lämnade vi Shanghai den 10 maj.

Glada över att nu vara på resa till fältet samt med resans mål i våra tankar anade nog ingen av oss, hur länge det skulle dröja, innan vi komme fram. När vi kommo till Hankow, mötte oss Mr Jones med underrättelsen, att alla tåg blivit indragna, detta på grund av de oroligheter, som utbrutit i Honan. Så var då vägen stängd.

Så tillstadde då Gud, att vi hindrades fortsätta. Vi kunna ej förstå varför, men Gud har nog någon mening även med denna väntetid.

Det dröjde ej länge, förrän vi alla kände oss hemma i Mr och Mrs Jones trevliga hem. Redan andra dagen voro vi i full gång med språkstudierna. Så ha nu fem veckor gått, sedan vi kommo hit, och vägen är ännu lika stängd. Vi komma att resa till Kuling nästa vecka, om Gud vill. Vet ej, när vi kunna fortsätta vår resa till fältet. Som förhållandena nu äro, ser det nästan ut, som om det skulle dröja till hösten, innan jag får komma till de kära svenska vännerna. Ja, allt ligger i Guds hand, och han leder ju allt till det bästa.

Karin Andersson.

"Avgudarna skola alldeles förgås."

Stadsguden i Kina skulle avsättas redan i december förra året. Så beslöts det under hösten av de mäktige i Nanking, »södra huvudstaden», som kalla sig centralregering. Detta måste ju dock av mindre moderna ledare anses som ett förmätet tilltag. Opposition uteblev ej heller. Därav kom det sig, att den livdömde, som levde som en vanlig dödlig för nära tusen år sedan, benådades för en tid av tre månader.

Ehuru det är åtskilligt utöver tiden, har man i de flesta städer ännu dragit sig undan utförandet av illdådet, som det i mångas ögon var. Men här i vår goda stad skedde det för ett par veckor sedan. En skara arbetslösa, som för nödhjälpsarbete i avlöning erhålla två mål grynvälling om dagen, fördes av en framstående man i staden, som har uppsikt över kommunalarbetena, till det kolossala templet utan att underrättas om avsikten. Detta senare för att förebygga avvikelse ur tjänsten.

Här tronade den väldige, som anses ha hand om människornas ve i dödsriket. Runt om i de många salarna stodo hans medhjälpare och underlydande i långa rader på samma sätt som i varje annan av de tusende städerna i detta land. Att klara av detta stora beläte var nu den första och största frågan. Med hackor och spadar kom man inte långt. Nej, vår gode man, arbetsledaren, klättrade upp i det väldiga gudaskötet med ett grovt rep och kastade en snara om halsen. Lyckligt nedkommen igen fick manskapet draga, och så störtade lerstoden med väldigt brak framstupa och slogs hjälplöst i spillror under kaskader av antikt damm. Efter några timmars arbete hade hela det övriga sällskapet — flera tiotal — rönt samma öde, och templet erbjuder nu en anskrämlig anblick.

Allt det myckna trävirket, stolpar och störar, som finnes i alla lergudar, samlades ihop och togs med som bränsle till vällingkokeriet. Det rådde stor förskräckelse i flera dagar bland de fattiga, fruktan för att maten, kokt över sådant bränsle, skulle komma att så småningom bekomma dem illa. Men ingenting sådant har inträffat.

Att inte ens någon av de i den förmenta vandalismen deltagande pa nagot sätt drabbats av vare sig olycka eller död är något, som uppmärksammats mycket i staden.

Ledaren för förödelsen, som har alla sina barn i vår skola, har emellertid

tagit vara gudstänster på större allvar. Hans hustru, förut likgiltig för evangelium, likaså. Hon är nu ivrig att lära och tro, ty, säger hon, när vi inte längre ha denna plats (templet) att fara till efter döden, gäller det att försäkra sig en annan mölighet. Måtte hon och alla andra finna vad de söka.

G. V. Wester.

K. F. U. K. Centralförening.

Även denna förenings årsberättelse visar prov på mångskiftande arbetsuppgifter, samt nitälskande kärlek och trohet. Att kärleken är uppfinningsrik visas bl. a. av en inkomstpost på kr. 539: 95 kallad »Garderobsinkomst». Årsberättelsen meddelar, att garderoben skötes av medlemmar, som efter en ofta lång och ansträngande arbetsdag tjänstgöra i garderoben till sena kvällen och därigenom ge föreningens ekonomi ett gott stöd.

Huvudkassan balanserar på en summa av kr. 250,521: 24. Föreningen har en representant inom S. M. K:s missionärskår, nämligen fröken Maria Björklund, vilkens underhåll under 1928 delvis utgått från Föreningen och som man hoppas även i fortsättningen kunna räkna som sin missionär. Vi äro tacksamma för det bistånd, S. M. K. sålunda får mottaga genom K. F. U. K:s Centralförening och tillönska medlemmarna i denna förening rik välsignelse och nåd till att även i fortsättningen bliva till stor välsignelse.

M. L.

Betels Barnmissionsförening i Malmö.

Denna förening firade den 1 sistlidne maj 42-årsmöte och har godhetsfullt till oss insänt sin till detta möte utgivna årsberättelse. Föreningen har under 1928 underhållit 6 skyddslingar, har åtagit sig att underhålla en evangelist och underhåller också en frisäng i Kingoy. En av de sex skyddslingarna är i Kina och till hans underhåll har under året lämnats kr. 150: —. Kassatablån visar, att inkomster och utgifter balanserat på kr. 1,303: 24.

Vi uttala till Föreningen ett varmt tack för bistånd även i vårt arbete och tillönska den rik välsignelse.

M. L.

Förändrade förhållanden i Kina.

Doktor Robert H. Glover påpekar, att det Kina, som fanns för trettio år sedan, ja, t. o. m. det som fanns för endast 20 år sedan, icke mera finns, utan att både land och folk ha fått nytt utseende.

Nya transportsystem, nya industrier, nytt sätt att kläda sig, ny etikett, nya sociala och moraliska förhållanden, nya idéer i fråga om uppfostran och annat nytt framträder överallt. Ett helt och hållet nytt politiskt system håller ock på att utprovas. Allt detta nya medför väl vissa fördelar för evangelisk verksamhet, men även en hel del svårigheter.

Under en nyligen företagen resa kom man till ett rikligt smyckat Buddatempel med pelare av finaste trädslag och upplyst av elektriskt ljus. Till detta såg man en familj fromma tillbedjare anlända i en ståtlig automobil och klädda efter det sista västerländska modet. Är ej detta en påminnelse om, att civilisationen med allt, som följer därmed, icke är nog för att fylla Kinas behov? Vidskepelse och självförgudning kan ändå behärska folkets hjärtan, och det är möjligt, att kulturella förbättringar kunna göra folket mindre mottagligt för det evangeliska budskapet, än det förut varit. Just nu i denna tid av omstörtning gives emellertid lägliga tillfällen, fulla av möjligheter för evangelii förkunnare.

Kinas nya inriktning.

Anpassning i förhallande till utländskt inflytande och grundlig prövning därav är det utmärkande för Kinas nya hållning snarare än kopiering och oreflekterat godtagande av allt utländskt, säger doktor Frank Rawlinson, bosatt i Shanghai. Under förflutna tider har Kina alltemellanåt haft förbindelser med utländska folk och religioner. Ibland har i samband därmed mottagna inflytelser riktigt uppslukats av kineserna, varpå buddismen är ett av de mest påtagliga exemplen.

Nu böjer sig Kina emellertid icke längre utan vidare för utländska inflytelser. I stället söker man att anpassa sig efter andras

tänkesätt och levnadsregler. Med detta i sikte utarbetas alla slags arbetsprogram. Det som kommer utifrån är alltså föremål för välvilligt studium, men endast det som anses vara gott godtages, och detta vill man så vitt möjligt omforma, så att det passar Kinas land och folk.

Under inbördeskriget de senaste åren har antalet väl utbildade och tränade kristna ledare avsevärt minskats. Den statistiska redogörelsen från en av de mera bemärkta kristliga organisationerna avslöjar detta faktum och visar, att orsakerna härtill äro synnerligen invecklade. En annan organisation hade nyligen behov av att erhålla 35 sekreterare, men visste ej varifrån de skulle få en enda av dem. Dessa svårigheter synas ej så mycket bero av brist på utbildningsanstalter eller på bristande system i utbildningen utan i stället mera ha sin grund i oförmåga att behålla medarbetarna, sedan de blivit utbildade.

Kristna ämbetsmän i Kina.

Av de tio ministrarna i den kinesiska regeringen äro sju kristna, och två av de sju voro förr K. F. U. M.-sekreterare. En av dessa två är H. H. Kong, ättling av Konfusius i rätt nedstigande led. Den andre är den välkände C. T. Wang, utrikesministern. Dessutom ha ej mindre än 150 f. d. K. F. U. M.-sekreterare inträtt i statens tjänst.

En kinesisk metodistprästs familj har gjort en synnerligen överraskande och enastående karriär. Det är Soongfamiljen. Två av döttrarna studerade vid Wesleyanska Högskolan i Georgia. Den yngre av dessa gifte sig sedan med nationalisternas store ledare: Sun Yat-sen och efter hans död åtföljde hon de nationalistiska truppstyrkorna på deras marsch mot norr. Hon blev så älskad och inflytelserik, att hon fick namnet »nationalisternas drottning».

Den äldre av dessa två systrar blev gift med H. H. Kong, den förut här ovan omnämnde ministern, och en broder, T. V. Soong, är Kinas nuvarande mycket betrodde finansminister. En yngre syster är gift med Chiang Kai-shek, som blivit kallad Kinas Mussolini. Fru Chiang säges vara en kvinna med ovanliga förmågor. Förslag har därför framställts, att hon skulle bliva borgmästare i Nanking, Kinas nuvarande huvudstad.

Den föregående borgmästaren därstädes blev nyligen avsatt, emedan han vid sitt bröllop förbrukat Mex. dollar 10,000: —(i svenskt mynt omkring 20,000: — kronor), och detta under en tid, då stor fattigdom och mycken nöd var rådande bland befolkningen.

Här omtalade kristna personligheter hava ej utvalts till att innehava sina ämbeten, emedan de äro kristna, utan emedan de hade de största förutsättningarna för att kunna utföra uppgifterna i samband med dessa höga ämbeten. De äro alltså exempel på nyttan av kristet inflytande vid karaktärsdaningen.

Jesu Kristi härlighet.

En afton såg jag på avstånd ett underbart ljus. Det glödde som purpur och strålade som tusen diamanter. Vad kunde det vara? Vad jag allra minst tänkte: Blott ett helt vanligt fönster i ett litet fattigt hus, vari den nedgående solen avspeglade sig. Detta fönster lyste, som om det själv varit en liten sol. Men den glans, som utgick därifrån, var icke dess egen, utan blott ett återsken av en annans härlighet. Sedan solen gått ned, såg jag intet annat än ett vanligt fönsterglas.

Jag har också sett människor, som i detta liv intagit en mycket ringa och oansenlig sällning, men från vilkas liv det dock utgått ett underbart ljus. Ringaktade av den stora världen ha de i sin omgivning lyst som diamanter. Var de gått, ha de avtorkat tårar, styrkt modlösa, kommit med hjälp till de hjälplösa, ha de sökt föra de vilsefarande till rätta, ha de tröstat de lidande. Och när jag betraktat dem, har jag tänkt: »Vilket himmelskt ljus! Varifrån härstamma denna kärlek och självförsakelse?» Men så har det visat sig, att det ljus, som strålat ut från dem, varit en avspegling av en annan härighet. De voro människor som jag men strålade av ljuset från ovan. Det var återskenet från *Honom*, som är solarnas sol, som gick ut från dem.

(Ur Sanningsvittnet.)

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juli 1929.

Allmänna missionsmedel.

1116. »Annie» 10: —
1117. »Tionde å arbetsförtjänst», gm H. I., Älgarås 10: —
1120. »En tacksamhetens blomma på vår kära Ingrids bår» 25: —
1121. R. L., Sthlm 20: —
1122. E. J., Vetlanda, »Tackoffer på 70-årsdagen» 50: —
1123. L. M. F., Gbg, till Frida Prytz och Maria Nylins underh. 900: —
1124. Stengårdens syfören. 260: —
1125. E. H., Uppsala 10: —
1126. E. H., d:o 10: —
1127. Ch. D. T. 100: —
1128. F. H., Duvbo, »tionde» 12: —
1129. A. J., Alingsås, sparb. 10: —
1130. I. T. B., offerkuvert, gm d:o 10: —
1131. »Dalecarlian» 20: —
1132. E. J., Boden, till Job. Aspbergs underh. 100: —
1135. »Herrens del» 200: —
1136. K. F. U. M:s Uppsvenska distrikt till Morris Berglings underh. 400: —
1139. Simtuna syfören. 50: —
1140. »Ps. 34: 6—7» 25: —
1142. A. S., Sthlm 50: —
1143. Hj. S., Uppsala 25: —
1144. Offerkuvert fr. Kinakretsen, Köping 20: —
1145. »Framnäs» 100: —
1146. Okänd givare, »tackoffer till Gud» 15: —
1150. O. von M., Sthlm 450: —
1151. Nordvästra syfören. 100: —
1152. Koll. fr. Vänner i Hasslerör, gm N. E. 51: 25
1153. De ungas syförening, Åstorp 100: —
1154. Kollekter vid Kinalänkens möten i Skellefteå 718: 76
1155. Orrträsk mfg, vid pastor Wassners besök 54: 69
1156. N. S., Skellefteå, till Estrid Sjöströms underh. 10: —
1157. Ida och Anna, Kristdala, till missionärernas utresor, gm A. D. 600: —
1159. S. U., Sthlm 761: 25
1162. Onämnd, Piteå 10: —
1163. D:o 5: —
1164. D:o 5: —
1165. E. A., Vetlanda 50: —
1169. Röks syfören. 50: —
1170. A. L., Grebo 25: —
1171. K. G., Sthlm 20: —
1172. Daggryningen i K. M. A., till Ester Bergs underh. 900: —
1173. K. F. U. K:s Centralfören. gm K. M. A., till Maria Björklunds underh. 450: —
1174. Onämnd, Vrigstad 5: —
1175. E. A., Vadstena, sparb. gm J. G. 10: —
1176. J. A., gm d:o 5: —
1177. »Tionde» 15: —
1178. Skolklass i Skåne, gm M. B. 10: —
1179. M. H., Kumla 5: —
1180. V. & C. E—n, Kumla 100: —
1181. A. J., Storvreta, »Tackoffer» 10: —
1182. Koll. i Oppeby kyrka 22: 50
1183. L. F., Hägerstad, resebidrag 50: —
1185. Koll. å K. F. U. M:s sommarhem, Kärsö, 14/7 16: 60
1186. Mellersta distriktet av Sveriges K. F. U. M., till I. & M. Ringbergs underh. 750: —
1187. Onämnd på postgiro 100: —
1190. Värna mfg 50: —
1191. Missionsfest i Ulriksdal 14/7 86: 50
1192. Resebidrag till Martin Bergling 10: —
1193. »Ps. 32: 10» 10: —
1194. »En Jesu vän» 50: —
1195. T. & K. G., i st. för blommor till Aug. Lundmarks bår, gm A. B., Skellefteå 15: —
1196. A. & V. E., d:o, gm d:o 10: —
1197. A. & J. S., d:o, gm d:o 10: —
1198. A. & A. L., d:o, gm d:o 15: —
1199. H. E., d:o, gm d:o 5: —
1200. S. N., d:o, gm d:o 10: —
1201. A. B., d:o 12: —
1202. Veckoslantar fr. A. B., gm d:o 5: —
1203. E. L., Dufed 50: —
1204. Vänner i Gottne, gm H. W. 18: 50
1205. Missionsstund på Norderön, gm d:o 22: —
1206. Onämnd L. M. F:are, gm d:o 5: —
1207. »Tionde» 6: —
1208. A. C. A., Chicago 13: —
1209. Syskonringen, Flisby 150: —
1210. Ur sparb., gm K. G., Flisby 10: —
1212. Öskeviks mfg, koll. vid Ingrid Israelssons avskedsmöte 37: —
1213. A. & A. P., Skillingaryd 50: —
1215. H. H., Sthlm 7: 75
1216. K. F. A., Sala 125: —
1218. B. E. D., gm E. G., Sollefteå 14: —
1219. Skärstads Södra Yngl. & Jungfrufören. 48: —
1220. Onämnd, gm G. G., Uppsala 100: —
1223. Visby Femöresfören. 20: 75
1224. Sågkvarns Jungfrufören. till Minnie Nicholssons underh. 125: —
1225. I. L—n, Örebro 10: —
1226. Tacken Herren ty Han är god och Hans nåd varar evinnerligen 20: —
1227. Syföreningsafton i Norderön, gm L. L. 21: 25
1228. Lilla Folkes sparb., gm d:o 4: —
1229. B. L., gm d:o 5: —
1231. »Hebr. 10: 23», till Carl Bloms underh. 100: —
1232. »Rom. 8: 37», till R. Andersons underh. 100: —

Kr. 9,242: 80

S. M. K:s pensionsfond.

1119. F—y B. 10: —
1166. A. & A. B., »i st. f. blommor till Ingrids bår» 5: —
1230. »2 Mos. 35: 5» 50: —

Kr. 65: —

Särskilda ändamål.

1118. Mathildas minne till Maria Petterssons att anv. efter gottf., gm H. I., Älgarås 7: —
1133. A. G., Frösunda, att anv. för verks. i Miencbih 50: —
1134. N. E., Malmö, till H. & H. T., för spridande av evangelii ljus 31: 30
1137. Onämnd, till Maria Petterssons barnhem 100: —
1138. S. W., Skellefteå, till d:o, »en brödbit» 10: —
1141. »Ps. 34: 6—7», till d:o att anv. efter överenskommelse 20: —
1147. Barnsyfören. Åsaka, till Dyrbar Liljas underh. 30: —
1148. »Söndagsägg» fr. M. A., Kristdala, till Minnie Nicholsson att anv. efter gottf., gm A. D. 11: —
1149. A. D., till d:o, för d:o 39: —
1158. Onämnd, till Maria Petterssons barnhem 20: —
1160. Onämnd, till d:o 450: —
1161. H. E., Skellefteå, till d:o 15: —
1167. A. H., Stensjön, till J. Hultqvist, att anv. efter gottf. 20: —
1168. Församl. i Vanadislunden, Sthlm,

för pastor Kao's underh. 100: —
1184. S. T., Drottningholm, till bibelkv. Wang i Puchow underh. 50: —
1188. S. E. B., Norrköping, till Maria Petterssons barnhem 50: —
1189. D. P., Ronneby, till Ingeborg Ackzell, för de hungr. 25: —
1211. M. H., Häljebol, till Maria Petterssons barnh. 10: —
1214. E. S. E., Vingåker, till evang. underh. hos R. Bergling 100: —
1217. Gudruns sparb. till I. Ackzell, för Himlamolnet, gm S. S., Östersund 6: 66
1221. Vänner i Katrineholm, till d:o, för de nödl., gm I. B. 110: —
1222. Mor Sälls sista gåva till Barnh. i Sinan, gm H. I., Ålgarås 150: —

Kr. 1,404: 96

Allmänna missionsmedel	**9,242: 80**
S. M. K:s pensionsfond	**65: —**
Särskilda ändamål	**1,404: 96**
Summa under juli månad 1929 Kr.	**10,712: 76**

Med varmt tack till varje givare!

»Gud är mäktig att i överflödande mått låta all nåd komma Eder till del.»

Gåvor till Hemmet vid Duvbo.

April—juni 1929.

In natura: E. J—n, Ödeshög, en decimalvåg; A. G—n, Duvbo, ½ kg. kaffe, ½ kg. socker; G. S., Habo, en ostkaka; A. G. och A. J., Kristianstad, en spettkaka; S—n, Nye, en ostkaka; En vän, Duvbo, blommor; E. B—g, Forssa bruk, en kaka; fru F., Storängen, diverse kläder; Lilltomtavännerna, charkuterivaror *varje* vecka.

Kontant: J—n, Getinge, 10 kr.; N. A—n, Brunflo, 10 kr.; E. A—n, Vetlanda, 25 kr. till kaffe vid årsmötet; H. K—ng, Lund, 20 kr.

Med varmt tack för varje gåva.

August och Augusta Berg.

»Var och en skall få sin särskilda lön efter sitt särskilda arbete.» 1 Kor. 3: 8.

Nödhjälpsmedel.

J. S., Huskvarna, 10: —; A. B., Avesta, 5: —; Koll. i Norra Nykyrka, 11: 17; »Givit» en brödkaka, 30: —; L. P. Södertälje, 5: —; C. H., Dåderö, gm d:o, 5: —; Dalecarlian 13: —; gm T. J., Östersund, 300: —; G. H., Västervik, 7: 75, M. L., Eksjö, 40: —; L. A., Järle, gm O. B., Örebro, 15: —; L. L., d:o, 10: —; H. J., Eslöv, 10: —; A. L., Kalmar, 10: —; Okänd vän, 5: —; Kollekter vid Kinalänkens möten i Skellefteå, 177: 69; Okänd, Skellefteå, gm S. N., 50: —; De ungas syfören., Åstorp, 60: —; O. Ö., Norrköping, 10: —; Tre missionsvänner, Skellefteå, 100: —; Tillägg till koll. vid Vita bandets möte i Jkgp, 11: —; Tillägg till koll. vid Kinalänkens möten i Skellefteå, 33: 85; Missionsvän, 10: —; Onämnd, Piteå, 15: —; D:o, d:o, 10: —; D:o, d:o 5: —; Vänner på hosp., Östersund, 20: —; F. B., Malmö, 10: —; L., Lidingö, 20: —; C. H., Gbg, 10: —; I st. för blommor till mors bår, fr. goda vänner, gm A. G. E., Gropen, 7: —; R. A., Ervalla, 10: —; K. H., Hoga, 100: —; A. & A. G. T., Falun, 5: —; Insaml. fr. Hallandsposten, 202: —; M. U., Falun, gm A. W., 5: —; S. P., 100: —; S. M., Sthlm, 27: 50; V. S., Gävle, 50: —; T. L., 500: —; S. A., Hedemora, 10: —; C. A. E., Mölnbo, 25: —; H. R., 5: —; Vänner i Lerberget, 40: —; S. T., Mora, 20: —; P. A. B., Örebro, 10: —; M. S., Mälarhöjden, 7: —; A. L., Malmberget, 10: —; S. gm A. B., Skellefteå, 20: —; A. L., gm d:o, 1: —; M. I., gm d:o, 2: —; Insaml. av Fagersands missionsförsaml. 63: —; H. & E. H. S., Ålem, 5: —; K. B., Östersund, gm H. W., 6: 50; P. E. E., Enviken, 10: —; S. G., Nässjö, 50: —; A. L., gm S. J., Örebro, 20: —; Insaml. gm A. E., Väddöbacka, 11: 70; R. W., Ullervad, 5: —; E. S. E., Vingåker, 10: —; G. H. 10: —; J. L., Landskrona, 5: —; Systrarna P., Björnänge, 15: —; »En liten hjälp» fr. Norrköpings Möbelindustri, 50: —; D. H., Stocksund, 10: —; A. H., gm S. L., Ystad, 5: —; I. R., gm H. H., Malmö, 5: —; Koll. vid H. Wangs besök i Hjoggböle 7: —; M. L. & A. B., Skellefteå, för en »Kina-dräkt» 10: —; Onämnd, gm G. G., Uppsala, 50: —; Sparb.-medel fr. Öfverbyn, gm C. O. J., Brunflo, 35: —; O. Å., Örebro, 10: —; J. J. 50: —; H. & K. 5: —; N. o. H. H. 200: —. *Summa kronor 2,824: 16.*

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1929 i sin 34:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Ill. — Du skall icke missbruka din Guds namn. — Skellefteåminnen. — Från Red. och Exp. — Från Missionärerna. — »Avgudarna skola alldeles förgås. — Från När och Fjärran. — Jesu Kristi härlighet. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1929.